

Bruxelles, 21 iunie 2022
(OR. en)

10497/22

**Dosar interinstituțional:
2021/0433(CNS)**

**FISC 143
ECOFIN 647**

NOTĂ

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Consiliul
Subiect:	Proiect de directivă a Consiliului privind asigurarea unui nivel minim global de impozitare a grupurilor multinaționale în Uniune – <i>Text de compromis al președinției și proiect de declarație a Consiliului</i>

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor textul de compromis al președinției și proiectul de declarație a Consiliului, discutate în cadrul reuniunii Consiliului (ECOFIN) din 17 iunie 2022.

PROIECT DE

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

privind asigurarea unui nivel minim global de impozitare a grupurilor multinaționale în Uniune

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 115,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European ¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ²,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) În ultimii ani, Uniunea a adoptat măsuri de referință pentru a consolida lupta împotriva planificării fiscale agresive în cadrul pieței interne. Directivele împotriva evitării obligațiilor fiscale au stabilit norme împotriva erodării bazelor impozabile de pe piața internă și a transferului profiturilor în afara pieței interne. Aceste norme au transformat în legislație a Uniunii recomandările formulate de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) în contextul inițiativei împotriva erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor (BEPS) pentru a se asigura că profiturile întreprinderilor multinaționale sunt impozitate acolo unde se desfășoară activități economice generatoare de profit și unde se creează valoare.

1 JO C , , p..

2 JO C , , p..

- (2) Într-un efort continuu de a pune capăt practicilor fiscale ale întreprinderilor multinaționale care le permit să transfere profiturile către jurisdicții în care acestea sunt supuse unei impozitări zero sau foarte scăzute, OCDE a dezvoltat în continuare un set de reguli fiscale internaționale pentru a se asigura că întreprinderile multinaționale plătesc un impozit echitabil indiferent de locul în care își desfășoară activitatea. Această reformă importantă urmărește să stabilească o limită privind concurența în ceea ce privește cotele impozitului pe profit prin stabilirea unui nivel minim global de impozitare. Prin eliminarea unei părți substanțiale a avantajelor transferului profiturilor către jurisdicții cu impozitare zero sau foarte scăzută, reforma privind impozitul minim global va crea condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile din întreaga lume și va permite jurisdicțiilor să își protejeze mai bine bazele de impozitare.
- (3) Acest obiectiv politic a fost transpus în regulile-model globale de combatere a erodării bazei impozabile (regulile-model GloBE) aprobate la 14 decembrie 2021 de Cadrul incluziv al OCDE/G20 privind BEPS și asumate de statele membre. În raportul Consiliului către Consiliul European cu privire la chestiuni fiscale, aprobat de Consiliu la 7 decembrie 2021³, Consiliul și-a reiterat sprijinul ferm pentru reforma privind impozitul minim global și s-a angajat să pună în aplicare rapid acordul prin intermediul legislației Uniunii. În acest context, este esențial ca statele membre să își pună efectiv în aplicare angajamentul de a atinge un nivel minim global de impozitare.
- (4) Într-o Uniune de economii strâns integrate, este esențial ca reforma privind impozitul minim global să fie pusă în aplicare într-un mod suficient de coerent și de coordonat. Având în vedere amploarea, detaliile și aspectele tehnice ale acestor noi norme fiscale internaționale, numai un cadru comun al Uniunii ar preveni fragmentarea pieței interne în ceea ce privește punerea lor în aplicare. În plus, un cadru comun, conceput pentru a fi compatibil cu libertățile fundamentale garantate de tratat, ar oferi contribuabililor securitate juridică atunci când sunt puse în aplicare normele.

3 Raport al Consiliului către Consiliul European cu privire la chestiuni fiscale, aprobat de Consiliu la 7 decembrie 2021, doc. 14767/21.

- (5) Este necesar să se stabilească norme pentru a stabili un cadru eficient și coerent pentru nivelul minim global de impozitare la nivelul Uniunii. Cadrul creează un sistem bazat pe două reguli interconectate, denumite împreună regulile GloBE, prin care ar trebui colectată o sumă suplimentară aferentă impozitului, denumită impozit suplimentar, de fiecare dată când cota efectivă de impozitare (ETR) a unei întreprinderi multinaționale într-o jurisdicție dată este mai mică de 15 %. În acest caz, se consideră că în jurisdicția respectivă se practică impozitarea la un nivel redus. Aceste două reguli sunt denumite „regula de includere a veniturilor” (Income Inclusion Rule – IIR) și „regula profiturilor subimpozitate” (Undertaxed Profit Rule – UTPR). În cadrul acestui sistem, societatea-mamă a unei întreprinderi multinaționale situată într-un stat membru are obligația de a aplica IIR părții sale din impozitul suplimentar care vizează orice entitate din grup care este supusă unei impozitări la un nivel redus, indiferent dacă această entitate se află în interiorul sau în afara Uniunii. UTPR ar trebui să acționeze ca un mecanism de sprijin pentru IIR prin realocarea oricărei valori reziduale a impozitului suplimentar în cazurile în care întreaga sumă a impozitului suplimentar care vizează entitățile impozitate la un nivel redus nu a putut fi colectată de societățile-mamă prin aplicarea IIR.
- (6) Este necesar să se pună în aplicare regulile-model GloBE convenite de statele membre într-un mod care să rămână cât mai aproape posibil de acordul global, pentru a se asigura că normele puse în aplicare de statele membre în temeiul prezentei directive sunt calificate în înțelesul regulilor-model GloBE. Prezenta directivă urmărește îndeaproape conținutul și structura regulilor-model GloBE. Pentru a asigura compatibilitatea cu dreptul primar al Uniunii și, mai precis, cu libertatea de stabilire, normele prezentei directive ar trebui să se aplice entităților rezidente într-un stat membru, precum și entităților nerezidente ale unei societăți-mamă situate în statul membru respectiv. Prezenta directivă ar trebui să se aplice, de asemenea, grupurilor exclusiv naționale de dimensiuni mari. În acest mod, cadrul juridic ar fi conceput astfel încât să se evite orice risc de discriminare între situațiile transfrontaliere și cele naționale. Toate entitățile, inclusiv societatea-mamă care aplică IIR, care sunt situate într-un stat membru cu un nivel redus de impozitare, ar fi supuse impozitului suplimentar. De asemenea, entitățile constitutive ale aceleiași societăți-mamă care sunt situate în alt stat membru care practică o impozitare la nivel redus ar fi supuse impozitului suplimentar.

- (7) Deși este necesar să se asigure descurajarea practicilor de evitare a obligațiilor fiscale, ar trebui evitate efectele negative asupra întreprinderilor multinaționale mai mici de pe piața internă. În acest scop, prezenta directivă ar trebui să se aplice numai entităților situate în Uniune care sunt membre ale unor grupuri de întreprinderi multinaționale sau ale unor grupuri exclusiv naționale de mari dimensiuni care ating pragul anual al veniturilor consolidate de cel puțin 750 000 000 EUR. Acest prag ar fi în concordanță cu pragul prevăzut în normele fiscale internaționale existente, cum ar fi normele privind raportarea pentru fiecare țară în parte ⁴. Entitățile care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive sunt denumite entități constitutive. Anumite entități ar trebui excluse din domeniul de aplicare pe baza scopului și a statutului lor specific. Entitățile excluse ar fi cele care, în general, nu desfășoară o activitate comercială sau de afaceri și desfășoară activități de interes general, cum ar fi asistența medicală și educația publică sau construirea infrastructurii publice, și care, din aceste motive, ar putea să nu fie supuse impozitării în statul membru în care sunt situate. Pentru a proteja aceste interese specifice, este necesar să se excludă din domeniul de aplicare al prezentei directive entitățile guvernamentale, organizațiile internaționale, organizațiile non-profit, inclusiv organizațiile cu scopuri precum sănătatea publică și fondurile de pensii. Organizațiile non-profit pot include, de asemenea, societăți de asigurări de sănătate care nu urmăresc sau nu realizează alte profituri decât în beneficiul asistenței medicale publice. Fondurile de investiții și vehiculele de investiții imobiliare ar trebui, de asemenea, să fie excluse din domeniul de aplicare atunci când se află la cel mai înalt nivel al lanțului proprietății, deoarece profiturile obținute de aceste entități sunt impozitate la nivelul proprietarilor lor.

4 Directiva (UE) 2016/881 a Consiliului din 25 mai 2016 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (JO L 146, 3.6.2016, p. 8).

- (8) Societatea-mamă finală (UPE) a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni, care deține direct sau indirect o participație de control în toate celelalte entități constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni, se află în centrul sistemului. Întrucât UPE este, în mod normal, obligată să consolideze conturile financiare ale tuturor entităților grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni sau, dacă situația diferă, UPE ar avea această obligație în temeiul unui standard de contabilitate financiară acceptabil, aceasta deține informații critice și ar fi cea mai în măsură să asigure că nivelul de impozitare pe jurisdicție pentru grup respectă cota minimă convenită. Atunci când UPE este situată în Uniune, aceasta ar trebui, prin urmare, să aibă obligația principală, în temeiul prezentei directive, de a aplica IIR părții sale alocabile din impozitul suplimentar care vizează toate entitățile constitutive impozitate la un nivel redus ale grupului de întreprinderi multinaționale, indiferent dacă aceste entități sunt situate în interiorul sau în afara Uniunii. UPE de la cel mai înalt nivel al unui grup național de mari dimensiuni ar aplica IIR întregii valori a impozitului suplimentar în ceea ce privește entitățile sale constitutive impozitate la un nivel redus.
- (9) În anumite circumstanțe, această obligație ar trebui să revină altor entități constitutive, de nivel inferior, ale grupului de întreprinderi multinaționale, situate în Uniune. În primul rând, atunci când UPE este o entitate exclusă sau este situată într-o jurisdicție a unei țări terțe care nu a pus în aplicare regulile-model GloBE sau norme echivalente și, prin urmare, nu are o IIR calificată, societățile-mamă intermediare (IPE) situate sub UPE în lanțul proprietății și situate în Uniune ar trebui să aibă obligația, în temeiul directivei, de a aplica IIR până la partea lor alocabilă din impozitul suplimentar, cu excepția cazului în care o IPE care trebuie să aplice IIR deține o participație de control într-o altă IPE, caz în care IIR ar trebui să fie aplicată de către prima IPE menționată.

- (10) În al doilea rând, indiferent dacă UPE este situată într-o jurisdicție care are o IIR calificată sau nu, societățile-mamă deținute parțial (POPE) situate în Uniune care sunt deținute în proporție de peste 20 % de deținători de participații din afara grupului ar trebui să aibă obligația, în temeiul prezentei directive, de a aplica IIR până la partea lor alocabilă din impozitul suplimentar. Cu toate acestea, astfel de POPE nu ar trebui să aplice IIR atunci când sunt deținute integral de o altă POPE care trebuie să aplice IIR. În al treilea rând, în cazul în care UPE este o entitate exclusă sau este situată într-o jurisdicție în care nu există o IIR calificată, entitățile constitutive ale grupului ar trebui să aplice UTPR pentru orice valoare reziduală a impozitului suplimentar care nu a făcut obiectul IIR proporțional cu o formulă de alocare bazată pe numărul lor de angajați și activele corporale. În al patrulea rând, în cazul în care UPE este situată într-o jurisdicție a unei țări terțe care dispune de o IIR calificată, entitățile constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale ar trebui să aplice UTPR entităților constitutive situate în jurisdicția țării terțe respective, în cazurile în care jurisdicția țării terțe respective este impozitată la un nivel redus pe baza ETR a tuturor entităților constitutive din jurisdicția respectivă, inclusiv a UPE.
- (11) În conformitate cu obiectivele de politică ale reformei privind impozitul minim global în ceea ce privește concurența fiscală loială între jurisdicții, calculul ETR ar trebui să fie efectuat la nivel jurisdicțional. În scopul calculării ETR, prezenta directivă ar trebui să prevadă un set comun de norme specifice pentru calculul bazei de impozitare, denumit „profit sau pierdere care se califică”, și pentru impozitele plătite, denumite „impozite acoperite”. Punctul de plecare îl reprezintă conturile financiare utilizate în scopuri de consolidare, care fac ulterior obiectul unei serii de ajustări, incluzând luarea în considerare a diferențelor temporale, pentru a se evita orice denaturare între jurisdicții. În plus, profitul sau pierderea care se califică și impozitele acoperite ale anumitor entități pot fi alocate altor entități relevante din cadrul grupului de întreprinderi multinaționale pentru a asigura neutralitatea în ceea ce privește tratamentul fiscal al profitului sau pierderii care se califică care poate face obiectul impozitelor acoperite în mai multe jurisdicții, fie din cauza naturii entităților (entități de tip „flow-through”, entități hibride sau sediu permanent), fie din cauza tratamentului fiscal specific aplicat profitului (plata dividendelor sau regimul fiscal al societăților străine controlate). În ceea ce privește impozitele acoperite, dispozițiile prezentei directive ar trebui interpretate în lumina oricăror orientări suplimentare furnizate de OCDE, care ar trebui să fie luate în considerare de statele membre pentru a asigura o identificare uniformă a impozitelor acoperite din toate statele membre și jurisdicțiile țărilor terțe.

- (12) ETR a unui grup de întreprinderi multinaționale din fiecare jurisdicție în care acesta desfășoară activități sau a unui grup național de mari dimensiuni ar trebui comparată cu cota minimă de impozitare convenită de 15 % pentru a stabili dacă grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni este obligat să plătească un impozit suplimentar și, prin urmare, ar trebui să aplice IIR sau UTPR. Cota minimă de impozitare de 15 % convenită de Cadrul incluziv al OCDE/G20 privind BEPS reflectă un echilibru între cotele impozitului pe profit la nivel mondial. În cazurile în care ETR a unui grup de întreprinderi multinaționale este mai mică decât cota minimă de impozitare într-o anumită jurisdicție, impozitul suplimentar ar trebui să fie alocat entităților din grupul de întreprinderi multinaționale care sunt obligate să plătească impozitul în conformitate cu aplicarea IIR și UTPR, pentru a respecta cota efectivă minimă convenită la nivel mondial de 15 %. În cazurile în care ETR a unui grup național de mari dimensiuni este mai mică decât cota minimă de impozitare, UPE de la cel mai înalt nivel al grupului național de mari dimensiuni ar trebui să aplice IIR în ceea ce privește entitățile sale constitutive impozitate la un nivel redus, pentru a se asigura că un astfel de grup este obligat să plătească impozit la o cotă efectivă minimă de 15 %.
- (13) Pentru a permite statelor membre să beneficieze de veniturile din impozitul suplimentar colectat de la entitățile constitutive impozitate la un nivel redus situate pe teritoriul lor, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a alege să aplice un sistem național de impozitare suplimentară. Statele membre ar trebui să notifice Comisiei Europene atunci când aleg să aplice un impozit suplimentar național calificat, cu scopul de a oferi autorităților fiscale din alte state membre și din jurisdicții ale țărilor terțe, precum și grupurilor de întreprinderi multinaționale suficientă certitudine în ceea ce privește aplicabilitatea impozitului suplimentar național calificat în cazul entităților constitutive impozitate la un nivel redus în statul membru respectiv. Entitățile constitutive ale unui grup de întreprinderi multinaționale care sunt situate într-un stat membru care a ales să pună în aplicare un astfel de sistem în cadrul propriului sistem fiscal național ar trebui să plătească statului membru respectiv impozitul suplimentar. Un astfel de sistem ar trebui să asigure faptul că impozitarea efectivă minimă a profitului sau a pierderii care se califică a entităților constitutive este calculată în același mod ca și calculul impozitului suplimentar în conformitate cu prezenta directivă.

- (14) Pentru a asigura o abordare proporțională, acest exercițiu ar trebui să ia în considerare anumite situații specifice în care riscurile BEPS sunt reduse. Prin urmare, directiva ar trebui să includă o excepție fundamentată economic bazată pe costurile asociate cu angajații și pe valoarea activelor corporale dintr-o anumită jurisdicție. Acest lucru ar permite abordarea, într-o anumită măsură, a situațiilor în care un grup de întreprinderi multinaționale sau un grup național de mari dimensiuni desfășoară activități economice care necesită prezența fizică într-o jurisdicție impozitată la un nivel redus, deoarece, în acest caz, este puțin probabil ca practicile BEPS să ia amploare. De asemenea, ar trebui luat în considerare cazul specific al grupurilor de întreprinderi multinaționale care se află în primele etape ale activității lor internaționale, pentru a nu descuraja dezvoltarea activităților transfrontaliere pentru grupurile de întreprinderi multinaționale care beneficiază de un nivel redus de impozitare în jurisdicția lor națională în care își desfășoară activitatea în mod predominant. Astfel, activitățile naționale impozitate la un nivel redus ale unor astfel de grupuri ar trebui excluse de la aplicarea normelor pentru o perioadă de tranziție de cinci ani și cu condiția ca grupul de întreprinderi multinaționale să nu aibă entități constitutive în mai mult de șase alte jurisdicții. Pentru a asigura un tratament egal pentru grupurile naționale de mari dimensiuni, profiturile obținute din activitățile unor astfel de grupuri ar trebui, de asemenea, să fie excluse pentru o perioadă de tranziție de cinci ani.
- (14a) În plus, pentru a aborda situația specială a statelor membre în care își au sediul foarte puține grupuri și care găzduiesc un număr atât de mic de entități constitutive, încât ar fi disproporționat să se solicite imediat aplicarea IIR și a UTPR de către administrațiile fiscale ale statelor membre respective și având în vedere statutul abordării comune a regulilor GloBE, ar fi adecvat să li se permită acestor state membre să aleagă să nu aplice IIR și UTPR pentru o perioadă limitată de timp. Această alegere ar trebui notificată Comisiei înainte de data transpunerii directivei.

- (14b) Statele membre care aleg ca, temporar, să nu aplice IIR și UTPR ar trebui să transpună prezenta directivă în așa fel încât să asigure buna funcționare a sistemului nivelului minim global de impozitare a grupurilor multinaționale în Uniune. Acest lucru se referă, în special, la obligația entităților constitutive naționale din statele membre respective de a informa entitățile constitutive din celelalte state membre și din țările terțe, astfel încât celelalte state membre și țările terțe să poată aplica UTPR. Sarcina administrativă pentru administrațiile fiscale ale statelor membre care au făcut această alegere ar trebui să fie pe cât posibil limitată, menținându-se în același timp aplicarea efectivă a prezentei directive în întreaga Uniune. Prin urmare, aceste state membre ar trebui să aibă, de asemenea, posibilitatea de a se angaja într-o discuție cu Comisia, solicitându-i acesteia consiliere și asistență în vederea ajungerii la o înțelegere comună a modalităților practice de transpunere a prezentei directive în legislația națională.
- (15) Ca urmare a caracterului său extrem de volatil și a ciclului economic îndelungat al acestei industrii, sectorul transportului maritim face în mod tradițional obiectul unor regimuri de impozitare alternative sau suplimentare în statele membre. Pentru a evita subminarea acestui principiu de politică și pentru a permite statelor membre să aplice în continuare un tratament fiscal specific sectorului transportului maritim, în conformitate cu practicile internaționale și cu normele privind ajutoarele de stat, profiturile obținute din transportul maritim ar trebui excluse din sistem.

- (16) Pentru a ajunge la un echilibru între obiectivele reformei privind impozitul minim global și sarcina administrativă pentru administrațiile fiscale și contribuabili, prezenta directivă ar trebui să prevadă o excludere *de minimis* pentru grupurile de întreprinderi multinaționale sau grupurile naționale de mari dimensiuni care au un venit mediu mai mic de 10 000 000 EUR și un profit mediu care se califică sau o pierdere medie care se califică sub 1 000 000 EUR într-o jurisdicție. Astfel de grupuri de întreprinderi multinaționale sau grupuri naționale de mari dimensiuni nu ar trebui să plătească un impozit suplimentar, chiar dacă ETR este sub cota minimă de impozitare în jurisdicția respectivă.
- (17) Aplicarea normelor prezentei directive în cazul grupurilor de întreprinderi multinaționale și al grupurilor naționale de mari dimensiuni care intră pentru prima dată în domeniul său de aplicare ar putea genera denaturări care rezultă din existența unor atribute fiscale, inclusiv pierderi din exercițiile financiare anterioare, sau din diferențele temporale, și ar putea necesita norme tranzitorii pentru a elimina astfel de denaturări. Pentru a permite o tranziție fără sincope către noul sistem fiscal, ar trebui să se aplice, de asemenea, o reducere treptată a cotelor pentru excluderile pe baza costurilor cu salariile și a activelor corporale pe o perioadă de zece ani.
- (17a) Având în vedere că grupurile de întreprinderi multinaționale și grupurile naționale de mari dimensiuni ar trebui să plătească impozite la un nivel minim într-o anumită jurisdicție și pentru un anumit exercițiu financiar, un impozit suplimentar ar trebui să vizeze exclusiv asigurarea faptului că profiturile unor astfel de grupuri sunt impozitate cu o cotă efectivă minimă de impozitare într-un anumit exercițiu financiar. Din acest motiv, normele privind un impozit suplimentar nu funcționează ca un impozit perceput direct pe venitul unei entități, ci se aplică pe profitul excedentar în conformitate cu o bază standardizată și cu mecanisme specifice de calcul al impozitelor pentru a identifica profiturile impozitate la un nivel redus în cadrul grupurilor în cauză și pentru a impune un impozit suplimentar care ar aduce cota efectivă de impozitare a profitului unui grup la nivelul minim convenit al impozitului. Cu toate acestea, modul în care sunt concepute IIR și UTPR ca impozite suplimentare nu împiedică o jurisdicție să aplice aceste norme în temeiul unui sistem de impozitare a profitului din dreptul său intern.

- (17b) Astfel cum rezultă din acordul politic la care s-a ajuns la nivel internațional, sistemele de impozitare la distribuirea profiturilor luate în considerare de regulile GloBE ar trebui să fie cele în vigoare la sau înainte de 1 iulie 2021, data primei declarații a Cadrului incluziv al OCDE/G20 privind digitalizarea economiei, care a convenit asupra tratamentului special al sistemelor eligibile de impozitare la distribuirea profiturilor. Acest lucru nu ar trebui să împiedice aducerea de modificări sistemului de impozitare la distribuirea profiturilor al unei jurisdicții care să fie în conformitate cu structura sa existentă.
- (18) Pentru o aplicare eficientă a sistemului, este esențial ca procedurile să fie coordonate la nivel de grup. Va fi necesar să se opereze un sistem care să asigure fluxul liber de informații în cadrul grupului de întreprinderi multinaționale și către administrațiile fiscale în care sunt situate entitățile constitutive. Responsabilitatea principală pentru depunerea declarației cu informații ar trebui să revină entității constitutive. Cu toate acestea, o derogare de la această responsabilitate ar trebui să se aplice în cazul în care grupul de întreprinderi multinaționale a desemnat o altă entitate care să depună și să partajeze declarația cu informații. Ar putea fi vorba de o entitate locală sau de o entitate dintr-o altă jurisdicție care are un acord încheiat între autoritățile competente cu statul membru al entității constitutive. Informațiile depuse ca parte a declarației privind impozitul suplimentar ar trebui să le permită administrațiilor fiscale în care sunt situate entitățile constitutive să evalueze corectitudinea obligației entității constitutive de a plăti impozitul suplimentar sau impozitul suplimentar național, după caz, prin aplicarea procedurilor naționale, inclusiv pentru depunerea declarațiilor fiscale naționale. Orientările suplimentare care urmează să fie elaborate în Cadrul de punere în aplicare a regulilor GloBE al OCDE ar putea fi o sursă utilă de ilustrare și interpretare în acest sens, iar statele membre ar putea alege să introducă dispozițiile acestuia în dreptul lor intern. Având în vedere ajustările de conformitate impuse de acest sistem, grupurilor care intră pentru prima dată în domeniul de aplicare al prezentei directive ar trebui să li se acorde o perioadă de 18 luni pentru a se conforma cerințelor în materie de informare.

- (19) Având în vedere beneficiile transparenței în domeniul fiscal, este încurajator faptul că un volum semnificativ de informații va fi depus la autoritățile fiscale din toate jurisdicțiile participante. Grupurile de întreprinderi multinaționale care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive ar trebui să fie obligate să furnizeze informații cuprinzătoare și detaliate cu privire la profiturile lor și la cota de impozitare efectivă în fiecare jurisdicție în care au entități constitutive. O astfel de raportare extinsă ar putea spori transparența.
- (19a) La punerea în aplicare a prezentei directive, statele membre ar trebui să utilizeze documentul intitulat „Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)” [„Provocările fiscale generate de digitalizarea economiei – Regulile-model globale de combatere a erodării bazei impozabile (pilonul doi)”] convenit de Cadrul incluziv al OCDE/G20 privind BEPS și explicațiile și exemplele din comentariul OCDE referitor la regulile GloBE în temeiul pilonului doi, precum și cadrul de punere în aplicare a regulilor GloBE, inclusiv regulile sale privind regimurile de protecție, ca sursă de ilustrare sau de interpretare pentru a asigura aplicarea coerentă în toate statele membre, în măsura în care acestea sunt în concordanță cu dispozițiile prezentei directive și cu dreptul Uniunii. Regulile privind regimurile de protecție ar trebui să fie relevante în ceea ce privește grupurile de întreprinderi multinaționale, precum și grupurile naționale de mari dimensiuni.

(20) Eficacitatea și echitatea reformei privind impozitul minim global se bazează în mare măsură pe punerea sa în aplicare la nivel mondial. Pentru a asigura o aplicare corespunzătoare a normelor prevăzute în prezenta directivă, statele membre ar trebui să aplice sancțiuni adecvate, în special entităților care nu își respectă obligațiile de a depune o declarație fiscală și de a-și plăti partea din impozitul suplimentar. Atunci când stabilesc aceste sancțiuni, statele membre ar trebui să țină seama în special de necesitatea de a combate riscul ca un grup de întreprinderi multinaționale să nu declare informațiile necesare pentru aplicarea UTPR. Pentru a aborda acest risc, statele membre ar trebui să stabilească sancțiuni disuasive. De asemenea, va fi esențial ca toți partenerii comerciali importanți ai Uniunii să aplice fie o IIR calificată, fie un set echivalent de norme privind impozitarea minimă. În ceea ce privește întrebarea dacă o IIR pusă în aplicare de o jurisdicție a unei țări terțe care aderă la acordul global este o IIR calificată în înțelesul acordului global, este oportun să se facă trimitere la evaluarea care urmează să fie efectuată la nivelul OCDE. Mai mult și în sprijinul securității juridice și al eficienței normelor privind impozitul minim global, este important să se definească în continuare condițiile în care normele puse în aplicare într-o jurisdicție a unei țări terțe care nu va transpune normele acordului global pot fi recunoscute ca echivalente unei IIR calificate. Obiectivul evaluării echivalenței este, în principal, de a clarifica și a delimita aplicarea de către statele membre a dispozițiilor prezentei directive, în special în ceea ce privește UTPR. În acest scop, prezenta directivă ar trebui să prevadă o evaluare, pregătită de Comisie în urma evaluării OCDE sus-menționate, a criteriilor de echivalență pe baza anumitor parametri specifici. Determinarea jurisdicțiilor țărilor terțe care aplică cadre juridice considerate ca fiind echivalente unei IIR calificate va rezulta în mod direct din criteriile obiective prevăzute în prezenta directivă și ar trebui să urmeze cu strictețe evaluarea OCDE sus-menționată. Prin urmare, în acest context specific se poate considera oportun să se prevadă un act delegat. În special, recurgerea la un act delegat în acest context specific nu ar trebui considerată drept un precedent pentru alte instrumente legislative adoptate în cadrul procedurii legislative speciale, având în vedere procesul decizional specific în materie fiscală.

- (20a) Ar fi esențial să se asigure o aplicare consecventă a normelor prezentei directive în ceea ce privește orice jurisdicție a unei țări terțe care nu transpune normele acordului global și nu beneficiază de echivalența normelor sale interne cu o IIR calificată. În acest context, ar fi necesar să se elaboreze o metodologie comună de alocare a sumelor, care ar fi tratate ca impozite acoperite în temeiul normelor acordului global, către entități din cadrul unui grup de întreprinderi multinaționale care ar face obiectul impozitului suplimentar în conformitate cu normele prezentei directive. În acest scop, statele membre ar trebui să utilizeze orientările din cadrul de punere în aplicare a regulilor GloBE al OCDE ca referință pentru alocarea unor astfel de impozite acoperite.
- (20b) Pentru suplimentarea anumitor elemente neesențiale din prezenta directivă, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Obiectivul ar trebui să fie acela de a determina, în urma unei evaluări efectuate de Comisie, jurisdicțiile cu un cadru juridic intern care poate fi considerat echivalent unei reguli de includere a veniturilor calificate. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (21) Prin intrarea în vigoare a prezentei directive în 2022 și prin termenul de transpunere de către statele membre stabilit cel târziu la 31 decembrie 2023, UE va acționa în conformitate cu calendarul convenit în declarația din octombrie 2021 a Cadrului incluziv al OCDE privind BEPS, conform căruia pilonul doi ar trebui să fie transpus în legislație în 2022, pentru a intra în vigoare în 2023, UTPR urmând să intre în vigoare în 2024.

- (21a) Declarația din octombrie 2021 a Cadrului incluziv al OCDE/G20 privind BEPS referitoare la o soluție bazată pe doi piloni pentru a aborda provocările fiscale generate de digitalizarea economiei oferă o soluție bazată pe doi piloni. Planul detaliat de punere în aplicare inclus în declarație stabilește termenele pentru punerea în aplicare a fiecărui pilon. Întrucât prezenta directivă urmărește punerea în aplicare a pilonului 2, în timp ce lucrările privind pilonul 1 sunt încă în curs, este necesar să se asigure și punerea în aplicare a pilonului 1. În acest scop, directiva prevede o clauză prin care Comisia are obligația să pregătească un raport de evaluare a progreselor înregistrate în Cadrul incluziv al OCDE/G20 privind BEPS. Se recunoaște faptul că, în cazul în care consideră oportun, Comisia poate prezenta o propunere legislativă pentru a aborda provocările fiscale generate de digitalizarea economiei, care să fie examinată de către statele membre.
- (21b) Înainte de sfârșitul fiecărui semestru începând cu 1 iulie 2022, Consiliul ar trebui să evalueze situația în ceea ce privește punerea în aplicare a pilonului 1 al Declarației OCDE/G20 privind o soluție bazată pe doi piloni pentru a aborda provocările fiscale generate de digitalizarea economiei, convenită în octombrie 2021.
- (22) Normele de aplicare a UTPR ar trebui să se aplice din 2024 pentru a permite jurisdicțiilor țărilor terțe să aplice IIR în prima etapă a punerii în aplicare a regulilor-model GloBE.

- (23) Obiectivul prezentei directive, de a crea un cadru comun pentru un nivel minim global de impozitare în cadrul Uniunii pe baza abordării comune cuprinse în regulile-model GloBE, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către fiecare stat membru care acționează individual. Acțiunea independentă a statelor membre ar risca și mai mult să creeze o fragmentare a pieței interne. Întrucât este esențial să se adopte soluții care să funcționeze pentru piața internă în ansamblu, acest obiectiv poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, având în vedere amploarea reformei privind impozitul minim global. Prin urmare, Uniunea poate să adopte măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană.
- (24) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ⁵ și a emis observații formale la 10 februarie 2022. Dreptul la protecția datelor cu caracter personal în conformitate cu articolul 8 din Carta drepturilor fundamentale a UE, precum și cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁶ se aplică prelucrării datelor cu caracter personal efectuate în cadrul prezentei directive,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

⁵ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

⁶ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

- (1) Prezenta directivă stabilește măsuri comune pentru impozitarea efectivă minimă a grupurilor de întreprinderi multinaționale și a grupurilor naționale de mari dimensiuni sub forma:
- (a) unei reguli de includere a veniturilor (IIR) conform căreia o societate-mamă a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni calculează și plătește partea sa alocabilă din impozitul suplimentar în ceea ce privește entitățile constitutive ale grupului care sunt impozitate la un nivel redus;
 - (b) unei reguli a profiturilor subimpozitate (UTPR), conform căreia o entitate constitutivă a unui grup de întreprinderi multinaționale are o cheltuială suplimentară cu impozitul în numerar egală cu partea sa din impozitul suplimentar care nu a fost percepută în temeiul IIR în ceea ce privește entitățile constitutive ale grupului care sunt impozitate la un nivel redus.
- (2) Statele membre pot alege să aplice un impozit suplimentar național calificat, în conformitate cu care se calculează și se plătește impozitul suplimentar pentru profitul excedentar al tuturor entităților constitutive care sunt impozitate la un nivel redus situate în jurisdicția lor în conformitate cu dispozițiile prezentei directive.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică entităților constitutive situate într-un stat membru al Uniunii Europene care sunt membre ale unui grup de întreprinderi multinaționale sau ale unui grup național de mari dimensiuni care are un venit anual de cel puțin 750 000 000 EUR, inclusiv veniturile entităților excluse menționate la alineatul (3), în situațiile financiare consolidate ale societății-mamă finale din cel puțin două dintre cele patru exerciții financiare imediat anterioare exercițiului financiar testat.

- (2) În cazul în care unul sau mai multe dintre cele patru exerciții financiare menționate la alineatul (1) sunt mai lungi sau mai scurte de 12 luni, pragul privind veniturile menționat la alineatul respectiv se ajustează proporțional pentru fiecare dintre exercițiile financiare respective.
- (3) Prezenta directivă nu se aplică următoarelor entități („entități excluse”):
- (a) o entitate guvernamentală, o organizație internațională, o organizație non-profit, un fond de pensii, un fond de investiții care este o societate-mamă finală și un vehicul de investiții imobiliare care este o societate-mamă finală;
 - (b) o entitate care este deținută în proporție de cel puțin 95 % de una sau mai multe dintre entitățile menționate la litera (a), direct sau prin intermediul uneia sau mai multor entități excluse, cu excepția entităților de servicii de pensii, și care:
 - (i) operează exclusiv sau aproape exclusiv în scopul de a deține active sau de a investi fonduri în beneficiul entității sau al entităților menționate la litera (a); sau
 - (ii) desfășoară exclusiv activități auxiliare celor desfășurate de entitatea sau de entitățile menționate la litera (a);
 - (c) o entitate care este deținută în proporție de cel puțin 85 %, direct sau prin intermediul uneia sau mai multor entități excluse, de una sau mai multe dintre entitățile menționate la litera (a), cu excepția entităților de servicii de pensii, cu condiția ca majoritatea profiturilor sale să fie obținute din dividende sau câștiguri ori pierderi de capital care sunt excluse din calculul profitului sau al pierderii care se califică, în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) literele (b) și (c).

Prin derogare de la primul paragraf, entitatea constitutivă care depune declarația poate alege, în conformitate cu articolul 43 alineatul (1), să nu considere o entitate menționată la literele (b) și (c) de la paragraful respectiv drept entitate exclusă.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „entitate” înseamnă orice construcție juridică care întocmește conturi financiare separate sau orice persoană juridică;
2. „entitate constitutivă” înseamnă:
 - (a) orice entitate care face parte dintr-un grup de întreprinderi multinaționale sau dintr-un grup național de mari dimensiuni; și
 - (b) orice sediu permanent al unei entități principale care face parte dintr-un grup de întreprinderi multinaționale menționat la litera (a);

3. „grup” înseamnă:
- (a) un ansamblu de entități care sunt legate între ele prin dreptul de proprietate sau control, astfel cum este definit de standardul contabil acceptabil pentru întocmirea situațiilor financiare consolidate de către societatea-mamă finală, inclusiv orice entitate care ar fi putut fi exclusă din situațiile financiare consolidate ale societății-mamă finale exclusiv pe baza dimensiunii sale reduse, din motive de semnificație sau pe motiv că este destinată vânzării; sau
 - (b) o entitate care are unul sau mai multe sedii permanente, cu condiția să nu facă parte dintr-un alt grup, astfel cum este definit la litera (a);
4. „grup de întreprinderi multinaționale” înseamnă orice grup care include cel puțin o entitate sau un sediu permanent care nu se află în jurisdicția societății-mamă finale;
5. „grup național de mari dimensiuni” înseamnă orice grup în care toate entitățile constitutive sunt situate în același stat membru;
6. „situații financiare consolidate” înseamnă:
- (a) situațiile financiare întocmite de o entitate în conformitate cu un standard de contabilitate financiară acceptabil, în care activele, pasivele, profitul, cheltuielile și fluxurile de trezorerie ale entității respective și ale oricăror entități în care aceasta deține o participație de control sunt prezentate ca fiind cele ale unei singure unități economice;
 - (b) pentru grupurile definite la punctul 3 litera (b), situațiile financiare întocmite de o entitate în conformitate cu un standard de contabilitate financiară acceptabil;

- (c) situațiile financiare ale societății-mamă finale care nu sunt întocmite în conformitate cu un standard de contabilitate financiară acceptabil și care au fost ulterior ajustate pentru a preveni orice denaturare semnificativă a concurenței;
 - (d) în cazul în care societatea-mamă finală nu întocmește situațiile financiare descrise la litera (a), (b) sau (c), situațiile financiare care ar fi fost întocmite dacă societatea-mamă finală ar fi trebuit să întocmească astfel de situații financiare în conformitate cu:
 - (i) un standard de contabilitate financiară acceptabil; sau
 - (ii) un alt standard de contabilitate financiară și cu condiția ca astfel de situații financiare să fi fost ajustate pentru a preveni orice denaturare semnificativă a concurenței;
7. „exercițiu financiar” înseamnă perioada contabilă pentru care societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni întocmește situații financiare consolidate sau, în cazul în care societatea-mamă finală nu întocmește situații financiare consolidate, anul calendaristic;
8. „entitate constitutivă care depune declarația” înseamnă o entitate care depune o declarație privind impozitul suplimentar în conformitate cu articolul 42;
- 8a. „entitate guvernamentală” înseamnă o entitate care îndeplinește toate criteriile următoare:
- (a) face parte din sau este deținută integral de un guvern (inclusiv de orice subdiviziune politică sau autoritate locală a acestuia);

- (b) nu desfășoară o activitate comercială sau de afaceri și are ca scop principal:
 - (i) îndeplinirea unei funcții guvernamentale; sau
 - (ii) gestionarea sau investirea activelor guvernului sau jurisdicției respective prin realizarea și deținerea de investiții, gestionarea activelor și activități de investiții conexe pentru activele guvernului sau ale jurisdicției;
- (c) răspunde în fața guvernului cu privire la performanța sa generală și prezintă guvernului rapoarte de informare anuale; și
- (d) activele sale sunt deținute de guvernul respectiv în momentul dizolvării și, în măsura în care distribuie profituri nete, aceste profituri nete sunt distribuite exclusiv guvernului și nicio parte din profiturile sale nete nu revine în beneficiul vreunei persoane private;

8aa. „organizație internațională” înseamnă orice organizație interguvernamentală, inclusiv o organizație supranațională, sau agenție sau organism deținut în totalitate de aceasta, care îndeplinește toate criteriile următoare prevăzute la literele (a)-(c) de mai jos:

- (a) este formată în principal din guverne;
- (b) are în vigoare un acord privind sediul sau un acord în esență similar, de exemplu, dispoziții care conferă birourilor sau unităților organizației din jurisdicție dreptul la privilegii și imunități, în jurisdicția în care este stabilită; și
- (c) legea sau documentele ei statutare împiedică veniturile acesteia să ajungă în beneficiul unor persoane private.

- 8b. „organizație non-profit” înseamnă o entitate care îndeplinește toate criteriile următoare:
- (a) este înființată și își desfășoară activitatea în jurisdicția sa de rezidență:
 - (i) exclusiv în scopuri religioase, caritabile, științifice, artistice, culturale, sportive, educaționale sau în alte scopuri similare; sau
 - (ii) ca o organizație profesională, o asociație de afaceri, o cameră de comerț, o organizație a muncii, o organizație din sectorul agriculturii sau al horticulturii, o asociație civică sau o organizație care funcționează exclusiv pentru promovarea bunăstării sociale;
 - (b) majoritatea veniturilor din activitățile menționate la litera (a) sunt scutite de impozitul pe profit în jurisdicția sa de rezidență;
 - (c) nu are acționari sau membri care au drepturi de proprietate sau beneficii legate de activele sau veniturile sale;
 - (d) veniturile sau activele entității nu pot fi distribuite sau utilizate în beneficiul unei persoane private sau al unei entități non-caritabile decât:
 - (i) ca urmare a desfășurării activităților caritabile ale entității;
 - (ii) ca plată a unei compensații rezonabile pentru serviciile prestate sau pentru utilizarea bunurilor sau a capitalului; sau
 - (iii) ca plată reprezentând valoarea justă de piață a bunurilor achiziționate de entitate și

- (e) la încetarea, lichidarea sau dizolvarea entității, toate activele acesteia trebuie distribuite sau restituite unei organizații non-profit sau guvernului (inclusiv oricărei entități guvernamentale) din jurisdicția de rezidență a entității sau oricărei subdiviziuni politice a acesteia;

dar nu include nicio entitate care desfășoară o activitate comercială sau de afaceri care nu este direct legată de scopurile pentru care a fost înființată.

9. „entitate de tip «flow-through»” înseamnă o entitate în măsura în care este transparentă din punct de vedere fiscal în ceea ce privește veniturile, cheltuielile, profiturile sau pierderile sale în jurisdicția în care a fost creată, cu excepția cazului în care este rezidentă fiscal și face obiectul unui impozit acoperit pe venitul sau profitul său într-o altă jurisdicție.

O entitate de tip „flow-through” este considerată a fi:

- (a) o entitate transparentă din punct de vedere fiscal în ceea ce privește veniturile, cheltuielile, profiturile sau pierderile sale, în măsura în care este transparentă din punct de vedere fiscal în jurisdicția în care este situat proprietarul său;
- (b) o entitate hibridă inversată în ceea ce privește veniturile, cheltuielile, profiturile sau pierderile sale, în măsura în care nu este transparentă din punct de vedere fiscal în jurisdicția în care este situat proprietarul său;

În sensul prezentei definiții, o entitate transparentă din punct de vedere fiscal înseamnă o entitate ale cărei venituri, cheltuieli, profituri sau pierderi sunt tratate de legislația unei jurisdicții ca și cum ar fi fost obținute sau suportate de proprietarul direct al entității respective proporțional cu participația lui în entitatea respectivă.

O participație în capitalurile proprii ale unei entități sau ale unui sediu permanent care este o entitate constitutivă este tratată ca fiind deținută printr-o structură transparentă din punct de vedere fiscal în cazul în care participația în capitalurile proprii respectivă este deținută indirect printr-un lanț de entități transparente din punct de vedere fiscal.

O entitate constitutivă care nu are rezidența fiscală și nu face obiectul unui impozit acoperit sau al unui impozit suplimentar național calificat în funcție de locul de administrare, locul de înființare sau criteriile similare este tratată ca o entitate de tip „flow-through” și ca o entitate transparentă din punct de vedere fiscal în ceea ce privește veniturile, cheltuielile, profiturile sau pierderile sale, în măsura în care:

- (i) proprietarii săi sunt situați într-o jurisdicție care tratează entitatea ca fiind transparentă din punct de vedere fiscal;
- (ii) nu are un sediu comercial în jurisdicția în care a fost creată; și
- (iii) veniturile, cheltuielile, profitul sau pierderea nu pot fi atribuite unui sediu permanent;

10. „sediul permanent” înseamnă:

- (a) un sediu comercial sau un sediu comercial presupus situat într-o jurisdicție în care este tratat ca sediu permanent în conformitate cu un tratat fiscal aplicabil în vigoare, cu condiția ca jurisdicția respectivă să impoziteze profiturile care îi sunt atribuite în conformitate cu o dispoziție similară cu articolul 7 din Convenția model a OCDE cu privire la impozitul pe venit și pe avere ⁷;
- (b) dacă nu există un tratat fiscal aplicabil în vigoare, un sediu comercial sau un sediu comercial presupus situat într-o jurisdicție care impozitează profiturile care pot fi atribuite respectivului sediu comercial pe o bază netă într-un mod similar cu cel în care impozitează propriii rezidenți fiscali;

⁷ Convenția model a OCDE cu privire la impozitele pe venit și pe capital, astfel cum a fost modificată.

- (c) dacă o jurisdicție nu are un sistem de impozitare a profitului, un sediu comercial sau un sediu comercial presupus situat în această jurisdicție, care ar fi tratat ca sediu permanent în conformitate cu Convenția model a OCDE cu privire la impozitele pe venit și pe capital, cu condiția ca jurisdicția respectivă să fi avut dreptul de a impozita profiturile care ar fi fost atribuite sediului comercial, în conformitate cu articolul 7 din convenția respectivă; sau
- (d) un sediu comercial sau un sediu comercial presupus care nu este descris la literele (a)-(c) prin care se desfășoară operațiuni în afara jurisdicției în care este situată entitatea, în cazul în care jurisdicția respectivă scutește profiturile care pot fi atribuite unor astfel de operațiuni;

11. „societate-mamă finală” înseamnă:

- (a) o entitate care deține, direct sau indirect, o participație de control în orice altă entitate și care nu este deținută, direct sau indirect, de o altă entitate care deține o participație de control în cadrul acesteia; sau
- (b) entitatea principală a unui grup, astfel cum este definită la punctul 3 litera (b);

12. „cota minimă de impozitare” înseamnă cincisprezece procente (15 %);

13. „impozit suplimentar” înseamnă impozitul suplimentar calculat pentru o jurisdicție sau o entitate constitutivă în temeiul articolului 26;

14. „regim fiscal al societăților străine controlate” înseamnă un set de norme fiscale, altele decât o IIR calificată, în temeiul cărora un acționar direct sau indirect al unei entități străine sau entitatea principală a unui sediu permanent, este supus impozitării cotei sale dintr-o parte sau din totalitatea profiturilor obținute de entitatea constitutivă străină respectivă, indiferent dacă respectivele profituri sunt distribuite acționarului;
15. „IIR calificată” înseamnă un set de norme care este transpus în dreptul intern al unei jurisdicții, cu condiția ca această jurisdicție să nu acorde beneficii legate de normele respective, și care:
- (a) este echivalent cu normele prevăzute în prezenta directivă sau, în ceea ce privește jurisdicțiile țărilor terțe, regulile-model ale OCDE ⁸, în conformitate cu care societatea-mamă a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni calculează și plătește partea sa alocabilă din impozitul suplimentar în ceea ce privește entitățile constitutive ale grupului impozitate la un nivel redus;
 - (b) este administrată într-un mod coerent cu normele prevăzute în prezenta directivă sau, în ceea ce privește jurisdicțiile țărilor terțe, regulile-model ale OCDE ⁹;
16. „entitate constitutivă impozitată la un nivel redus” înseamnă:
- (a) o entitate constitutivă a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni care se află într-o jurisdicție care aplică o impozitare la un nivel redus; sau
 - (b) o entitate constitutivă apatridă care, pentru un exercițiu financiar, are profitul care se califică și o cotă efectivă de impozitare mai mică decât cota minimă de impozitare;

⁸ Provocările fiscale generate de digitalizarea economiei - Regulile-model globale de combatere a erodării bazei impozabile (pilonul doi).

⁹ Provocările fiscale generate de digitalizarea economiei - Regulile-model globale de combatere a erodării bazei impozabile (pilonul doi).

17. „societate-mamă intermediară” înseamnă o entitate constitutivă care deține, direct sau indirect, o participație în capitalurile proprii ale altei entități constitutive din același grup de întreprinderi multinaționale sau grup național de mari dimensiuni și care nu se califică drept societate-mamă finală, societate-mamă deținută parțial, sediu permanent sau entitate de investiții;
18. „participație de control” înseamnă o participație în capitalurile proprii într-o entitate prin care deținătorului participației i se cere sau i s-ar fi cerut să consolideze linie cu linie activele, pasivele, profitul, cheltuielile și fluxurile de trezorerie ale entității, în conformitate cu un standard de contabilitate financiară acceptabil;
- Se consideră că o entitate principală deține participațiile de control în cadrul sediilor sale permanente.
19. „societate-mamă deținută parțial” înseamnă o entitate constitutivă care deține, direct sau indirect, o participație în capitalurile proprii într-o altă entitate constitutivă a aceluiași grup de întreprinderi multinaționale sau grup național de mari dimensiuni, și pentru care peste 20 % din participația sa în capitalurile proprii fiind deținută, direct sau indirect, de una sau mai multe persoane care nu sunt entități constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni și care nu se califică drept societate-mamă finală, sediu permanent sau entitate de investiții;
20. „participații în capitalurile proprii” înseamnă orice participații în capitalurile proprii care conferă drepturi la profiturile, capitalul sau rezervele unei entități sau ale unui sediu permanent;
21. „societate-mamă” înseamnă o societate-mamă finală, care nu este o entitate exclusă, o societate-mamă intermediară sau o societate-mamă deținută parțial;

22. „standard de contabilitate financiară acceptabil” înseamnă standardele internaționale de raportare financiară [IFRS și IFRS adoptate de UE în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002] și principiile contabile general acceptate din Australia, Brazilia, Canada, statele membre ale Uniunii Europene, statele membre ale Spațiului Economic European, Hong Kong (China), Japonia, Mexic, Noua Zeelandă, Republica Populară Chineză, Republica India, Republica Coreea, Rusia, Singapore, Elveția, Regatul Unit și Statele Unite ale Americii;
23. „impozit suplimentar național calificat” înseamnă un impozit suplimentar transpus în dreptul intern al unei jurisdicții, cu condiția ca această jurisdicție să nu acorde beneficii legate de normele respective, și că:
- (a) prevede stabilirea profitului excedentar al entităților constitutive situate în jurisdicția respectivă în conformitate cu normele prevăzute în prezenta directivă sau, în ceea ce privește jurisdicțiile țărilor terțe, regulile-model ale OCDE ¹⁰ și aplicarea cotei minime de impozitare la profiturile excedentare respective pentru jurisdicție și entitățile constitutive, în conformitate cu normele prevăzute în prezenta directivă sau, în ceea ce privește jurisdicțiile țărilor terțe, regulile-model ale OCDE ¹¹; și
 - (b) este administrată într-un mod coerent cu normele prevăzute în prezenta directivă sau, în ceea ce privește jurisdicțiile țărilor terțe, regulile-model ale OCDE ¹²;

¹⁰ Provocările fiscale generate de digitalizarea economiei - Regulile-model globale de combatere a erodării bazei impozabile (pilonul doi).

¹¹ Provocările fiscale generate de digitalizarea economiei - Regulile-model globale de combatere a erodării bazei impozabile (pilonul doi).

¹² Provocările fiscale generate de digitalizarea economiei - Regulile-model globale de combatere a erodării bazei impozabile (pilonul doi).

- 23a. „valoarea contabilă netă a activelor corporale” înseamnă media valorilor de început și de sfârșit ale activelor corporale după luarea în considerare a deprecierii, epuizării și pierderii valorii cumulate, astfel cum sunt înregistrate în situațiile financiare.
24. „entitate de investiții” înseamnă:
- (a) un fond de investiții sau un vehicul de investiții imobiliare;
 - (b) o entitate care este deținută în proporție de cel puțin 95 %, direct sau prin intermediul unui lanț de astfel de entități, de o entitate menționată la litera (a) și care își desfășoară activitatea exclusiv sau aproape exclusiv pentru a deține active sau a investi fonduri în beneficiul său; sau
 - (c) o entitate care este deținută în proporție de cel puțin 85 % de o entitate menționată la litera (a) cu condiția ca majoritatea veniturilor sale să fie obținute din dividende sau câștiguri ori pierderi de capital care sunt excluse din calculul profitului care se califică în scopul prezentei directive;
25. „fond de investiții” înseamnă o entitate sau o construcție care îndeplinește toate condițiile următoare:
- (a) este concepută pentru a reuni active financiare sau nefinanciare de la o serie de investitori, dintre care unii sunt neafiliați;
 - (b) investește în conformitate cu o politică de investiții definită;
 - (c) permite investitorilor să reducă costurile de tranzacționare, cu cercetarea și analitice sau să repartizeze riscurile la nivel colectiv;

- (d) este concepută în principal pentru a genera venituri sau câștiguri din investiții sau protecție împotriva unui eveniment sau a unui rezultat specific ori general;
- (e) investitorii săi au dreptul la randamente din activele fondului sau la profituri obținute din activele respective, pe baza contribuției pe care au efectuat-o;
- (f) entitatea sau conducerea sa face obiectul regimului de reglementare, inclusiv reglementări adecvate privind combaterea spălării banilor și protecția investitorilor, pentru fondurile de investiții în jurisdicția în care este stabilită sau administrată; și
- (g) este administrată de profesioniști în gestionarea fondurilor de investiții în numele investitorilor;

26. „vehicul de investiții imobiliare” înseamnă o entitate cu deținere largă, care deține predominant bunuri imobile și care face obiectul unui singur nivel de impozitare, aplicabil la nivelul său sau al deținătorilor participațiilor sale, cu o amânare de cel mult un an;

27. „fond de pensii” înseamnă:

- (a) o entitate care este stabilită și funcționează într-o jurisdicție exclusiv sau aproape exclusiv pentru a administra sau a furniza prestații de pensii și prestații auxiliare sau ocazionale persoanelor fizice în cazul în care:

- (i) această entitate este reglementată ca atare de jurisdicția respectivă sau de una dintre subdiviziunile sale politice sau autoritățile sale locale; sau
- (ii) prestațiile respective sunt garantate sau protejate în alt mod de reglementările naționale și sunt finanțate de un grup de active deținut prin intermediul unui acord fiduciar sau de un constitutor pentru a asigura îndeplinirea obligațiilor corespunzătoare în materie de pensii în caz de insolvență a grupurilor de întreprinderi multinaționale sau a grupurilor naționale de mari dimensiuni;

(b) o entitate care prestează servicii de pensii;

28. „entitate care prestează servicii de pensii” înseamnă o entitate care este stabilită și funcționează exclusiv sau aproape exclusiv pentru a investi fonduri în beneficiul entităților menționate la punctul 27 litera (a) sau pentru a desfășura activități care sunt auxiliare activităților reglementate menționate la punctul 27 litera (a) în cazul în care entitatea care prestează servicii de pensii face parte din același grup precum entitățile care desfășoară aceste activități;
29. „jurisdicție care aplică o impozitare la nivel redus” înseamnă, în ceea ce privește un grup de întreprinderi multinaționale sau un grup național de mari dimensiuni în orice exercițiu financiar, un stat membru sau o jurisdicție a unei țări terțe în care grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni are un profit care se califică și este impozitat cu o cotă efectivă de impozitare mai mică decât cota minimă de impozitare;
30. „profit sau pierdere care se califică” înseamnă profitul sau pierderea net(ă) din contabilitatea financiară a unei entități constitutive, ajustat(ă) în conformitate cu normele definite în capitolul III și în capitolele VI și VII din prezenta directivă;

31. „impozit de imputare rambursabil necalificat” înseamnă orice impozit, altul decât un impozit de imputare calificat, datorat sau plătit de o entitate constitutivă, care este:

- (a) rambursabil beneficiarului real al unui dividend distribuit de o astfel de entitate constitutivă pentru acel dividend sau care poate fi creditat de beneficiarul real în raport cu o obligație fiscală, alta decât o obligație fiscală legată de un astfel de dividend; sau
- (b) rambursabil societății care face distribuirea, odată cu distribuirea unui dividend către un acționar.

În sensul prezentei definiții, un impozit de imputare calificat înseamnă un impozit acoperit datorat sau plătit de o entitate constitutivă, inclusiv de un sediu permanent, care este rambursabil sau creditabil beneficiarului dividendelor distribuite de entitatea constitutivă (sau, în cazul unui impozit acoperit datorat sau plătit de un sediu permanent, un dividend distribuit de entitatea principală), în măsura în care rambursarea este datorată sau creditul este acordat:

- (a) de o altă jurisdicție decât cea care a impus impozitele acoperite;
- (b) beneficiarului real al dividendelor care sunt supuse impozitării la o cotă nominală egală sau mai mare decât cota minimă de impozitare a dividendelor primite în temeiul legislației interne a jurisdicției care a impus entității constitutive impozitele acoperite;

- (c) unei persoane fizice care este beneficiarul real al dividendelor și care are rezidența fiscală în jurisdicția care a impus entității constitutive impozitele acoperite și care este supusă impozitării la o cotă nominală egală sau mai mare decât cota standard de impozitare aplicabilă profitului obișnuit; sau
- (d) unei entități guvernamentale, unei organizații internaționale, unei organizații non-profit rezidente, unui fond de pensii, unei entități de investiții rezidente care nu face parte din grupul de întreprinderi multinaționale sau din grupul național de mari dimensiuni sau unei societăți de asigurări de viață rezidente, în măsura în care dividendele sunt primite în legătură cu activitățile unui fond de pensii rezident și sunt supuse impozitării în același mod precum dividendele primite de un fond de pensii.

În sensul prezentei litere:

- (i) o organizație non-profit sau un fond de pensii își are reședința într-o jurisdicție dacă este înființat(ă) și administrat(ă) în jurisdicția respectivă;
- (ii) o entitate de investiții își are reședința într-o jurisdicție dacă este înființată și reglementată în jurisdicția respectivă;
- (iii) o societate de asigurări de viață își are reședința în jurisdicția în care este situată.

32a. „credit fiscal rambursabil calificat” înseamnă:

- (a) un credit fiscal rambursabil conceput astfel încât să trebuiască să fie achitat ca plată în numerar sau echivalent în numerar către o entitate constitutivă în termen de patru ani de la data la care entitatea constitutivă are dreptul să primească creditul fiscal rambursabil în conformitate cu legislația jurisdicției care acordă creditul; sau
- (b) în cazul în care creditul fiscal este rambursabil parțial, partea din creditul fiscal rambursabil care este plătită ca plată în numerar sau ca echivalent în numerar către o entitate constitutivă în termen de patru ani de la data la care entitatea constitutivă are dreptul să primească creditul fiscal parțial rambursabil;

Un credit fiscal rambursabil calificat nu include niciun quantum al impozitului creditabil sau rambursabil în temeiul unui impozit de imputare calificat sau al unui impozit de imputare rambursabil necalificat.

32b. „credit fiscal rambursabil necalificat” înseamnă un credit fiscal care nu este un credit fiscal rambursabil calificat, dar care este rambursabil integral sau parțial.

33. „entitate principală” înseamnă o entitate care include în situațiile sale financiare profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a unui sediu permanent;

34. „entitate constitutivă-proprietară” înseamnă o entitate constitutivă care deține, direct sau indirect, o participație în capitalurile proprii într-o altă entitate constitutivă din același grup de întreprinderi multinaționale sau din același grup național de mari dimensiuni;

35. „sistem eligibil de impozitare la distribuirea profiturilor” înseamnă un sistem de impozitare a profitului care:
- (a) impune impozit pe profit numai atunci când profiturile respective sunt distribuite sau presupuse a fi distribuite acționarilor sau atunci când societatea suportă anumite cheltuieli care nu au legătură cu activitatea comercială;
 - (b) impune un impozit la o cotă egală sau mai mare decât cota minimă de impozitare; și
 - (c) era în vigoare la 1 iulie 2021 sau înainte de această dată;
36. „regula profiturilor subimpozitate calificată” („UTPR calificată”) înseamnă un set de norme transpus în dreptul intern al unei jurisdicții, cu condiția ca această jurisdicție să nu acorde beneficii legate de normele respective, și care:
- (a) este echivalent cu normele prevăzute în prezenta directivă sau, în ceea ce privește jurisdicțiile țărilor terțe, regulile-model ale OCDE ¹³, în conformitate cu care o jurisdicție colectează partea sa alocabilă din impozitul suplimentar aferent unui grup de întreprinderi multinaționale care nu a fost percepută în temeiul IIR în ceea ce privește entitățile constitutive impozitate la un nivel redus ale respectivului grup de întreprinderi multinaționale;
 - (b) este administrată într-un mod coerent cu normele prevăzute în prezenta directivă sau, în ceea ce privește jurisdicțiile țărilor terțe, regulile-model ale OCDE ¹⁴;
37. „entitate desemnată care depune declarația” înseamnă entitatea constitutivă, alta decât societatea-mamă finală, care a fost desemnată de grupul de întreprinderi multinaționale sau de grupul național de mari dimensiuni să îndeplinească obligațiile de declarare prevăzute la articolul 42 în numele grupului de întreprinderi multinaționale sau al grupului național de mari dimensiuni.

¹³ Provocările fiscale generate de digitalizarea economiei - Regulile-model globale de combatere a erodării bazei impozabile (pilonul doi).

¹⁴ Provocările fiscale generate de digitalizarea economiei - Regulile-model globale de combatere a erodării bazei impozabile (pilonul doi).

Articolul 4

Localizarea entității constitutive

- (1) În sensul prezentei directive, o entitate constitutivă, alta decât o entitate de tip „flow-through”, este situată în jurisdicția în care este considerată rezidentă în scopuri fiscale pe baza locului său de administrare, a locului său de înființare sau a unor criterii similare.

În cazul în care locația unei entități constitutive, alta decât o entitate de tip „flow-through”, nu poate fi determinată pe baza primului paragraf, se consideră că aceasta se află în jurisdicția în care a fost înființată.

- (2) O entitate de tip „flow-through” este considerată apatridă, cu excepția cazului în care este societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni este obligată să aplice o regulă de includere a veniturilor în conformitate cu articolele 5, 6 și 7, caz în care se consideră că entitatea de tip „flow-through” se află în jurisdicția în care a fost înființată.

- (3) Un sediu permanent, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 10 litera (a), se află în jurisdicția în care este tratat ca sediu permanent și este supus impozitării în temeiul tratatului fiscal aplicabil în vigoare.

Un sediu permanent, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 10 litera (b), se află în jurisdicția în care face obiectul impozitării bazei nete pe baza prezenței sale comerciale.

Un sediu permanent, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 10 litera (c), este situat în jurisdicția în care se află.

Un sediu permanent, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 10 litera (d), este considerat apatridă.

- (4) În cazul în care o entitate constitutivă este situată în două jurisdicții, iar jurisdicțiile respective au un tratat fiscal aplicabil în vigoare, se consideră că entitatea constitutivă este situată în jurisdicția în care este considerată rezidentă în scopuri fiscale în temeiul tratatului fiscal respectiv.

În cazul în care tratatul fiscal aplicabil impune ca autoritățile competente să ajungă la un acord reciproc cu privire la reședința fiscală presupusă a entității constitutive și nu se ajunge la niciun acord, se aplică alineatul (5).

În cazul în care nu se există nicio scutire de la dubla impunere în temeiul tratatului fiscal aplicabil în vigoare, din cauza faptului că o entitate constitutivă este rezidentă în scopuri fiscale a ambelor părți contractante, se aplică alineatul (5).

- (5) În cazul în care o entitate constitutivă este situată în două jurisdicții, iar jurisdicțiile respective nu au un tratat fiscal aplicabil, se consideră că entitatea constitutivă este situată în jurisdicția care a perceput suma mai mare a impozitelor acoperite pentru exercițiul financiar.

În scopul calculării cuantumului impozitelor acoperite menționate la primul paragraf, nu se ia în considerare cuantumul impozitului plătit în conformitate cu un regim fiscal aplicabil societăților străine controlate.

În cazul în care cuantumul impozitelor acoperite datorate în cele două jurisdicții este același sau zero, se consideră că entitatea constitutivă este situată în jurisdicția în care excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică, calculată la nivel de entitate în conformitate cu articolul 27, are o valoare mai mare.

În cazul în care valoarea excluderii profitului pentru activitățile cu substanță economică în cele două jurisdicții este aceeași sau zero, entitatea constitutivă este considerată apatridă, cu excepția cazului în care este o societate-mamă finală, caz în care se consideră că este situată în jurisdicția în care a fost înființată.

- (6) În cazul în care, ca urmare a aplicării alineatelor (4) și (5), o societate-mamă este situată într-o jurisdicție în care nu face obiectul unei IIR calificate, se consideră că aceasta face obiectul IIR calificate din cealaltă jurisdicție, cu excepția cazului în care un tratat fiscal aplicabil în vigoare interzice aplicarea unei astfel de norme.
- (7) În cazul în care o entitate constitutivă își schimbă locația în cursul unui exercițiu financiar, aceasta se află în jurisdicția în care s-a considerat că este situată în temeiul prezentului articol la începutul exercițiului financiar respectiv.

CAPITOLUL II

REGULA DE INCLUDERE A VENITURILOR ȘI REGULA PROFITURILOR SUBIMPOZITATE

Articolul 5

Societatea-mamă finală din Uniune

- (1) Statele membre se asigură că o societate-mamă finală care este entitate constitutivă situată într-un stat membru este supusă impozitului suplimentar pentru exercițiul financiar („impozitul suplimentar în temeiul IIR”) în ceea ce privește entitățile sale constitutive impozitate la un nivel redus care sunt situate în altă jurisdicție sau care sunt apatride.
- (2) Statele membre se asigură că, în cazul în care o entitate constitutivă care este societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni este situată într-un stat membru care este o jurisdicție impozitată la un nivel redus, aceasta este supusă impozitului suplimentar în temeiul IIR, în ceea ce o privește și în ceea ce privește entitățile constitutive ale grupului impozitate la un nivel redus situate în același stat membru pentru exercițiul financiar.

Articolul 6

Societatea-mamă intermediară din Uniune

- (1) Statele membre se asigură că o societate-mamă intermediară situată într-un stat membru și deținută de o societate-mamă finală care se află în jurisdicția unei țări terțe este supusă impozitului suplimentar în temeiul IIR pentru exercițiul financiar în ceea ce privește entitățile sale constitutive impozitate la un nivel redus, care sunt situate într-o altă jurisdicție sau sunt apatride.
- (2) Statele membre se asigură că, în cazul în care o societate-mamă intermediară este situată într-un stat membru care este o jurisdicție care aplică o impozitare la nivel redus și este deținută de o societate-mamă finală care se află în jurisdicția unei țări terțe, aceasta este supusă impozitului suplimentar în temeiul IIR, în ceea ce o privește și în ceea ce privește entitățile sale constitutive impozitate la un nivel redus situate în același stat membru pentru exercițiul financiar.
- (3) Dispozițiile alineatelor (1) și (2) nu se aplică atunci când:
 - (a) societatea-mamă finală face obiectul unei reguli de includere a veniturilor calificate pentru exercițiul financiar respectiv; sau
 - (b) o altă societate-mamă intermediară este situată într-o jurisdicție dintr-o țară terță, unde face obiectul unei IIR calificate și deține, direct sau indirect, o participație de control în societatea-mamă intermediară.

Articolul 6a

Societate-mamă intermediară situată în Uniune și deținută de o societate-mamă finală exclusă

- (1) Statele membre se asigură că, în cazul în care o societate-mamă intermediară situată într-un stat membru este deținută de o societate-mamă finală care este o entitate exclusă, societatea-mamă intermediară este supusă impozitului suplimentar în temeiul IIR pentru exercițiul financiar în ceea ce privește entitățile sale constitutive impozitate la un nivel redus, care sunt situate într-o altă jurisdicție sau sunt apatride.
- (2) Statele membre se asigură că, în cazul în care o societate-mamă intermediară situată într-un stat membru care este o jurisdicție care aplică o impozitare la nivel redus este deținută de o societate-mamă finală care este o entitate exclusă, aceasta este supusă impozitului suplimentar în temeiul IIR, în ceea ce o privește și în ceea ce privește entitățile sale constitutive impozitate la un nivel redus care sunt situate în același stat membru pentru exercițiul financiar.
- (3) Alineatele (1) și (2) nu se aplică în cazul în care o altă societate-mamă intermediară este situată într-o jurisdicție în care face obiectul unei reguli de includere a veniturilor calificate pentru exercițiul financiar respectiv și deține, direct sau indirect, o participație de control în societatea-mamă intermediară menționată la alineatele (1) și (2).

Articolul 7

Societatea-mamă deținută parțial din Uniune

- (1) Statele membre se asigură că o societate-mamă deținută parțial situată într-un stat membru este supusă impozitului suplimentar în temeiul IIR pentru exercițiul financiar în ceea ce privește entitățile sale constitutive impozitate la un nivel redus, care sunt situate într-o altă jurisdicție sau sunt apatride.
- (2) Statele membre se asigură că, în cazul în care o societate-mamă deținută parțial este situată într-un stat membru care este o jurisdicție care aplică o impozitare la nivel redus, aceasta este supusă impozitului suplimentar în temeiul IIR, în ceea ce o privește și în ceea ce privește entitățile sale constitutive impozitate la un nivel redus situate în același stat membru pentru exercițiul financiar.
- (3) Alineatele (1) și (2) nu se aplică în cazul în care participațiile în capitalurile proprii ale societății-mamă deținute parțial sunt deținute integral, direct sau indirect, de o altă societate-mamă deținută parțial care face obiectul unei reguli de includere a veniturilor calificate pentru exercițiul financiar respectiv.

Articolul 8

Alocarea impozitului suplimentar în temeiul regulii de includere a veniturilor

- (1) Impozitul suplimentar în temeiul IIR datorat de o societate-mamă în legătură cu o entitate constitutivă impozitată la un nivel redus în temeiul articolului 5 alineatul (1), articolului 6 alineatul (1), articolului 6a alineatul (1) și articolului 7 alineatul (1) este egal cu impozitul suplimentar al entității constitutive impozitate la un nivel redus, calculat în conformitate cu articolul 26, înmulțit cu partea alocabilă a societății-mamă din acest impozit suplimentar pentru exercițiul financiar.
- (2) Partea alocabilă a unei societăți-mamă din impozitul suplimentar în ceea ce privește o entitate constitutivă impozitată la un nivel redus este procentul participației în capitalurile proprii ale societății-mamă la profitul care se califică al entității constitutive impozitate la un nivel redus. Procentul participației în capitalurile proprii ale societății-mamă în profitul care se califică este egal cu profitul care se califică al entității constitutive impozitate la un nivel redus pentru exercițiul financiar, din care se scade quantumul acestor profituri care poate fi atribuit participațiilor în capitalurile proprii deținute de alți proprietari, împărțit la profitul care se califică al entității constitutive impozitate la un nivel redus pentru exercițiul financiar.

Valoarea profitului care se califică care poate fi atribuit participațiilor în capitalurile proprii într-o entitate constitutivă impozitată la un nivel redus deținute de alți proprietari este valoarea care ar fi fost tratată ca fiind atribuită acestor proprietari în conformitate cu principiile standardului de contabilitate financiară acceptabil utilizat în situațiile financiare consolidate ale societății-mamă finale dacă profitul net al entității constitutive impozitate la un nivel redus ar fi egal cu profitul său care se califică și:

- (a) societatea-mamă a întocmit situații financiare consolidate în conformitate cu standardul contabil respectiv (situațiile financiare consolidate ipotetice);

- (b) societatea-mamă deține o participație de control în entitatea constitutivă impozitată la un nivel redus, astfel încât toate veniturile și cheltuielile entității constitutive impozitate la un nivel redus au fost consolidate linie cu linie cu cele ale societății-mamă în situațiile financiare consolidate ipotetice;
 - (c) toate profiturile care se califică ale entității constitutive impozitate la un nivel redus erau atribuibile tranzacțiilor cu persoane care nu sunt entități din grup și
 - (d) toate participațiile în capitalurile proprii care nu sunt deținute direct sau indirect de societatea-mamă erau deținute de alte persoane decât entitățile din grup.
- (3) Pe lângă cuantumul alocat unei societăți-mamă în conformitate cu alineatul (1), impozitul suplimentar în temeiul IIR datorat de o societate-mamă în temeiul articolului 5 alineatul (2), al articolului 6 alineatul (2), al articolului 6a alineatul (2) și al articolului 7 alineatul (2) include, pentru exercițiul financiar, în conformitate cu articolul 26:
- (a) valoarea integrală a impozitului suplimentar calculat pentru respectiva societate-mamă;
 - (b) valoarea impozitului suplimentar calculat pentru entitățile sale constitutive impozitate la un nivel redus, situate în același stat membru, înmulțită cu partea alocabilă a societății-mamă din acest impozit suplimentar pentru exercițiul financiar.

Articolul 9

Mecanismul de compensare a IIR

În cazul în care o societate-mamă situată într-un stat membru deține indirect o participație în capitalurile proprii într-o entitate constitutivă impozitată la un nivel redus prin intermediul unei societăți-mamă intermediare sau deținute parțial care face obiectul unei IIR calificate pentru exercițiul financiar, impozitul suplimentar datorat în temeiul articolelor 5-7 se reduce cu o valoare egală cu partea alocabilă primei societăți-mamă din impozitul suplimentar care este datorat de cealaltă societate-mamă.

Articolul 10

Alegerea de a aplica un impozit suplimentar național calificat

- (1) Statele membre pot alege să aplice un impozit suplimentar național calificat.

În cazul în care un stat membru în care sunt situate entitățile constitutive ale unui grup de întreprinderi multinaționale sau grup național de mari dimensiuni alege să aplice un impozit suplimentar național calificat, toate entitățile constitutive impozitate la un nivel redus ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni din statul membru respectiv sunt supuse impozitului suplimentar național respectiv pentru exercițiul financiar în cauză.

În temeiul unui impozit suplimentar național calificat, profiturile excedentare naționale ale entităților constitutive impozitate la un nivel redus pot fi calculate pe baza unui standard de contabilitate financiară acceptabil sau a unui standard de contabilitate financiară autorizat de organismul contabil autorizat și ajustat pentru a preveni orice denaturare semnificativă a concurenței, mai degrabă decât pe baza standardului de contabilitate financiară utilizat în situațiile financiare consolidate.

- (2) În cazul în care o societate-mamă a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni este situată într-un stat membru, iar entitățile sale constitutive, situate fie în respectivul stat membru, fie într-o altă jurisdicție fac obiectul unui impozit suplimentar național calificat pentru exercițiul financiar în jurisdicțiile respective, cuantumul oricărui impozit suplimentar calculat în conformitate cu articolul 26 datorat de societatea-mamă în temeiul articolelor 5-7 se reduce, până la zero, cu cuantumul impozitului suplimentar național calificat datorat de aceasta sau de entitățile constitutive respective.

În pofida primului paragraf, în cazul în care impozitul suplimentar național calificat a fost calculat pentru un exercițiu financiar în conformitate cu standardul contabil acceptabil al societății-mamă finale sau cu standardele internaționale de raportare financiară [IFRS sau IFRS astfel cum au fost adoptate de UE în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002], nu se calculează niciun alt impozit suplimentar în conformitate cu articolul 26 pentru exercițiul financiar respectiv în ceea ce privește entitățile constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni situate în statul membru respectiv. Prezentul paragraf nu aduce atingere calculării niciunui impozit suplimentar adițional în temeiul articolului 28 în cazul în care un stat membru nu aplică un impozit suplimentar național calificat pentru a colecta orice impozit suplimentar adițional în temeiul articolului 28.

- (3) În cazul în care cuantumul impozitului suplimentar național calificat pentru un exercițiu financiar nu a fost achitat în cursul celor patru exerciții financiare următoare exercițiului financiar în care a fost datorat, cuantumul impozitului suplimentar național care nu a fost achitat se adaugă la impozitul suplimentar jurisdicțional calculat în conformitate cu articolul 26 alineatul (3) și nu mai poate fi colectat de statul membru care a făcut alegerea în conformitate cu alineatul (1).

- (4) Statele membre care aleg să aplice un impozit suplimentar național calificat informează Comisia cu privire la această alegere în termen de patru luni de la adoptarea actelor lor cu putere de lege și a actelor administrative naționale care introduc un impozit suplimentar național calificat. Aceste alegeri sunt valabile și nu pot fi revocate timp de trei ani. La sfârșitul fiecărei perioade de trei ani, alegerea se reînnoiește automat, cu excepția cazului în care statul membru își revocă alegerea. Orice revocare a alegerii se notifică Comisiei cel târziu cu patru luni înainte de încheierea perioadei de trei ani.

Articolul 11

Aplicarea unei UTPR la nivelul grupului de întreprinderi multinaționale

- (1) În cazul în care societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale este situată într-o jurisdicție dintr-o țară terță care nu aplică o IIR calificată sau în cazul în care societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale este o entitate exclusă, statele membre se asigură că entitățile constitutive situate în Uniune fac obiectul, în statul membru în care sunt situate, unei ajustări egale cu cuantumul impozitului suplimentar în temeiul UTPR alocat statului membru respectiv pentru exercițiul financiar în conformitate cu articolul 13.

În acest scop, o astfel de ajustare poate lua forma fie a unui impozit suplimentar datorat de entitățile constitutive respective, fie a unui refuz de deducere din profitul impozabil al entităților constitutive respective, ceea ce are ca rezultat un quantum al obligației fiscale necesare pentru colectarea cuantumului impozitului suplimentar în temeiul UTPR alocat statului membru respectiv.

- (2) În cazul în care un stat membru aplică ajustarea în temeiul alineatului (1) sub forma unui refuz de deducere din profitul impozabil, această ajustare se aplică, în măsura posibilului, în ceea ce privește anul fiscal în care se încheie exercițiul financiar pentru care a fost calculat cuantumul impozitului suplimentar în temeiul UTPR și alocat unui stat membru în conformitate cu articolul 13.

Orice cuantum al impozitului suplimentar în temeiul UTPR care rămâne datorat pentru un exercițiu financiar ca urmare a aplicării unui refuz de deducere din profitul impozabil aferent exercițiului financiar respectiv se reportează în măsura în care este necesar și face obiectul, pentru fiecare exercițiu financiar următor, ajustării în temeiul alineatului (1), până la achitarea integrală a cuantumului impozitului suplimentar în temeiul UTPR alocat statului membru respectiv pentru exercițiul financiar respectiv.

- (3) Entitățile constitutive care sunt entități de investiții nu fac obiectul prezentului articol.

Articolul 12

Aplicarea unei UTPR în jurisdicția UPE

- (1) În cazul în care societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale este situată într-o țară terță care aplică o impozitare la nivel redus, statele membre se asigură că entitățile constitutive situate în Uniune fac obiectul, în statul membru în care sunt situate, unei ajustări egale cu quantumul impozitului suplimentar în temeiul UTPR alocat statului membru respectiv pentru exercițiul financiar, în conformitate cu articolul 13.

În acest scop, o astfel de ajustare poate lua forma fie a unui impozit suplimentar datorat de entitățile constitutive respective, fie a unui refuz de deducere din profitul impozabil al entităților constitutive respective, ceea ce are ca rezultat un quantum al obligației fiscale necesare pentru colectarea quantumului impozitului suplimentar în temeiul UTPR alocat statului membru respectiv.

Primul paragraf nu se aplică în cazul în care societatea-mamă finală situată într-o jurisdicție a unei țări terțe care aplică o impozitare la nivel redus face obiectul unei IIR calificate în ceea ce o privește și în ceea ce privește entitățile sale constitutive situate în jurisdicția respectivă.

- (2) În cazul în care un stat membru aplică ajustarea în temeiul alineatului (1) sub forma unui refuz de deducere din profitul impozabil, această ajustare se aplică, în măsura posibilului, în ceea ce privește anul fiscal în care se încheie exercițiul financiar pentru care a fost calculat quantumul impozitului suplimentar în temeiul UTPR și alocat unui stat membru în conformitate cu articolul 13.

Orice quantum al impozitului suplimentar în temeiul UTPR care rămâne datorat pentru un exercițiu financiar ca urmare a aplicării unui refuz de deducere din profitul impozabil aferent exercițiului financiar respectiv se reportează în măsura în care este necesar și face obiectul, pentru fiecare exercițiu financiar următor, ajustării în temeiul alineatului (1), până la achitarea quantumului integral al impozitului suplimentar în temeiul UTPR alocat statului membru respectiv pentru exercițiul financiar respectiv.

- (3) Entitățile constitutive care sunt entități de investiții nu fac obiectul prezentului articol.

Articolul 13

Calculul și alocarea cuantumului impozitului suplimentar în temeiul UTPR

- (1) Cuantumul impozitului suplimentar în temeiul UTPR alocat unui stat membru se calculează prin înmulțirea impozitului suplimentar total în temeiul UTPR, astfel cum este stabilit în conformitate cu alineatul (2), cu procentul alocat în temeiul UTPR al statului membru, astfel cum este determinat în conformitate cu alineatul (5).
- (2) Impozitul suplimentar total alocat în temeiul UTPR pentru un exercițiu financiar este egal cu suma impozitului suplimentar calculat pentru fiecare entitate constitutivă impozitată la un nivel redus a grupului de întreprinderi multinaționale pentru exercițiul financiar respectiv, astfel cum este determinat în conformitate cu articolul 26, sub rezerva ajustărilor prevăzute la alineatele (3) și (4).
- (3) Impozitul suplimentar alocat în temeiul UTPR unei entități constitutive impozitate la un nivel redus este egal cu zero în cazul în care, pentru exercițiul financiar, întreaga participație a societății-mamă finale în capitalurile proprii la această entitate constitutivă impozitată la un nivel redus este deținută integral, direct sau indirect, de una sau mai multe societăți-mamă, care sunt obligate să aplice o IIR calificată cu privire la respectiva entitate constitutivă impozitată la un nivel redus pentru exercițiul financiar respectiv.
- (4) În cazul în care alineatul (3) nu se aplică, impozitul suplimentar alocat în temeiul UTPR al unei entități constitutive impozitate la un nivel redus se reduce cu partea alocabilă a unei societăți-mamă din impozitul suplimentar al respectivei entități constitutive impozitate la un nivel redus care este perceput în temeiul unei IIR calificate.

- (5) Procentul alocat în temeiul UTPR al unui stat membru se calculează, pentru fiecare exercițiu financiar și pentru fiecare grup de întreprinderi multinaționale, în conformitate cu următoarea formulă:

$$50 \% \times \frac{\textit{(numărul de angajați din statul membru)}}{\textit{numărul de angajați din toate jurisdicțiile cu o UTPR}}$$
$$+ 50 \% \times \frac{\textit{valoarea totală a activelor corporale din statul membru}}{\textit{valoarea totală a activelor corporale din toate jurisdicțiile cu o UTPR}}$$

unde:

- (a) numărul de angajați din statul membru este numărul total de angajați ai tuturor entităților constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale situate în statul membru respectiv;
- (b) numărul de angajați din toate jurisdicțiile cu o UTPR calificată este numărul total de angajați ai tuturor entităților constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale situate într-o jurisdicție care are o UTPR calificată în vigoare pentru exercițiul financiar;
- (c) valoarea totală a activelor corporale din statul membru este suma valorii contabile nete a activelor corporale ale tuturor entităților constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale situate în statul membru respectiv;
- (d) valoarea totală a activelor corporale în toate jurisdicțiile care au o UTPR calificată este suma valorii contabile nete a activelor corporale ale tuturor entităților constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale situate într-o jurisdicție care are o UTPR calificată în vigoare pentru exercițiul financiar.

- (6) Numărul de angajați este numărul de angajați în echivalent normă întreagă ai tuturor entităților constitutive situate în jurisdicția relevantă, inclusiv contractanții independenți, cu condiția ca aceștia să participe la activitățile obișnuite de exploatare ale entității constitutive.

Activele corporale includ activele corporale ale tuturor entităților constitutive situate în jurisdicția relevantă, dar nu includ numerarul sau echivalentul de numerar, activele necorporale sau financiare. În ceea ce privește sediile permanente, activele corporale ar trebui alocate cu condiția ca respectivele active corporale să fie incluse în conturile financiare separate ale respectivului sediu permanent, astfel cum sunt stabilite la articolul 17 alineatul (1) și ajustate în conformitate cu articolul 17 alineatul (2). Activele corporale alocate jurisdicției fiscale a unui sediu permanent nu sunt luate în considerare pentru activele corporale din jurisdicția fiscală a entității principale.

- (7) Se alocă unui sediu permanent angajații ale căror costuri salariale sunt incluse, precum și activele corporale incluse în conturile financiare separate ale sediului permanent respectiv în temeiul articolului 17 alineatul (1), ajustate în conformitate cu articolul 17 alineatul (2).

Numărul de angajați și activele corporale atribuite jurisdicției unui sediu permanent nu sunt luate în considerare pentru numărul de angajați și activele corporale din jurisdicția fiscală a entității principale.

Numărul de angajați și valoarea contabilă netă a activelor corporale deținute de o entitate de investiții sunt excluse din elementele formulei.

Numărul de angajați și valoarea contabilă netă a activelor corporale ale unei entități de tip „flow-through” sunt excluse din elementele formulei, cu excepția cazului în care sunt alocate unui sediu permanent sau, în absența unui sediu permanent, entităților constitutive care se află în jurisdicția în care a fost înființată entitatea de tip „flow-through”.

- (8) Prin derogare de la alineatul (5), procentul alocat în temeiul UTPR al unei jurisdicții pentru un grup de întreprinderi multinaționale este considerat a fi egal cu zero pentru un exercițiu financiar atât timp cât quantumul impozitului suplimentar alocat în temeiul UTPR jurisdicției respective într-un exercițiu financiar anterior nu a avut ca rezultat faptul că entitățile constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale situate în jurisdicția respectivă au o cheltuială suplimentară cu impozitul în numerar egală, în total, cu quantumul impozitului suplimentar alocat în temeiul UTPR pentru respectivul exercițiu financiar anterior alocat jurisdicției respective.

Numărul de angajați și valoarea contabilă netă a activelor corporale ale entităților constitutive ale unui grup de întreprinderi multinaționale care se află într-o jurisdicție cu un procent alocat în temeiul UTPR egal cu zero pentru un exercițiu financiar sunt excluse din elementele formulei de alocare a impozitului suplimentar total alocat în temeiul UTPR grupului de întreprinderi multinaționale pentru exercițiul financiar respectiv.

- (9) Alineatul (8) nu se aplică pentru un exercițiu financiar în cazul în care toate jurisdicțiile cu o UTPR calificată în vigoare pentru exercițiul financiar au un procent de UTPR egal cu zero pentru grupul de întreprinderi multinaționale pentru exercițiul financiar respectiv.

CAPITOLUL III

CALCULUL PROFITULUI SAU AL PIERDERII CARE SE CALIFICĂ

Articolul 14

Determinarea profitului sau a pierderii care se califică

- (1) Profitul sau pierderea care se califică a unei entități constitutive se calculează prin efectuarea ajustărilor prevăzute la articolele 15-18 la profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a entității constitutive pentru exercițiul financiar înainte de orice ajustare de consolidare pentru eliminarea tranzacțiilor intragrup, determinate în conformitate cu standardul de contabilitate utilizat la întocmirea situațiilor financiare consolidate ale societății-mamă finale.

- (2) În cazul în care nu este posibil în mod rezonabil să se determine profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a unei entități constitutive pe baza standardului de contabilitate financiară acceptabil sau a standardului de contabilitate financiară autorizat utilizat la întocmirea situațiilor financiare consolidate ale societății-mamă finale, profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a entității constitutive pentru exercițiul financiar poate fi determinat(ă) utilizând un alt standard de contabilitate financiară acceptabil sau un standard de contabilitate financiară autorizat, cu condiția ca:
- (a) conturile financiare ale entității constitutive să fie menținute pe baza aceluși standard de contabilitate;
 - (b) informațiile conținute în conturile financiare să fie fiabile; și
 - (c) diferențele permanente care depășesc 1 000 000 EUR și care rezultă din aplicarea unui anumit principiu sau standard elementelor de profit sau cheltuieli ori tranzacțiilor, care diferă de standardul financiar utilizat la întocmirea situațiilor financiare consolidate ale societății-mamă finale, să se ajusteze pentru a fi conforme cu tratamentul impus pentru elementul respectiv în conformitate cu standardul de contabilitate utilizat la întocmirea situațiilor financiare consolidate.

Un standard de contabilitate financiară autorizat înseamnă, în ceea ce privește o entitate, un set de principii contabile general acceptate, permise de un organism contabil autorizat din jurisdicția în care este situată entitatea respectivă. În sensul prezentei definiții, organism contabil autorizat înseamnă organismul care are autoritate juridică într-o jurisdicție să prescrie, să stabilească sau să accepte standarde de contabilitate în scopul raportării financiare.

- (3) În cazul în care o societate-mamă finală nu și-a întocmit situațiile financiare consolidate în conformitate cu un standard de contabilitate financiară acceptabil menționat la articolul 3 alineatul (6) litera (c), situațiile financiare consolidate ale societății-mamă finale se ajustează pentru a preveni orice denaturare semnificativă a concurenței.

(4) În cazul în care societatea-mamă finală nu întocmește situații financiare consolidate astfel cum sunt menționate la articolul 3 alineatul (6) literele (a), (b) și (c), situațiile financiare consolidate ale entității-mamă finale menționate la articolul 3 alineatul (6) litera (d), sunt cele care ar fi fost întocmite dacă societatea-mamă finală ar fi trebuit să întocmească astfel de situații financiare în conformitate cu:

(a) un standard de contabilitate financiară acceptabil; sau

(b) un standard de contabilitate financiară autorizat cu condiția ca aceste situații financiare consolidate să fie ajustate pentru a preveni orice denaturare semnificativă a concurenței.

(5) În cazul în care un stat membru sau o jurisdicție a unei țări terțe aplică un impozit suplimentar național calificat, profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a entităților constitutive situate în statul membru respectiv sau în jurisdicția țării terțe respective poate fi stabilit(ă) în conformitate cu un standard de contabilitate financiară acceptabil sau cu un standard de contabilitate financiară autorizat care este diferit de standardul de contabilitate financiară utilizat în situațiile financiare consolidate ale societății-mamă finale, cu condiția ca profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară respectivă să fie ajustat(ă) pentru a preveni orice denaturare semnificativă a concurenței.

(6) În cazul în care aplicarea unui principiu specific sau a unei proceduri specifice în temeiul unui set de principii contabile general acceptate conduce la o denaturare semnificativă a concurenței, tratamentul contabil al oricărui element sau al oricărei tranzacții care face obiectul principiului sau procedurii respective se ajustează pentru a se conforma tratamentului impus pentru elementul sau tranzacția în cauză în conformitate cu Standardele internaționale de raportare financiară [IFRS sau IFRS astfel cum au fost adoptate de UE în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002].

O denaturare semnificativă a concurenței înseamnă, în ceea ce privește aplicarea unui principiu specific sau a unei proceduri specifice în temeiul unui set de principii contabile general acceptate, o aplicare care conduce la o variație totală de peste 75 000 000 EUR din venituri sau cheltuieli într-un exercițiu financiar în comparație cu suma care ar fi fost determinată prin aplicarea principiului sau a procedurii în conformitate cu Standardele internaționale de raportare financiară.

Articolul 15

Ajustări pentru determinarea profitului sau a pierderii care se califică

- (1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:
- (a) „cheltuiala netă cu impozitele” înseamnă valoarea netă a următoarelor elemente:
- (i) impozitele acoperite înregistrate sub formă de cheltuieli și orice impozite acoperite curente și amânate incluse în cheltuielile cu impozitul pe profit, inclusiv impozitele acoperite pe profit care sunt excluse din calculul profitului sau al pierderii care se califică;
 - (ii) creanțele privind impozitul amânat care pot fi atribuite unei pierderi în exercițiul financiar;
 - (iii) impozitele suplimentare naționale calificate înregistrate sub formă de cheltuieli;
 - (iv) impozitele rezultate în conformitate cu normele prezentei directive sau, în ceea ce privește jurisdicțiile țărilor terțe, regulile-model ale OCDE ¹⁵, înregistrate sub formă de cheltuieli; și
 - (v) impozitele de imputare rambursabile necalificate, înregistrate sub formă de cheltuieli;

¹⁵ Provocările fiscale generate de digitalizarea economiei - Regulile-model globale de combatere a erodării bazei impozabile (pilonul doi).

- (b) „dividend exclus” înseamnă dividende sau alte distribuiri primite sau angajate în legătură cu o participație în capitalurile proprii, cu excepția dividendelor sau a altor distribuțiilor primite sau angajate în legătură cu:
- (i) o participație în capitalurile proprii:
 - o deținută de grup într-o entitate care conferă drepturi la mai puțin de 10 % din profiturile, capitalul sau rezervele sau drepturile de vot ale entității respective la data distribuirii sau a cedării (o „participație de portofoliu”); și
 - o care este deținută din punct de vedere economic de entitatea constitutivă care primește sau angajează dividendele sau alte distribuiri pentru o perioadă mai mică de un an la data distribuirii;
 - (ii) o participație în capitalurile proprii într-o entitate de investiții care face obiectul unei alegeri în temeiul articolului 41;
- (c) „câștig sau pierdere de capital exclus(ă)” înseamnă un câștig, un profit sau o pierdere, inclus(ă) în profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a entității constitutive, care rezultă din:
- (i) câștigurile și pierderile care rezultă din variațiile valorii juste a unei participații în capitalurile proprii, cu excepția unei participații de portofoliu;
 - (ii) profiturile sau pierderile aferente unei participații în capitalurile proprii care este inclusă în conformitate cu metoda contabilă a punerii în echivalență; și
 - (iii) câștiguri și pierderi din cedarea unei participații în capitalurile proprii, cu excepția cedării unei participații de portofoliu;

- (d) „câștig sau pierdere inclus(ă) în temeiul metodei reevaluării” înseamnă un câștig net sau o pierdere netă, majorat(ă) sau diminuat(ă) cu orice impozit acoperit asociat pentru exercițiul financiar, care rezultă din aplicarea unei metode sau practici contabile care, în ceea ce privește toate imobilizările corporale:
- (i) ajustează periodic valoarea contabilă a acestor imobilizări la valoarea lor justă;
 - (ii) înregistrează variațiile valorii în „alte elemente ale rezultatului global”; și
 - (iii) nu raportează ulterior câștigul sau pierderea înregistrat(ă) în „alte elemente ale rezultatului global” prin profit și pierdere;
- (e) „câștig asimetric sau pierdere asimetrică în valută” înseamnă câștiguri sau pierderi în valută ale unei entități ale cărei monede funcționale în scopuri de contabilitate și fiscale sunt diferite și care sunt:
- (i) incluse în calculul profitului impozabil sau al pierderii impozabile a(l) unei entități constitutive și care pot fi atribuite fluctuațiilor cursului de schimb dintre moneda funcțională în scopuri de contabilitate și moneda funcțională în scopuri fiscale a entității constitutive;
 - (ii) incluse în calculul profitului net sau al pierderii nete din contabilitatea financiară a unei entități constitutive și care pot fi atribuite fluctuațiilor cursului de schimb dintre moneda funcțională în scopuri de contabilitate și moneda funcțională în scopuri fiscale a entității constitutive;

- (iii) incluse în calculul profitului net sau al pierderii nete din contabilitatea financiară a unei entități constitutive și care pot fi atribuite fluctuațiilor cursului de schimb dintre o monedă străină și moneda funcțională în scopuri de contabilitate a entității constitutive; și
- (iv) pot fi atribuite fluctuațiilor cursului de schimb dintre o monedă străină și moneda funcțională în scopuri fiscale a entității constitutive, indiferent dacă aceste câștiguri sau pierderi de valută sunt sau nu incluse în venitul impozabil;

Moneda funcțională în scopuri fiscale este moneda funcțională utilizată pentru a determina profitul impozabil sau pierderea impozabilă a entității constitutive pentru un impozit acoperit în jurisdicția în care este situată. Moneda funcțională în scopuri de contabilitate este moneda funcțională utilizată pentru a determina profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a entității constitutive. O a treia monedă străină este o monedă care nu este moneda funcțională în scopuri fiscale sau moneda funcțională în scopuri de contabilitate a entității constitutive.

- (f) „cheltuieli neacceptate la deducere pentru scopuri fiscale” înseamnă:
 - (i) cheltuieli angajate de entitatea constitutivă pentru plăți ilegale, inclusiv mită și comisioane ilegale; și
 - (ii) cheltuieli angajate de entitatea constitutivă pentru amenzi și penalități egale sau mai mari de 50 000 EUR sau o sumă echivalentă în moneda funcțională în care se calculează profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a entității constitutive;

- (g) „erori dintr-o perioadă anterioară și modificări ale principiilor contabile” înseamnă o variație a soldului de deschidere al capitalurilor proprii ale unei entități constitutive la începutul unui exercițiu financiar care poate fi atribuită:
- (i) unei corecții a unei erori în determinarea profitului net sau a pierderii nete din contabilitatea financiară dintr-un exercițiu financiar anterior care a afectat profitul sau cheltuielile care pot fi incluse în calculul profitului sau al pierderii care se califică din respectivul exercițiu financiar anterior, cu excepția cazului în care o astfel de corecție a erorii a dus la o scădere semnificativă a obligației pentru impozitele acoperite care fac obiectul articolului 24; și
 - (ii) unei modificări a principiilor sau a politicii contabile care a afectat profitul sau cheltuielile incluse în calculul profitului sau al pierderii care se califică;
- (h) „cheltuieli cu pensiile angajate” înseamnă diferența dintre valoarea cheltuielilor cu obligațiile legate de pensii incluse în profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară și valoarea contribuției la un fond de pensii pentru exercițiul financiar respectiv.

- (2) Profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a unei entități constitutive se ajustează cu valoarea următoarelor elemente pentru a stabili profitul sau pierderea care se califică:
- (a) cheltuieli nete cu impozitele;
 - (b) dividende excluse;
 - (c) câștiguri sau pierderi de capital excluse;
 - (d) câștiguri sau pierderi incluse în temeiul metodei reevaluării;
 - (e) câștiguri sau pierderi din cedarea activelor și pasivelor excluse în temeiul articolului 33;
 - (f) câștiguri sau pierderi asimetrice în valută;
 - (g) cheltuieli neacceptate la deducere pentru scopuri fiscale;
 - (h) erori dintr-o perioadă anterioară și modificări ale principiilor contabile; și
 - (i) cheltuieli cu pensiile angajate.

- (3) La alegerea entității constitutive care depune declarația, o entitate constitutivă poate înlocui valoarea permisă ca deducere în calculul profitului său impozabil acolo unde este situată cu valoarea cheltuită în conturile sale financiare drept cost sau cheltuială a unei astfel de entități constitutive care a fost plătită cu compensarea pe bază de acțiuni.

În cazul în care opțiunea de a utiliza opțiuni pe acțiuni nu a fost exercitată, valoarea cheltuielilor cu compensarea pe bază de acțiuni care a fost dedusă din profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a entității constitutive pentru calculul profitului său sau al pierderii sale care se califică pentru toate exercițiile financiare anterioare se include în exercițiul financiar în care opțiunea a expirat.

În cazul în care o parte din valoarea cheltuielilor cu compensarea pe bază de acțiuni a fost înregistrată în conturile financiare ale entității constitutive în exercițiile financiare anterioare exercițiului financiar în care se face alegerea, o sumă egală cu diferența dintre valoarea totală a cheltuielilor cu compensarea pe bază de acțiuni care a fost dedusă pentru calculul profitului sau al pierderii care se califică din exercițiile financiare anterioare și valoarea totală a cheltuielilor cu compensarea pe bază de acțiuni care ar fi fost dedusă pentru calculul profitului său sau al pierderii sale care se califică în exercițiile financiare anterioare respective dacă s-ar fi făcut această alegere în exercițiile financiare respective se include în calculul profitului sau al pierderii care se califică a(l) entității constitutive pentru exercițiul financiar respectiv.

Alegerea se realizează în conformitate cu articolul 43 alineatul (1) și se aplică în mod consecvent tuturor entităților constitutive situate în aceeași jurisdicție pentru anul în care se face alegerea și pentru toate exercițiile financiare ulterioare.

În exercițiul financiar în care alegerea este revocată, valoarea cheltuielilor neplătite cu compensarea pe bază de acțiuni dedusă în temeiul alegerii care depășește cheltuielile angajate din contabilitatea financiară se include pentru calculul profitului sau al pierderii care se califică a(l) entității constitutive.

- (4) Orice tranzacție între entitățile constitutive situate în jurisdicții diferite care nu este înregistrată pentru aceeași sumă în conturile financiare ale ambelor entități constitutive sau care nu este conformă cu principiul concurenței depline trebuie ajustată astfel încât să corespundă pentru aceeași sumă și să fie conformă cu principiul concurenței depline.

Pierderea rezultată dintr-o vânzare sau dintr-un alt transfer de active între două entități constitutive situate în aceeași jurisdicție care nu este înregistrată în conformitate cu principiul concurenței depline se ajustează pe baza principiului concurenței depline, dacă respectiva pierdere este inclusă în calculul profitului sau al pierderii care se califică.

În sensul prezentului alineat, principiul concurenței depline înseamnă principiul conform căruia tranzacțiile dintre entitățile constitutive trebuie înregistrate în funcție de condițiile care ar fi fost obținute între întreprinderi independente în cadrul unor tranzacții comparabile și în circumstanțe comparabile.

- (5) Creditele fiscale rambursabile calificate astfel cum sunt menționate la articolul 3 alineatul (32) sunt tratate ca venit pentru calculul profitului sau al pierderii care se califică a(1) unei entități constitutive. Creditele fiscale rambursabile necalificate nu sunt tratate ca venit pentru calculul profitului sau al pierderii care se califică a(1) unei entități constitutive.
- (6) La alegerea entității constitutive care depune declarația, câștigurile și pierderile aferente activelor și pasivelor care fac obiectul contabilizării la valoare justă sau contabilizării deprecierei în situațiile financiare consolidate pentru un exercițiu financiar pot fi determinate pe baza principiului realizării pentru calculul profitului sau al pierderii care se califică.

Câștigurile sau pierderile care rezultă din aplicarea contabilizării la valoarea justă sau a contabilizării deprecierei unui activ sau a unui pasiv sunt excluse din calculul profitului sau al pierderii care se califică a(1) unei entități constitutive în temeiul primului paragraf.

Valoarea contabilă a unui activ sau a unui pasiv în scopul determinării unui câștig sau a unei pierderi în conformitate cu primul paragraf este valoarea contabilă la momentul dobândirii activului sau al angajării pasivului sau în prima zi a exercițiului financiar în care a avut loc alegerea, luându-se în considerare data cea mai recentă.

Alegerea se face în conformitate cu articolul 43 alineatul (1) și se aplică tuturor entităților constitutive situate în jurisdicția în care se face alegerea, cu excepția cazului în care entitatea constitutivă care depune declarația alege să limiteze alegerea la activele corporale ale entităților constitutive sau la entități de investiții.

În exercițiul financiar în care alegerea este revocată, o sumă egală cu diferența atât dintre valoarea justă a activului sau a pasivului, cât și valoarea contabilă a activului sau a pasivului în prima zi a exercițiului financiar în care se face revocarea determinată în temeiul alegerii se include (în cazul în care valoarea justă depășește valoarea contabilă) sau este dedusă (în cazul în care valoarea contabilă depășește valoarea justă) pentru calculul profitului sau al pierderii care se califică a(1) entităților constitutive.

- (7) La alegerea entității constitutive care depune declarația, profitul sau pierderea care se califică a(1) unei entități constitutive situate într-o jurisdicție care rezultă din cedarea unor active corporale locale situate în jurisdicția respectivă de către entitatea constitutivă respectivă unor terți (alții decât un membru al grupului) pentru un exercițiu financiar poate fi ajustat(ă) în modul următor. În sensul prezentului alineat, activele corporale locale sunt bunuri imobile situate în aceeași jurisdicție ca entitatea constitutivă.

Câștigul net obținut din cedarea de active corporale locale, astfel cum se menționează la primul paragraf, în cursul exercițiului financiar în care are loc alegerea, se compensează în raport cu orice pierdere netă a unei entități constitutive situate în jurisdicția respectivă, care rezultă din cedarea de active corporale locale, astfel cum se menționează la primul paragraf, în exercițiul financiar în cursul căruia a avut loc alegerea și în cursul celor patru exerciții financiare anterioare exercițiului financiar respectiv („perioada de cinci ani”). Câștigul net se compensează mai întâi în raport cu pierderea netă, dacă există, care a survenit în primul exercițiu financiar din perioada de cinci ani. Orice valoare reziduală a câștigului net se reportează și se compensează în raport cu orice pierdere netă apărută în exercițiile financiare ulterioare din perioada de cinci ani.

Orice valoare reziduală a câștigului net care rămâne după aplicarea celui de al doilea paragraf se repartizează în mod egal pe perioada de cinci ani pentru calculul profitului sau al pierderii care se califică a(l) fiecărei entități constitutive situate în jurisdicția respectivă care a realizat un câștig net din cedarea de active corporale locale, astfel cum se menționează la primul paragraf, în exercițiul financiar în care se face alegerea. Valoarea reziduală a câștigului net alocată unei entități constitutive este proporțională cu câștigul net al entității constitutive împărțit la câștigul net al tuturor entităților constitutive.

În cazul în care nicio entitate constitutivă dintr-o jurisdicție nu a realizat un câștig net din cedarea de active corporale locale, astfel cum se menționează la primul paragraf, în exercițiul financiar în care se face alegerea, valoarea reziduală a câștigului net, astfel cum se menționează la al treilea paragraf, se alocă în mod egal fiecărei entități constitutive din jurisdicția respectivă și se repartizează în mod egal pe parcursul perioadei de cinci ani pentru calculul profitului sau al pierderii care se califică a(l) fiecăreia dintre entitățile constitutive respective.

Orice ajustare în temeiul prezentului alineat pentru exercițiile financiare anterioare anului în care se face alegerea face obiectul unor ajustări în conformitate cu articolul 28 alineatul (1). Alegerea se face anual în conformitate cu articolul 43 alineatul (2).

- (8) Orice cheltuială legată de un acord de finanțare prin care una sau mai multe entități constitutive acordă credite uneia sau mai multor entități constitutive ale aceluiași grup („acord de finanțare intragrup”) nu se ia în considerare pentru calculul profitului sau al pierderii care se califică a(l) unei entități constitutive, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) entitatea constitutivă este situată într-o jurisdicție care aplică o impozitare la nivel redus sau într-o jurisdicție care ar fi aplicat o impozitare la nivel redus dacă cheltuiala nu ar fi fost angajată de entitatea constitutivă;
 - (b) se poate anticipa în mod rezonabil că, pe durata preconizată a acordului de finanțare intragrup, acordul de finanțare intragrup crește valoarea cheltuielilor luate în considerare pentru calculul profitului sau al pierderii care se califică a(l) entității constitutive respective, fără ca acest lucru să aibă drept rezultat o creștere proporțională a profitului impozabil al entității constitutive care acordă creditul („contrapartea”);
 - (c) contrapartea este situată într-o jurisdicție care nu este o jurisdicție care aplică o impozitare la nivel redus sau într-o jurisdicție care nu ar fi aplicat o impozitare la nivel redus dacă profitul aferent cheltuielilor nu ar fi fost angajat de contraparte;
- (9) O societate-mamă finală poate alege să aplice tratamentul contabil consolidat pentru a elimina profitul, cheltuielile, câștigurile și pierderile din tranzacții între entități constitutive care sunt situate în aceeași jurisdicție și care sunt incluse într-un grup de consolidare fiscală în scopul calculării profitului net care se califică sau a pierderii nete care se califică a(l) entităților constitutive respective.

Alegerea se face în conformitate cu articolul 43 alineatul (1).

În exercițiul financiar în care alegerea este efectuată sau revocată, se realizează ajustări corespunzătoare astfel încât elementele profitului sau ale pierderii care se califică să nu fie luate în considerare mai mult de o dată sau să fie omise ca urmare a respectivei alegeri ori a revocării acesteia.

- (10) O societate de asigurări exclude din calculul profitului său sau al pierderii sale care se califică orice sumă facturată deținătorilor de polițe pentru impozitele plătite de societatea de asigurări în legătură cu randamentele pentru deținătorii de polițe de asigurare. O societate de asigurări include în calculul profitului său sau al pierderii sale care se califică orice randament pentru deținătorii de polițe de asigurare care nu este reflectat în profitul său net sau în pierderea sa netă din contabilitatea financiară, în măsura în care creșterea sau reducerea corespunzătoare a datoriei față de deținătorii de polițe de asigurare este reflectată în profitul său net sau în pierderea sa netă din contabilitatea financiară.
- (11) Orice sumă care este recunoscută ca o reducere a capitalurilor proprii ale unei entități constitutive și care este rezultatul distribuirilor efectuate sau datorate în legătură cu un instrument emis de entitatea constitutivă respectivă în conformitate cu cerințele de reglementare prudencială („fonduri proprii de nivel 1 suplimentar”) este tratată drept cheltuială pentru calculul profitului său sau al pierderii sale care se califică.

Orice sumă care este recunoscută ca o creștere a capitalurilor proprii ale unei entități constitutive și care este rezultatul distribuirilor primite sau care urmează să fie primite în legătură cu fonduri proprii de nivel 1 suplimentar deținute de entitatea constitutivă este inclusă în calculul profitului său sau al pierderii sale care se califică.

Articolul 16

Excluderea profiturilor obținute din transportul maritim internațional

- (1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:
- (a) „profit obținut din transportul maritim internațional” înseamnă profitul net obținut de o entitate constitutivă din următoarele activități, în cazul în care transportul nu se efectuează pe căile navigabile interioare în aceeași jurisdicție:
 - (i) transportul de călători sau de mărfuri pe nave în cadrul traficului internațional, indiferent dacă nava este deținută, închiriată sau altfel pusă la dispoziția entității constitutive;
 - (ii) transportul de călători sau de mărfuri pe nave în cadrul traficului internațional, în temeiul acordurilor de navlosire a sloturilor;
 - (iii) închirierea unei nave care urmează să fie utilizată pentru transportul de călători sau de mărfuri în traficul internațional, în regim charter, cu dotări și echipaj complet și alimentată integral;
 - (iv) închirierea unei nave utilizate pentru transportul de călători sau de mărfuri în cadrul traficului internațional, în regim de navlosire navă nudă, către o altă entitate constitutivă;
 - (v) participarea la o grupare, la o întreprindere comună sau la o agenție internațională de exploatare pentru transportul de călători sau de mărfuri pe cale navală în traficul internațional; și
 - (vi) vânzarea unei nave utilizate pentru transportul de călători sau de mărfuri în traficul internațional, cu condiția ca nava să fi fost deținută pentru a fi utilizată de entitatea constitutivă pentru o perioadă de cel puțin un an;

- (b) „profit auxiliar calificat obținut din transportul maritim internațional” înseamnă profitul net obținut de o entitate constitutivă din următoarele activități, cu condiția ca acestea să fie efectuate în principal în legătură cu transportul de călători sau de mărfuri cu nave în trafic internațional:
- (i) închirierea unei nave, pe bază de navlosire navă nudă, către o altă întreprindere maritimă care nu este o entitate constitutivă, cu condiția ca navlosirea să nu depășească trei ani;
 - (ii) vânzarea de bilete emise de alte întreprinderi de transport maritim pentru porțiunea internă a unei curse internaționale;
 - (iii) închirierea și depozitarea pe termen scurt a containerelor sau taxe de reținere pentru returnarea cu întârziere a containerelor;
 - (iv) furnizarea de servicii pentru alte întreprinderi de transport maritim de către ingineri, personalul de întreținere, manipulatorii de mărfuri, personalul de alimentație publică și personalul din cadrul serviciilor pentru clienți; și
 - (v) profit din investiții, în cazul în care investiția care generează profitul este realizată ca parte integrantă a desfășurării activității de exploatare a navelor în traficul internațional.
- (2) Profitul obținut din transportul maritim internațional și profitul auxiliar calificat obținut din transportul maritim internațional ale unei entități constitutive sunt excluse din calculul profitului său sau al pierderii sale care se califică, cu condiția ca entitatea constitutivă să demonstreze că gestionarea strategică sau comercială a tuturor navelor în cauză este efectiv desfășurată din jurisdicția în care este situată entitatea constitutivă.
- (3) În cazul în care calculul profitului din transportul maritim internațional și al profitului auxiliar calificat din transportul maritim internațional ale unei entități constitutive conduce la o pierdere, această pierdere trebuie exclusă din calculul profitului sau al pierderii care se califică a entității constitutive.

- (4) Profitul auxiliar calificat agregat obținut din transportul maritim internațional al tuturor entităților constitutive situate într-o jurisdicție nu depășește 50 % din profitul obținut din transportul maritim internațional al acestor entități constitutive.
- (5) Costurile suportate de o entitate constitutivă care pot fi atribuite în mod direct activităților sale de transport maritim internațional și activităților auxiliare de transport maritim internațional calificate menționate la alineatul (1) se alocă acestor activități în scopul calculării profitului net obținut din transportul maritim internațional și a profitului auxiliar net calificat obținut din transportul maritim internațional al entității constitutive.
- Costurile suportate de o entitate constitutivă care rezultă în mod indirect din activitățile sale de transport maritim internațional și din activitățile auxiliare de transport maritim internațional calificate menționate la alineatul (1) se deduc din veniturile entității constitutive obținute din astfel de activități în scopul calculării profitului obținut din transportul maritim internațional și a profitului auxiliar calificat obținut din transportul maritim internațional al entității constitutive pe baza veniturilor sale obținute din astfel de activități, proporțional cu veniturile sale totale.
- (6) Toate costurile directe și indirecte atribuite profitului unei entități constitutive obținut din transportul maritim internațional și profitului auxiliar calificat obținut din transportul maritim internațional în conformitate cu alineatul (5) sunt excluse de la calculul profitului sau al pierderii care se califică.

Articolul 17

Alocarea profitului sau a pierderii care se califică între o entitate principală și un sediu permanent

- (1) În cazul în care o entitate constitutivă este un sediu permanent, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 10 litera (a), (b) sau (c), profitul său net sau pierderea sa netă din contabilitatea financiară este profitul net sau pierderea netă reflectat(ă) în conturile financiare separate ale sediului permanent.

În cazul în care un sediu permanent nu are conturi financiare separate, profitul său net sau pierderea sa netă din contabilitatea sa financiară este suma care ar fi fost reflectată în conturile sale financiare separate dacă acestea ar fi fost întocmite în mod independent și în conformitate cu standardul de contabilitate utilizat la întocmirea situațiilor financiare consolidate ale societății-mamă finale.

- (2) În cazul în care o entitate constitutivă corespunde definiției unui sediu permanent de la articolul 3 punctul 10 litera (a) sau (b), profitul său net sau pierderea sa netă din contabilitatea financiară se ajustează pentru a reflecta numai sumele și elementele de profit și cheltuieli care îi pot fi atribuite în conformitate cu tratatul fiscal aplicabil sau cu dreptul intern al jurisdicției în care este stabilită, indiferent de valoarea profiturilor supuse impozitării și de valoarea cheltuielilor deductibile în jurisdicția respectivă.

În cazul în care o entitate constitutivă corespunde definiției sediului permanent de la articolul 3 punctul 10 litera (c), profitul său net sau pierderea sa netă din contabilitatea financiară se ajustează pentru a reflecta numai sumele și elementele de profit și cheltuieli care i-ar fi fost atribuite în conformitate cu articolul 7 din Convenția model a OCDE cu privire la impozitul pe venit și pe avere ¹⁶.

¹⁶ Convenția model a OCDE cu privire la impozitele pe venit și pe capital, astfel cum a fost modificată.

- (3) În cazul în care o entitate constitutivă corespunde definiției sediului permanent de la articolul 3 punctul 10 litera (d), profitul său net sau pierderea sa netă din contabilitatea financiară se calculează pe baza sumelor și elementelor de profit care sunt scutite în jurisdicția în care este situată entitatea principală și care pot fi atribuite operațiunilor desfășurate în afara jurisdicției respective și a sumelor și elementelor de cheltuieli care nu sunt deduse fiscal în jurisdicția în care este situată entitatea principală și care pot fi atribuite unor astfel de operațiuni în afara jurisdicției respective.
- (4) Profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a unui sediu permanent nu se ia în considerare la determinarea profitului sau a pierderii care se califică a entității principale, cu excepția cazurilor prevăzute la alineatul (5).
- (5) O pierdere care se califică a unui sediu permanent este tratată drept cheltuială a entității principale în calculul profitului său sau a pierderii sale care se califică în măsura în care pierderea sediului permanent este tratată drept cheltuială în calculul profitului național impozabil al respectivei entități principale și nu este dedusă dintr-un element al profitului național impozabil care este supus impozitării în temeiul legislației atât a jurisdicției entității principale, cât și a jurisdicției sediului permanent.

Profitul care se califică obținut ulterior de sediul permanent este tratat ca profit care se califică al entității principale până la valoarea pierderii care se califică care a fost tratată anterior drept cheltuială a entității principale în temeiul primului paragraf.

Articolul 18

Alocarea profitului sau a pierderii care se califică a(l) unei entități de tip „flow-through”

- (1) Din profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a unei entități constitutive care este o entitate de tip „flow-through” se scade suma alocabilă proprietarilor săi care nu sunt entități din grup și care dețin participații în capitalurile proprii într-o astfel de entitate de tip „flow-through” în mod direct sau prin intermediul unui lanț de entități transparente din punct de vedere fiscal, cu excepția cazului în care:
 - (a) entitatea de tip „flow-through” este o societate-mamă finală; sau
 - (b) entitatea de tip „flow-through” este deținută, direct sau prin intermediul unui lanț de entități transparente din punct de vedere fiscal, de către o astfel de societate-mamă finală.
- (2) Profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a unei entități constitutive care este o entitate de tip „flow-through” se reduce cu profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară alocat(ă) unei alte entități constitutive.
- (3) În cazul în care o entitate de tip „flow-through” își desfășoară activitatea integral sau parțial prin intermediul unui sediu permanent, profitul său net sau pierderea sa netă din contabilitatea financiară, care rămâne după aplicarea alineatului (1), se alocă respectivului sediu permanent în conformitate cu articolul 17.
- (4) În cazul în care o entitate transparentă fiscal nu este societatea-mamă finală, profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a entității de tip „flow-through”, care rămâne după aplicarea alineatelor (1) și (3), se alocă entităților sale constitutive proprietare în conformitate cu participațiile lor în capitalurile proprii în entitatea de tip „flow-through”.

- (5) În cazul în care o entitate de tip „flow-through” este o entitate transparentă fiscal care este societatea-mamă finală sau o entitate hibridă inversată, orice profit net sau pierdere netă din contabilitatea financiară a entității de tip „flow-through”, care rămâne după aplicarea alineatelor (1) și (3), se alocă societății-mamă finale sau entității hibride inversate.
- (6) Alineatele (3), (4) și (5) se aplică separat pentru fiecare participație în capitalurile proprii în entitatea de tip „flow-through”.

CAPITOLUL IV

CALCULUL IMPOZITELOR ACOPERITE AJUSTATE

Articolul 19

Impozitele acoperite

- (1) Impozitele acoperite ale unei entități constitutive cuprind:
- (a) impozitele înregistrate în conturile financiare ale unei entități constitutive în ceea ce privește venitul sau profitul său ori cota sa din venitul sau profitul unei entități constitutive în care aceasta deține o participație în capitalurile proprii;
 - (b) impozitele pe profiturile distribuite, distribuirile presupuse ale profitului și cheltuielile care nu au legătură cu activitatea comercială, impuse în cadrul unui sistem eligibil de impozitare la distribuirea profiturilor;
 - (c) impozitele impuse în locul unui impozit pe profit general aplicabil; și
 - (d) impozitele percepute în raport cu rezultatul reportat și capitalurile proprii ale întreprinderilor, inclusiv impozitele pe componente multiple bazate pe profit și capitaluri proprii.

- (2) Impozitele acoperite ale unei entități constitutive exclud:
- (a) impozitul suplimentar datorat de o entitate-mamă în conformitate cu o IIR calificată;
 - (b) impozitul suplimentar datorat de o entitate constitutivă în temeiul unui impozit național suplimentar calificat;
 - (c) impozite care se atribuie unei ajustări efectuate de o entitate constitutivă ca urmare a aplicării unei UTPR calificate;
 - (d) impozitul de imputare rambursabil necalificat; și
 - (e) impozitele plătite de o societate de asigurări în legătură cu randamentele pentru deținătorii de polițe de asigurare.
- (3) Impozitele acoperite în legătură cu orice câștig net sau pierdere netă care rezultă din cedarea de active corporale locale, astfel cum se menționează la articolul 15 alineatul (7) primul paragraf, în exercițiul financiar în care se face alegerea, sunt excluse din calculul impozitelor acoperite.

Articolul 20

Impozitele acoperite ajustate

- (1) Impozitele acoperite ajustate ale unei entități constitutive pentru un exercițiu financiar se determină prin ajustarea sumei cheltuielilor actuale cu impozitele datorate în cadrul profitului net sau al pierderii nete din contabilitatea sa financiară, în ceea ce privește impozitele acoperite pentru exercițiul financiar, cu:
- (a) valoarea netă a adaosurilor și reducerilor la impozitele acoperite pentru exercițiul financiar, astfel cum se prevede la alineatele (2) și (3);
 - (b) valoarea totală a ajustărilor impozitului amânat, astfel cum se prevede la articolul 21; și

- (c) orice creștere sau reducere a impozitelor acoperite înregistrate în capitalurile proprii sau în alte elemente ale rezultatului global în legătură cu sumele incluse în calculul profitului sau al pierderii care se califică care vor face obiectul impozitării în temeiul normelor fiscale locale.
- (2) Adaosurile la impozitele acoperite ale unei entități constitutive pentru exercițiul financiar includ:
- (a) orice valoare a impozitelor acoperite înregistrate drept cheltuială în profitul înainte de impozitare în conturile financiare;
 - (b) orice valoare a creanței privind impozitul amânat asociată pierderii care se califică, care a fost utilizată în conformitate cu articolul 22 alineatul (2);
 - (c) orice valoare a impozitelor acoperite legate de o situație fiscală incertă, excluse anterior în temeiul alineatului (3) litera (d), care sunt plătite în exercițiul financiar respectiv; și
 - (d) orice valoare a creditului sau a rambursării în ceea ce privește un credit fiscal rambursabil calificat care a fost înregistrat ca o reducere a cheltuielilor curente cu impozitul.
- (3) Reducerile impozitelor acoperite ale unei entități constitutive pentru exercițiul financiar includ:
- (a) valoarea cheltuielilor curente cu impozitul în ceea ce privește profitul exclus din calculul profitului sau al pierderii care se califică în conformitate cu capitolul III;
 - (b) orice valoare a creditului sau a rambursării în ceea ce privește un credit fiscal rambursabil necalificat care nu a fost înregistrat ca o reducere a cheltuielilor curente cu impozitul;
 - (c) orice valoare a impozitelor acoperite rambursate sau creditate către o entitate constitutivă care nu au fost tratate ca o ajustare a cheltuielilor curente cu impozitul în conturile financiare, cu excepția cazului în care se referă la un credit fiscal rambursabil calificat;

- (d) valoarea cheltuielilor curente cu impozitul, care se referă la o situație fiscală incertă; și
 - (e) orice valoare a cheltuielilor curente cu impozitul care nu se preconizează că vor fi plătite în termen de trei ani de la sfârșitul exercițiului financiar.
- (4) În scopul calculării impozitelor acoperite ajustate, în cazul în care o valoare a impozitului acoperit este descrisă la mai multe puncte de la alineatele (1)-(3), aceasta este luată în considerare o singură dată.
- (5) În cazul în care, pentru un exercițiu financiar, nu există un profit net care se califică într-o jurisdicție, iar valoarea impozitelor acoperite ajustate pentru jurisdicția respectivă este negativă și mai mică decât o sumă egală cu pierderea netă care se califică înmulțită cu cota minimă de impozitare („impozitele acoperite ajustate estimate”), suma egală cu diferența dintre valoarea impozitelor acoperite ajustate și valoarea impozitelor acoperite ajustate estimate este tratată drept impozit suplimentar adițional pentru exercițiul financiar respectiv. Valoarea impozitului suplimentar adițional se alocă fiecărei entități constitutive din jurisdicția respectivă, în conformitate cu articolul 28 alineatul (3).

Articolul 21

Valoarea totală a ajustării impozitului amânat

- (1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:
- (a) „datorie angajată neacceptată” înseamnă:
 - (i) orice variație a cheltuielilor cu impozitul amânat angajate în conturile financiare ale unei entități constitutive care se referă la o poziție fiscală incertă; și
 - (ii) orice variație a cheltuielilor cu impozitul amânat angajate în conturile financiare ale unei entități constitutive care se referă la distribuiri de la o entitate constitutivă.

(b) „datorie angajată nesolicitată” înseamnă orice creștere a unei datorii privind impozitul amânat înregistrate în conturile financiare ale unei entități constitutive pentru un exercițiu financiar, care nu se estimează că va fi plătită în termenul prevăzut la alineatul (7) și pentru care entitatea constitutivă care depune declarația alege anual, în conformitate cu articolul 43 alineatul (2), să nu o includă în valoarea totală a ajustării impozitului amânat pentru acest exercițiu financiar.

(2) În cazul în care cota de impozitare aplicată în scopul calculării cheltuielii cu impozitul amânat este egală cu sau mai mică decât cota minimă de impozitare, valoarea totală a ajustării impozitului amânat care trebuie adăugată la impozitele acoperite ajustate ale unei entități constitutive pentru un exercițiu financiar în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) litera (b) este cheltuiala cu impozitul amânat angajată în conturile sale financiare cu privire la impozitele acoperite, sub rezerva ajustărilor în temeiul alineatelor (3)-(6).

În cazul în care cota de impozitare aplicată în scopul calculării cheltuielii cu impozitul amânat este mai mare decât cota minimă de impozitare, valoarea totală a ajustării impozitului amânat care trebuie adăugată la impozitele acoperite ajustate ale unei entități constitutive pentru un exercițiu financiar în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) litera (b) este cheltuiala cu impozitul amânat angajată în conturile sale financiare cu privire la impozitele acoperite recalculată la cota minimă de impozitare, sub rezerva ajustărilor în temeiul alineatelor (3)-(6).

(3) Valoarea totală a ajustării impozitului amânat se majorează cu:

- (a) orice valoare a datoriei angajate neacceptate sau a datoriei angajate nesolicitate plătite în cursul exercițiului financiar; și
- (b) orice valoare a datoriei privind impozitul amânat recuperate, determinată într-un exercițiu financiar anterior, care a fost plătită în cursul exercițiului financiar.

- (4) În cazul în care, pentru un exercițiu financiar, o creanță privind impozitul amânat asociată unei pierderi nu este recunoscută în conturile financiare deoarece criteriile de recunoaștere nu sunt îndeplinite, valoarea totală a ajustării impozitului amânat se reduce cu valoarea care ar fi redus valoarea totală a ajustării impozitului amânat dacă ar fi fost angajată o creanță privind impozitul amânat asociată unei pierderi pentru exercițiul financiar respectiv.
- (5) Valoarea totală a ajustării impozitului amânat nu include:
- (a) valoarea cheltuielilor cu impozitul amânat în ceea ce privește elementele excluse din calculul profitului sau al pierderii care se califică în conformitate cu capitolul III;
 - (b) valoarea cheltuielilor cu impozitul amânat în ceea ce privește datoria angajată neacceptată și datoria angajată nesolicitată;
 - (c) impactul unei ajustări a evaluării sau al unei ajustări de recunoaștere contabilă cu privire la o creanță privind impozitul amânat;
 - (d) valoarea cheltuielilor cu impozitul amânat care rezultă dintr-o reevaluare în ceea ce privește o modificare a cotei naționale de impozitare aplicabile; și
 - (e) valoarea cheltuielilor cu impozitul amânat în ceea ce privește generarea și utilizarea creditelor fiscale.
- (6) În cazul în care o creanță privind impozitul amânat, care poate fi atribuită unei pierderi care se califică a unei entități constitutive, a fost înregistrată pentru un exercițiu financiar la o cotă mai mică decât cota minimă de impozitare, aceasta poate fi recalculată la cota minimă de impozitare în același exercițiu financiar, în cazul în care contribuabilul poate demonstra că creanța privind impozitul amânat poate fi atribuită unei pierderi care se califică.

În cazul în care o creanță privind impozitul amânat este majorată în conformitate cu primul paragraf, valoarea totală a ajustării impozitului amânat se reduce în consecință.

- (7) O datorie privind impozitul amânat care nu este reluată și a cărei valoare nu este plătită în cursul următoarelor cinci exerciții financiare trebuie recuperată în măsura în care a fost luată în considerare în valoarea totală a ajustării impozitului amânat a unei entități constitutive.

Valoarea datoriei privind impozitul amânat recuperate, determinată pentru exercițiul financiar curent, este tratată ca o reducere a impozitelor acoperite din al cincilea exercițiu financiar precedent celui curent, iar cota de impozitare efectivă și impozitul suplimentar aferent acestui exercițiu financiar se recalculează în conformitate cu articolul 28 alineatul (1). Datoria privind impozitul amânat recuperată pentru exercițiul financiar curent este valoarea creșterii din categoria datoriei privind impozitul amânat care a fost inclusă în valoarea totală a ajustării impozitului amânat în cel de al cincilea exercițiu financiar precedent care nu a fost reluată până la sfârșitul ultimei zile a exercițiului financiar curent.

- (8) Prin derogare de la alineatul (7), în cazul în care o datorie privind impozitul amânat este o datorie angajată aferentă unei excepții de la regula de includere ulterioară, aceasta nu poate fi recuperată chiar dacă nu este reluată sau plătită în următorii cinci ani. O datorie angajată aferentă unei excepții de la regula de includere ulterioară este o valoare a cheltuielilor cu impozitul angajate care poate fi atribuită variațiilor la nivelul datoriilor privind impozitul amânat asociate, în ceea ce privește următoarele elemente:

- (a) ajustări pentru recuperarea costurilor aferente activelor corporale;
- (b) costul unei licențe sau al unui acord similar din partea unui guvern pentru utilizarea bunurilor imobile sau exploatarea resurselor naturale care implică investiții semnificative în active corporale;
- (c) cheltuieli de cercetare și dezvoltare;
- (d) cheltuieli de dezafectare și de remediere;
- (e) contabilizarea la valoarea justă a câștigurilor nete nerealizate;

- (f) câștiguri nete din cursul de schimb valutar;
- (g) costuri de achiziție amânate aferente provizioanelor tehnice de asigurare și polițelor de asigurare;
- (h) câștiguri din vânzarea de bunuri corporale situate în aceeași jurisdicție precum entitatea constitutivă care sunt reinvestite în bunuri corporale în aceeași jurisdicție; și
- (i) sumele suplimentare angajate ca urmare a modificărilor principiului contabil în ceea ce privește elementele enumerate la literele (a)-(h).

Articolul 22

Alegerea pierderii care se califică

- (1) Prin derogare de la articolul 21, o entitate constitutivă care depune declarația poate alege pierderea care se califică pentru o jurisdicție în conformitate cu care o creanță privind impozitul amânat asociată unei pierderi care se califică se determină pentru fiecare exercițiu financiar în care există o pierdere netă care se califică în jurisdicția respectivă. În acest scop, creanța privind impozitul amânat asociată pierderii care se califică este egală cu pierderea netă care se califică pentru un exercițiu financiar pentru jurisdicție înmulțită cu cota minimă de impozitare.

Alegerea unei pierderi care se califică nu poate fi făcută pentru o jurisdicție care dispune de un sistem eligibil de impozitare la distribuirea profiturilor, astfel cum este definit la articolul 38.

- (2) Creanța privind impozitul amânat asociată unei pierderi care se califică determinată în conformitate cu alineatul (1) se utilizează în orice exercițiu financiar ulterior în care există un profit net care se califică pentru jurisdicție cu o valoare egală cu profitul net care se califică înmulțit cu cota minimă de impozitare sau, dacă valoarea respectivă este mai redusă, cu valoarea care este disponibilă a creanței privind impozitul amânat asociate pierderii care se califică.

- (3) Creanța privind impozitul amânat asociată pierderii care se califică se reduce cu valoarea utilizată pentru un exercițiu financiar, iar soldul se reportează în exercițiile financiare ulterioare.
- (4) În cazul în care se revocă alegerea unei pierderi care se califică, orice creanță rămasă privind impozitul amânat asociată pierderii care se califică se reduce la zero începând cu prima zi a primului exercițiu financiar în care alegerea pierderii care se califică nu mai este aplicabilă.
- (5) Alegerea pierderii care se califică se depune împreună cu prima declarație privind impozitul suplimentar a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni care include jurisdicția pentru care se face alegerea.
- (6) În cazul în care o entitate de tip „flow-through” care este societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni face o alegere privind o pierdere care se califică în temeiul prezentului articol, creanța privind impozitul amânat asociată pierderii care se califică se calculează prin raportare la pierderea care se califică a entității de tip „flow-through” după reducerea efectuată în temeiul articolului 36 alineatul (3).

Articolul 23

Alocarea specifică a impozitelor acoperite suportate de anumite tipuri de entități constitutive

- (1) Unui sediu permanent i se alocă valoarea oricăror impozite acoperite care sunt cuprinse în conturile financiare ale unei entități constitutive și care se referă la profitul sau pierderea care se califică a(l) sediului permanent.
- (2) Entității constitutive-proprietare i se alocă valoarea oricăror impozite acoperite care sunt cuprinse în conturile financiare ale unei entități transparente fiscal și care se referă la profitul sau la pierderea care se califică alocat(ă) acelei entități constitutive-proprietare în conformitate cu articolul 18 alineatul (4).

- (3) Unei entităţi constitutive i se alocă valoarea oricăror impozite acoperite cuprinse în conturile financiare ale entităţilor sale constitutive-proprietare direct sau indirect în cadrul unui regim fiscal al societăţilor străine controlate, asupra părţii lor din profitul societăţii străine controlate.
- (4) Unei entităţi constitutive care este o entitate hibridă i se alocă valoarea oricăror impozite acoperite cuprinse în conturile financiare ale entităţii constitutive-proprietare şi care se referă la profitul care se califică al entităţii hibride.

O entitate hibridă înseamnă o entitate tratată ca o persoană separată în scopul impozitării profiturilor în jurisdicţia în care este situată, dar ca fiind transparentă din punct de vedere fiscal în jurisdicţia în care este situat proprietarul său.

- (5) Unei entităţi constitutive care a efectuat o distribuire în cursul exerciţiului financiar i se alocă valoarea oricăror impozite acoperite angajate în conturile financiare ale entităţilor sale constitutive-proprietare direct pentru astfel de distribuiri.
- (6) O entitate constitutivă căreia i-au fost alocate impozite acoperite în temeiul alineatelor (3) şi (4) în ceea ce priveşte veniturile pasive cuprinde aceste impozite acoperite într-o sumă egală cu impozitele acoperite alocate pentru astfel de venituri pasive.

Prin derogare de la primul paragraf, entitatea constitutivă include valoarea rezultată din înmulțirea procentului impozitului suplimentar pentru jurisdicție cu valoarea venitului pasiv al entității constitutive care este inclus în cadrul unui regim fiscal al societăților străine controlate sau al unei norme de transparență fiscală în cazul în care rezultatul este mai mic decât valoarea determinată în temeiul primului paragraf. În sensul prezentului paragraf, procentul impozitului suplimentar pentru jurisdicție se determină fără a lua în considerare impozitele acoperite suportate în legătură cu aceste venituri pasive de către entitatea constitutivă-proprietară.

Orice impozit acoperit al entității constitutive-proprietare suportat în legătură cu veniturile pasive rămase după aplicarea prezentului alineat nu se repartizează în conformitate cu alineatele (3) și (4).

În sensul prezentului alineat, venituri pasive înseamnă următoarele elemente de venit incluse în profitul care se califică, în măsura în care o entitate constitutivă-proprietară a fost supusă impozitării în temeiul unui regim fiscal al societăților străine controlate sau ca urmare a unei participații în capitalurile proprii ale unei entități hibride:

- (a) un dividend sau echivalente ale dividendelor;
- (b) dobânzi sau echivalente ale dobânzilor;
- (c) chirii;
- (d) redevențe;
- (e) anuități; sau
- (f) câștiguri nete din bunuri imobile de tipul celor care generează veniturile descrise la literele (a)-(e).

- (7) În cazul în care profitul care se califică al unui sediu permanent este tratat ca profit care se califică al entității principale în conformitate cu articolul 17 alineatul (5), orice impozit acoperit care apare în jurisdicția în care este situat sediul permanent și care este asociat cu astfel de venituri este tratat ca impozit acoperit al entității principale pentru o sumă care nu depășește aceste profituri înmulțită cu cea mai ridicată cotă de impozitare a profiturilor obișnuite din jurisdicția în care este situată entitatea principală.

Articolul 24

Ajustări ulterioare declarării și modificări ale cotei de impozitare

- (1) În cazul în care o entitate constitutivă înregistrează o ajustare a impozitelor sale acoperite pentru un exercițiu financiar anterior în conturile sale financiare, ajustarea respectivă este tratată ca o ajustare a impozitelor acoperite în exercițiul financiar în care se face ajustarea, cu excepția cazului în care ajustarea se referă la un exercițiu financiar în care există o scădere a impozitelor acoperite pentru jurisdicție.

În cazul în care există o scădere a impozitelor acoperite care au fost cuprinse în impozitele acoperite ajustate ale entității constitutive pentru un exercițiu financiar anterior, cota efectivă de impozitare și impozitul suplimentar pentru respectivul exercițiu financiar se recalculează în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) prin reducerea impozitelor acoperite ajustate cu valoarea reducerii impozitelor acoperite. Profitul care se califică pentru exercițiul financiar și orice exercițiu financiar anterior se ajustează în consecință.

La alegerea anuală a entității constitutive care depune declarația, efectuată în conformitate cu articolul 43 alineatul (2), o scădere nesemnificativă a impozitelor acoperite poate fi tratată ca o ajustare a impozitelor acoperite în exercițiul financiar în care se face ajustarea. O scădere nesemnificativă a impozitelor acoperite este o scădere a cifrelor agregate cu mai puțin de 1 000 000 EUR a impozitelor acoperite ajustate determinate pentru jurisdicție pentru exercițiul financiar.

- (2) În cazul în care cota națională de impozitare aplicabilă este redusă sub cota minimă de impozitare și o astfel de reducere duce la o cheltuială cu impozitul amânat, valoarea cheltuielii cu impozitul amânat rezultate este tratată ca o ajustare a datoriei entității constitutive pentru impozitele acoperite care sunt luate în considerare în conformitate cu articolul 20 pentru un exercițiu financiar anterior.
- (3) În cazul în care o cheltuială cu impozitul amânat a fost luată în considerare la o cotă mai mică decât cota minimă de impozitare, iar cota de impozitare aplicabilă este ulterior majorată, valoarea cheltuielii cu impozitul amânat care rezultă din această creștere trebuie tratată în momentul plății ca o ajustare a datoriei unei entități constitutive privind impozitele acoperite solicitate pentru un exercițiu financiar anterior în conformitate cu articolul 20.

Ajustarea în conformitate cu primul paragraf nu depășește o sumă egală cu cheltuiala cu impozitul amânat recalculată la cota minimă de impozitare.

- (4) În cazul în care o sumă mai mare de 1 000 000 EUR din suma angajată de o entitate constitutivă drept cheltuială curentă cu impozitul și cuprinsă în impozitele acoperite ajustate pentru un exercițiu financiar nu este plătită în termen de trei ani de la sfârșitul exercițiului financiar respectiv, cota efectivă de impozitare și impozitul suplimentar pentru exercițiul financiar în care suma neplătită a fost solicitată ca impozit acoperit se recalculează în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) prin excluderea acestei sume neplătite din impozitele acoperite ajustate.

CAPITOLUL V

CALCULUL COTEI EFECTIVE DE IMPOZITARE ȘI AL IMPOZITULUI SUPLIMENTAR

Articolul 25

Determinarea cotei efective de impozitare

- (1) Cota efectivă de impozitare a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni se calculează, pentru fiecare exercițiu financiar și pentru fiecare jurisdicție, cu condiția să existe un profit net care se califică în jurisdicție, în conformitate cu următoarea formulă:

Cota efectivă de impozitare

$$= \frac{\textit{impozitele acoperite ajustate ale entităților constitutive din jurisdicția respectivă}}{\textit{profitul net care se califică al entităților constitutive din jurisdicția respectivă}}$$

unde impozitele acoperite ajustate ale entităților constitutive reprezintă suma impozitelor acoperite ajustate ale tuturor entităților constitutive situate în jurisdicția determinată în conformitate cu capitolul IV.

- (2) Profitul net care se califică sau pierderea netă care se califică a entităților constitutive din jurisdicția respectivă pentru un exercițiu financiar se determină în conformitate cu următoarea formulă:

$$\begin{aligned} & \textit{Profitul net care se califică sau pierderea netă care se califică} \\ & = \textit{profitul care se califică al entităților constitutive} \\ & - \textit{pierderile care se califică ale entităților constitutive} \end{aligned}$$

unde:

- (a) profitul care se califică al entităților constitutive reprezintă suma pozitivă, dacă este cazul, a profitului care se califică al tuturor entităților constitutive situate în jurisdicție, determinată în conformitate cu capitolul III.
- (b) pierderile care se califică ale entităților constitutive reprezintă suma pierderilor care se califică ale tuturor entităților constitutive situate în jurisdicție, determinată în conformitate cu capitolul III.
- (3) Impozitele acoperite ajustate și profitul sau pierderea care se califică ale entităților constitutive care sunt entități de investiții sunt excluse din calculul cotei efective de impozitare în conformitate cu alineatul (1) și din calculul profitului net care se califică în conformitate cu alineatul (2).
- (4) Cota efectivă de impozitare a fiecărei entități constitutive apartinând se calculează, pentru fiecare exercițiu financiar, separat de cota efectivă de impozitare a tuturor celorlalte entități constitutive.

Articolul 26

Calculul impozitului suplimentar

- (1) În cazul în care cota efectivă de impozitare a unei jurisdicții în care sunt situate entitățile constitutive este mai mică decât cota minimă de impozitare pentru un exercițiu financiar, grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni calculează separat impozitul suplimentar pentru fiecare dintre entitățile sale constitutive care are profituri care se califică cuprinse în calculul profitului net care se califică al jurisdicției respective. Impozitul suplimentar se calculează la nivel de jurisdicție.
- (2) Procentul impozitului suplimentar pentru o jurisdicție pentru un exercițiu financiar este diferența pozitivă în puncte procentuale, dacă există, calculată în conformitate cu următoarea formulă:

Procentul impozitului suplimentar

$$= \text{cota minimă de impozitare} - \text{cota efectivă de impozitare}$$

unde cota efectivă de impozitare este cota calculată în conformitate cu articolul 25.

- (3) Impozitul suplimentar jurisdicțional pentru un exercițiu financiar este valoarea pozitivă, dacă este cazul, calculată în conformitate cu următoarea formulă:

Impozitul suplimentar jurisdicțional

$$= (\text{procentul impozitului suplimentar} \times \text{profitul excedentar}) \\ + \text{impozitul suplimentar adițional} - \text{impozitul suplimentar național}$$

unde:

- (a) impozitul suplimentar adițional este valoarea impozitului determinată în conformitate cu articolul 28 pentru exercițiul financiar;
- (b) impozitul suplimentar național este valoarea impozitului pentru exercițiul fiscal determinată în conformitate cu articolul 10 sau cu un impozit suplimentar național minim calificat dintr-o jurisdicție dintr-o țară terță.

- (4) Profitul excedentar pentru jurisdicție pentru exercițiul financiar menționat la alineatul (3) este valoarea pozitivă, dacă este cazul, calculată în conformitate cu următoarea formulă:

$$\begin{aligned} & \textit{Profitul excedentar} \\ & = \textit{profitul net care se califică} \\ & - \textit{excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică} - \end{aligned}$$

unde:

- (a) profitul net care se califică este profitul determinat în conformitate cu articolul 25 alineatul (2) pentru jurisdicție;
- (b) excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică este suma determinată în conformitate cu articolul 27 pentru jurisdicție.
- (5) Impozitul suplimentar al unei entități constitutive pentru exercițiul financiar curent se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

$$\begin{aligned} & \textit{Impozitul suplimentar al unei entități constitutive} \\ & = \textit{impozitul suplimentar jurisdicțional} \\ & \times \frac{\textit{profitul care se califică al entității constitutive}}{\textit{profitul care se califică agregat al entităților constitutive}} \end{aligned}$$

unde:

- (a) profitul care se califică al entității constitutive pentru o jurisdicție pentru un exercițiu financiar este profitul determinat în conformitate cu capitolul III;
- (b) profitul care se califică agregat al tuturor entităților constitutive pentru o jurisdicție pentru un exercițiu financiar este suma profitului care se califică al tuturor entităților constitutive situate în jurisdicția respectivă pentru exercițiul financiar.

- (6) În cazul în care impozitul suplimentar jurisdicțional rezultă dintr-o recalculare în temeiul articolului 28 alineatul (1) și nu există un profit net care se califică în jurisdicția respectivă pentru exercițiul financiar, impozitul suplimentar se alocă fiecărei entități constitutive utilizând formula prevăzută la alineatul (5), pe baza profitului care se califică al entităților constitutive în exercițiile financiare pentru care se efectuează recalculările în temeiul articolului 28 alineatul (1).
- (7) Impozitul suplimentar al fiecărei entități constitutive apatride se calculează, pentru fiecare exercițiu financiar, separat de impozitul suplimentar al tuturor celorlalte entități constitutive.

Articolul 27

Excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică

- (1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:
- (a) „angajați eligibili” înseamnă angajații cu normă întreagă sau cu fracțiune de normă ai unei entități constitutive și contractanții independenți care participă la activitățile obișnuite de exploatare ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni sub conducerea și controlul grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni;
- (b) „costuri salariale eligibile” înseamnă cheltuielile cu remunerarea angajaților, inclusiv salariile, alte drepturi de natură salarială și alte cheltuieli care oferă angajatului un beneficiu personal direct și separat, cum ar fi contribuțiile de asigurări de sănătate și la sistemul de pensii, impozitele pe salarii și pentru ocuparea forței de muncă, precum și contribuțiile angajatorului la asigurările sociale;

- (c) „active corporale eligibile” înseamnă:
- (i) active fixe corporale situate în jurisdicția respectivă;
 - (ii) resurse naturale situate în jurisdicția respectivă;
 - (iii) dreptul unui locatar de a utiliza activele corporale situate în jurisdicția respectivă; și
 - (iv) o licență sau un acord similar din partea guvernului pentru utilizarea bunurilor imobile sau exploatarea resurselor naturale care implică investiții semnificative în active corporale.
- (2) Cu excepția cazului în care o entitate constitutivă care depune declarația a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni alege, în conformitate cu articolul 43 alineatul (2), să nu aplice excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică pentru exercițiul financiar, profitul net care se califică pentru o jurisdicție se reduce, în scopul calculării impozitului suplimentar, cu un quantum egal cu suma dintre excluderea pe baza costurilor cu salariile și excluderea pe baza activelor corporale pentru fiecare entitate constitutivă situată în jurisdicția respectivă.
- (3) Excluderea pe baza costurilor cu salariile ale unei entități constitutive situate într-o jurisdicție este egală cu 5 % din costurile sale salariale eligibile aferente angajaților eligibili care desfășoară activități pentru grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni în această jurisdicție, cu excepția costurilor salariale eligibile care:
- (a) sunt capitalizate și incluse în valoarea contabilă a activelor corporale eligibile;
 - (b) pot fi atribuite profitului care este exclus în conformitate cu articolul 16.

- (4) Excluderea pe baza activelor corporale a unei entități constitutive situate într-o jurisdicție este egală cu 5 % din valoarea contabilă a activelor corporale eligibile situate în jurisdicție, cu excepția:
- (a) valorii contabile a bunurilor, inclusiv a terenurilor și clădirilor, care sunt deținute în vederea vânzării, a închirierii sau a investițiilor;
 - (b) valorii contabile a activelor corporale utilizate pentru a obține profit care este exclus în conformitate cu articolul 16.
- (5) În sensul alineatului (4), valoarea contabilă a activelor corporale eligibile este media valorii contabile a activelor corporale eligibile la începutul și la sfârșitul exercițiului financiar, înregistrată în scopul pregătirii situațiilor financiare consolidate ale societății-mamă finale, din care se scade orice depreciere, amortizare și epuizare acumulate și la care se adaugă orice sumă care poate fi atribuită capitalizării cheltuielilor cu masa salarială.
- (6) În sensul alineatelor (3) și (4), costurile salariale eligibile și activele corporale eligibile ale unei entități constitutive care este un sediu permanent sunt cele care sunt incluse în conturile sale financiare separate în conformitate cu articolul 17 alineatele (1) și (2), cu condiția ca costurile salariale eligibile și activele corporale eligibile să fie situate în aceeași jurisdicție ca sediul permanent.

Costurile salariale eligibile și activele corporale eligibile ale unui sediu permanent nu sunt luate în considerare pentru costurile salariale eligibile și activele corporale eligibile ale entității principale.

În cazul în care profitul unui sediu permanent a fost exclus, integral sau parțial, în temeiul articolului 18 alineatul (1) și al articolului 36 alineatul (5), costurile salariale eligibile și activele corporale eligibile ale respectivului sediu permanent sunt excluse în aceeași proporție din calculul efectuat în temeiul prezentului articol pentru grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni.

- (7) Costurile salariale eligibile aferente angajaților eligibili plătite de o entitate de tip „flow-through” și activele corporale eligibile deținute de aceasta care nu sunt alocate în temeiul alineatului (6) se alocă:
- (a) entităților constitutive-proprietare ale entității de tip „flow-through”, proporțional cu suma care le-a fost alocată în temeiul articolului 18 alineatul (4), cu condiția ca angajații eligibili și activele corporale eligibile să se afle în jurisdicția entității constitutive-proprietare; și
 - (b) entității de tip „flow-through”, dacă este societatea-mamă finală, reduse proporțional cu veniturile excluse din calculul profitului care se califică al entității de tip „flow-through” în temeiul articolului 36 alineatele (1) și (2), cu condiția ca angajații eligibili și activele corporale eligibile să se afle în jurisdicția entității de tip „flow-through”.

Toate celelalte costuri salariale eligibile și active corporale eligibile ale entității de tip „flow-through” sunt excluse din calculele excluderii profitului pentru activitățile cu substanță economică ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni.

- (8) Excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică pentru fiecare entitate constitutivă apatridă se calculează, pentru fiecare exercițiu financiar, separat de excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică a tuturor celorlalte entități constitutive.
- (9) Excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică calculată în temeiul prezentului articol nu include excluderea pe baza costurilor cu salariile și excluderea pe baza activelor corporale ale entităților constitutive care sunt entități de investiții în jurisdicția respectivă.

Articolul 28

Impozitul suplimentar adițional

- (1) În cazul în care, în conformitate cu articolul 10 alineatul (3), articolul 15 alineatul (7), articolul 21 alineatul (6), articolul 24 alineatele (1) și (4) și articolul 38 alineatul (5), o ajustare a impozitelor acoperite sau a profitului care se califică ori a pierderii care se califică conduce la recalcularea cotei efective de impozitare și a impozitului suplimentar al grupului de întreprinderi multinaționale pentru un exercițiu financiar anterior, cota efectivă de impozitare și impozitul suplimentar se recalculează în conformitate cu normele prevăzute la articolele 25-27. Orice valoare a impozitului suplimentar incremental care rezultă dintr-o astfel de recalculare este tratată ca un impozit suplimentar adițional în sensul articolului 26 alineatul (3) pentru exercițiul financiar în cursul căruia se efectuează recalcularea.
- (2) În cazul în care există un impozit suplimentar adițional și nu există un profit net care se califică pentru jurisdicție pentru exercițiul financiar, profitul calificat al fiecărei entități constitutive situate în jurisdicție este o sumă egală cu impozitul suplimentar alocat respectivelor entități constitutive în temeiul articolului 26 alineatele (5) și (6) împărțit la cota minimă de impozitare.
- (3) În cazul în care, în conformitate cu articolul 20 alineatul (5), se datorează un impozit suplimentar adițional, profitul care se califică al fiecărei entități constitutive situate în jurisdicție este o sumă egală cu impozitul suplimentar alocat entității constitutive respective împărțit la cota minimă de impozitare. Alocarea se face proporțional pentru fiecare entitate constitutivă, pe baza următoarei formule:

(Profitul care se califică

∨ pierderea care se califică x cota minimă de impozitare)– impozite acoperite ajustate

Impozitul suplimentar adițional se alocă numai entităților constitutive care înregistrează o valoare a impozitului acoperit ajustat care este mai mică de zero și mai mică decât profitul sau pierderea care se califică a entităților constitutive respective, înmulțită cu cota minimă de impozitare.

- (4) În cazul în care unei entități constitutive i se alocă un impozit suplimentar adițional în conformitate cu prezentul articol și cu articolul 26 alineatele (5) și (6), o astfel de entitate constitutivă este tratată ca o entitate constitutivă impozitată la un nivel redus în sensul capitolului II.

Articolul 29

Excluderea de minimis

- (1) Prin derogare de la capitolul V, la alegerea entității constitutive care depune declarația, impozitul suplimentar datorat pentru entitățile constitutive situate într-o jurisdicție este egal cu zero pentru un exercițiu financiar dacă, pentru respectivul exercițiu financiar:
- (a) venitul care se califică mediu al tuturor entităților constitutive situate într-o astfel de jurisdicție este mai mic de 10 000 000 EUR; și
 - (b) profitul care se califică mediu sau pierderea care se califică medie a(1) tuturor entităților constitutive dintr-o astfel de jurisdicție reprezintă o pierdere sau este mai mic(ă) de 1 000 000 EUR.

Alegerea se face anual în conformitate cu articolul 43 alineatul (2).

- (2) Venitul care se califică mediu sau profitul care se califică mediu ori pierderea care se califică medie menționat(ă) la alineatul (1) este media veniturilor care se califică sau a profiturilor care se califică ori a pierderilor care se califică ale entităților constitutive situate în jurisdicția respectivă pentru exercițiul financiar și pentru ultimele două exerciții financiare.

În cazul în care nu există entități constitutive cu venituri sau pierderi care se califică situate în jurisdicția respectivă în primul sau al doilea exercițiu financiar precedent, aceste exerciții financiare sunt excluse din calculul venitului care se califică mediu sau al profitului care se califică mediu ori al pierderii care se califică medii a jurisdicției respective.

- (3) Veniturile care se califică ale entităților constitutive situate într-o jurisdicție pentru un exercițiu financiar reprezintă suma tuturor veniturilor entităților constitutive situate în jurisdicția respectivă, reduse sau majorate cu orice ajustare efectuată în conformitate cu capitolul III.
- (4) Profitul care se califică sau pierderea care se califică a(l) unei entități constitutive situate într-o jurisdicție pentru un exercițiu financiar este profitul net care se califică sau pierderea netă care se califică a jurisdicției respective, calculat(ă) în conformitate cu articolul 25 alineatul (2).
- (5) Excluderea de minimis nu se aplică entităților constitutive apatride și entităților de investiții. Veniturile și profiturile care se califică sau pierderile care se califică ale acestor entități sunt excluse din calculul excluderii de minimis.

Articolul 30

Entități constitutive deținute de o minoritate

- (1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:
- (a) „entitate constitutivă deținută de o minoritate” înseamnă o entitate constitutivă în care societatea-mamă finală deține o participație directă sau indirectă în capitalurile proprii de 30 % sau mai puțin;
 - (b) „societate-mamă deținută de o minoritate” înseamnă o entitate constitutivă deținută de o minoritate care deține, direct sau indirect, interesele de control ale unei alte entități constitutive deținute de o minoritate, cu excepția cazului în care interesele de control ale fostei entități sunt deținute, direct sau indirect, de o altă entitate constitutivă deținută de o minoritate;
 - (c) „subgrup deținut de o minoritate” înseamnă o societate-mamă deținută de o minoritate și filialele sale deținute de o minoritate; și
 - (d) „filială deținută de o minoritate” înseamnă o entitate constitutivă deținută de o minoritate ale cărei interese de control sunt deținute, direct sau indirect, de o societate-mamă deținută de o minoritate.
- (2) Calculul cotei efective de impozitare și a impozitului suplimentar pentru o jurisdicție în conformitate cu capitolele III-VII în ceea ce privește membrii unui subgrup deținut de o minoritate se aplică ca și cum fiecare subgrup deținut de o minoritate ar fi un grup de întreprinderi multinaționale sau un grup național de mari dimensiuni distinct.

Impozitele acoperite ajustate și profitul care se califică sau pierderea care se califică ale membrilor unui subgrup deținut de o minoritate sunt excluse de la determinarea valorii reziduale a cotei efective de impozitare a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni calculate în conformitate cu articolul 25 alineatul (1) și din profitul net care se califică calculat în conformitate cu articolul 25 alineatul (2).

- (3) Cota efectivă de impozitare și impozitul suplimentar ale unei entități constitutive deținute de o minoritate care nu este membră a unui subgrup deținut de o minoritate se calculează la nivel de entitate, în conformitate cu capitolele III-VII.

Impozitele acoperite ajustate și profitul sau pierderea care se califică ale entității constitutive deținute de o minoritate sunt excluse de la determinarea valorii reziduale a cotei efective de impozitare a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni calculate în conformitate cu articolul 25 alineatul (1) și din profitul net calificat calculat în conformitate cu articolul 25 alineatul (2).

Prezentul alineat nu se aplică unei entități constitutive deținute de o minoritate care este o entitate de investiții.

Articolul 30a

Regimurile de protecție

Prin derogare de la articolele 25-30, statele membre se asigură că, la alegerea entității constitutive care depune declarația, impozitul suplimentar datorat de un grup într-o jurisdicție este considerat zero pentru un exercițiu financiar dacă nivelul efectiv de impozitare a entităților constitutive situate în jurisdicția respectivă îndeplinește condițiile unui acord internațional eligibil în materie de regimuri de protecție.

În sensul alineatului precedent, „acord internațional eligibil în materie de regimuri de protecție” înseamnă un set internațional de norme și condiții la care au consimțit toate statele membre și care acordă grupurilor care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive posibilitatea de a alege să beneficieze de unul sau mai multe regimuri de protecție pentru o jurisdicție.

CAPITOLUL VI

NORME SPECIALE PRIVIND RESTRUCTURAREA ÎNTREPRINDERILOR ȘI STRUCTURILE DE HOLDING

Articolul 31

*Aplicarea pragului privind veniturile consolidate în cazul fuziunilor și al divizărilor ulterioare
fuziunii ale grupului*

- (1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:
- (a) „fuziune” înseamnă orice aranjament prin care:
 - (i) toate sau aproape toate entitățile grupului sau din două sau mai multe grupuri separate sunt supuse controlului comun, astfel încât acestea constituie entități ale unui grup combinat; sau
 - (ii) o entitate care nu este membră a unui grup este supusă controlului comun împreună cu o altă entitate sau un alt grup, astfel încât acestea să constituie entități ale unui grup combinat;
 - (b) „divizare ulterioară fuziunii” înseamnă orice aranjament prin care entitățile unui singur grup sunt separate în două sau mai multe grupuri diferite care nu mai sunt consolidate de către aceeași societate-mamă finală.
- (2) În cazul în care două sau mai multe grupuri fuzionează pentru a forma un singur grup în oricare dintre ultimele patru exerciții financiare consecutive imediat anterioare exercițiului financiar testat, pragul privind veniturile consolidate ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni menționat la articolul 2 se consideră a fi atins pentru orice exercițiu financiar anterior fuziunii dacă suma veniturilor incluse în fiecare dintre situațiile lor financiare consolidate pentru exercițiul financiar respectiv este de cel puțin 750 000 000 EUR.

- (3) În cazul în care o entitate care nu este membră a unui grup („ținta”) fuzionează cu o entitate sau un grup („entitatea achizitoare”) în cursul exercițiului financiar testat și ori ținta, ori entitatea achizitoare nu are situații financiare consolidate în niciunul dintre ultimele patru exerciții financiare consecutive imediat anterioare exercițiului financiar testat, pragul privind veniturile consolidate ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni se consideră a fi atins pentru anul respectiv dacă suma veniturilor incluse în fiecare dintre situațiile lor financiare sau situațiile financiare consolidate pentru anul respectiv este de cel puțin 750 000 000 EUR.
- (4) În cazul în care un singur grup de întreprinderi multinaționale sau grup național de mari dimensiuni care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive este divizat ulterior fuziunii în două sau mai multe grupuri (fiecare un „grup divizat ulterior fuziunii”), pragul privind veniturile consolidate se consideră a fi atins de un grup divizat ulterior fuziunii:
- (a) în ceea ce privește primul exercițiu financiar testat care se încheie după divizarea ulterioară fuziunii, dacă grupul divizat ulterior fuziunii are venituri anuale de cel puțin 750 000 000 EUR în anul respectiv;
 - (b) în ceea ce privește perioada cuprinsă între al doilea și al patrulea exercițiu financiar testat care se încheie după divizarea ulterioară fuziunii, dacă grupul divizat ulterior fuziunii are venituri anuale de cel puțin 750 000 000 EUR în cel puțin două dintre exercițiile financiare respective.

Articolul 32

Entități constitutive care se alătură și care părăsesc un grup de întreprinderi multinaționale sau un grup național de mari dimensiuni

(1) În cazul în care o entitate („ținta”) devine sau încetează să mai fie o entitate constitutivă a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni ca urmare a unui transfer de participații directe sau indirecte în capitalurile proprii ale țintei sau ținta devine societatea-mamă finală a unui nou grup în cursul unui exercițiu financiar („anul achiziției”), ținta este tratată ca membru al grupului de întreprinderi multinaționale sau al grupului național de mari dimensiuni în sensul prezentei directive, cu condiția ca o parte din activele, pasivele, profiturile, cheltuielile și fluxurile sale de trezorerie să fie inclusă linie cu linie în situațiile financiare consolidate ale societății-mamă finale în anul achiziției.

Cota efectivă de impozitare și impozitul suplimentar ale țintei se calculează în conformitate cu alineatele (2)-(8).

- (2) În anul achiziției, un grup de întreprinderi multinaționale sau un grup național de mari dimensiuni ia în considerare numai profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară și impozitele acoperite ajustate ale țintei care sunt incluse în situațiile financiare consolidate ale societății-mamă finale în sensul prezentei directive.
- (3) În anul achiziției și în fiecare exercițiu financiar ulterior, profitul sau pierderea care se califică și impozitele acoperite ajustate ale țintei se bazează pe valoarea contabilă istorică a activelor și pasivelor sale.
- (4) În anul achiziției, pentru calculul costurilor salariale eligibile ale țintei în temeiul articolului 27 alineatul (3) se ține seama numai de costurile care sunt reflectate în situațiile financiare consolidate ale societății-mamă finale.

- (5) Calculul valorii contabile a activelor corporale eligibile ale țintei în temeiul articolului 27 alineatul (4) se ajustează, după caz, proporțional cu perioada în care ținta a fost membră a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni în cursul anului achiziției.
- (6) Cu excepția creanței privind impozitul amânat aferentă pierderii care se califică, creanțele privind impozitul amânat și datoriile privind impozitul amânat ale unei ținte care sunt transferate între grupuri de întreprinderi multinaționale sau grupuri naționale de mari dimensiuni sunt luate în considerare de grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni achizitor în același mod și în aceeași măsură precum în cazul în care grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni achizitor ar fi controlat ținta atunci când au apărut aceste creanțe și datorii;
- (7) Datoriile privind impozitul amânat ale țintei care au fost incluse anterior în valoarea totală a ajustării impozitului amânat sunt tratate ca fiind reluate, în sensul articolului 21 alineatul (7), de către grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni cedent și ca rezultând de la grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni achizitor în anul achiziției, cu excepția că în acest caz orice reducere ulterioară a impozitelor acoperite în temeiul articolului 21 alineatul (7) produce efecte în anul în care este recuperată suma.
- (8) În cazul în care ținta este o entitate-mamă și este o entitate din grup în două sau mai multe grupuri de întreprinderi multinaționale sau grupuri naționale de mari dimensiuni în cursul anului achiziției, aceasta aplică separat regula de includere a veniturilor pentru părțile sale alocabile din impozitul suplimentar al entităților constitutive impozitate la un nivel redus determinat pentru fiecare grup de întreprinderi multinaționale sau grup național de mari dimensiuni.
- (9) Prin derogare de la alineatele (1)-(8), achiziționarea sau cedarea unei participații de control într-o țintă este tratată ca o achiziție sau o cedare de active și pasive, în cazul în care jurisdicția în care este situată ținta sau, în cazul unei entități transparente fiscal, jurisdicția în care sunt situate activele tratează achiziția sau cedarea respectivei participații de control în același mod sau în mod similar precum în cazul achiziționării sau cedării de active și pasive și impune vânzătorului un impozit acoperit pe baza diferenței dintre baza lor de impozitare și contravaloarea plătită în schimbul participației de control sau al valorii juste a activelor și pasivelor.

Articolul 33

Transferul de active și pasive

- (1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:
- (a) „reorganizare” înseamnă o transformare sau un transfer de active și pasive, cum ar fi o fuziune, o divizare ulterioară fuziunii, o lichidare sau o tranzacție similară în care:
 - (i) contravaloarea transferului este constituită, integral sau parțial, din participații în capitalurile proprii emise de entitatea constitutivă achizitoare sau de o persoană care are legătură cu entitatea constitutivă achizitoare sau, în cazul unei lichidări, din participații în capitalurile proprii ale țintei sau, în cazul în care nu se furnizează nicio contravaloare, atunci când emisiunea de participații în capitalurile proprii nu ar avea nicio semnificație economică;
 - (ii) câștigul sau pierderea entității constitutive cedente aferentă activelor respective nu este supus(ă) impozitării, integral sau parțial; și
 - (iii) legislația fiscală din jurisdicția în care este situată entitatea constitutivă achizitoare impune entității constitutive achizitoare să calculeze profitul impozabil după cedare sau achiziție utilizând baza de impozitare a entității constitutive cedente pentru active, ajustată cu orice câștig sau pierdere care nu se califică din cedare sau achiziție.
 - (b) „câștig sau pierdere care nu se califică” înseamnă valoarea cea mai mică dintre câștigul sau pierderea entității care efectuează transferul rezultând în legătură cu o reorganizare supusă impozitării acolo unde este situată entitatea care efectuează transferul și câștigul sau pierderea contabilă financiară rezultat(ă) în legătură cu reorganizarea.

- (2) O entitate constitutivă care cedează active și pasive („entitatea care efectuează transferul”) include câștigul sau pierderea care rezultă din cedare în calculul profitului său sau al pierderii sale care se califică.

O entitate constitutivă care achiziționează active și pasive („entitatea achizitoare”) își determină profitul sau pierderea care se califică pe baza valorii sale contabile a activelor și pasivelor achiziționate, determinată în conformitate cu standardul de contabilitate financiară utilizat la întocmirea situațiilor financiare consolidate ale societății-mamă finale.

- (3) Prin derogare de la alineatul (2), în cazul în care cedarea sau achiziția de active și pasive se realizează în contextul unei reorganizări:

(a) entitatea care efectuează transferul exclude orice câștig sau pierdere care rezultă din cedare din calculul profitului său sau al pierderii sale care se califică; și

(b) entitatea achizitoare își determină profitul sau pierderea care se califică pe baza valorii contabile a activelor și pasivelor ale entității care efectuează transferul la momentul transferului.

- (4) Prin derogare de la alineatele (2) și (3), în cazul în care transferul activelor și pasivelor se realizează în contextul unei reorganizări care are drept rezultat, pentru entitatea care efectuează transferul, un câștig sau o pierdere care nu se califică:

(a) entitatea care efectuează transferul include câștigul sau pierderea din cedare în calculul profitului său sau al pierderii sale care se califică în limita câștigului sau pierderii care nu se califică; și

- (b) entitatea achizitoare își determină profitul care se califică sau pierderea care se califică după achiziție utilizând valoarea contabilă a entității care efectuează transferul pentru activele și pasivele dobândite la cedare, ajustată în conformitate cu normele fiscale locale ale entității achizitoare pentru a lua în considerare câștigul sau pierderea care nu se califică.
- (5) La alegerea entității constitutive care depune declarația, atunci când o entitate constitutivă căreia i se solicită sau i se permite să ajusteze baza activelor sale și valoarea datoriilor sale la valoarea justă în scopuri fiscale în jurisdicția în care este stabilită, entitatea constitutivă respectivă poate:
- (a) să includă, în calculul profitului său sau al pierderii sale care se califică, o valoare a câștigului sau pierderii aferente fiecăruia dintre activele și pasivele sale, care este:
 - (i) egală cu diferența dintre valoarea contabilă în scopuri de contabilitate financiară a activului sau pasivului imediat înainte de data evenimentului care a declanșat ajustarea fiscală („evenimentul declanșator”) și valoarea justă a activului sau a pasivului imediat după evenimentul declanșator; și
 - (ii) diminuată (sau majorată) cu câștigul sau pierderea care nu se califică, dacă există, care rezultă în legătură cu evenimentul declanșator;
 - (b) să utilizeze valoarea justă în scopuri de contabilitate financiară a activului sau a pasivului imediat după evenimentul declanșator pentru a calcula profitul sau pierderea care se califică în exercițiile financiare care se încheie după evenimentul declanșator;

- (c) să includă totalul net al valorilor determinate la litera (a) în profitul sau pierderea care se califică a(l) entității constitutive într-unul dintre următoarele moduri:
- (i) totalul net al sumelor este inclus în exercițiul financiar în care are loc evenimentul declanșator; sau
 - (ii) o sumă egală cu sumele totale nete împărțite la cinci este inclusă în exercițiul financiar în care are loc evenimentul declanșator și în fiecare dintre cele patru exerciții financiare imediat următoare, cu excepția cazului în care entitatea constitutivă părăsește grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni într-un exercițiu fiscal din această perioadă, caz în care suma rămasă va fi inclusă integral în exercițiul financiar respectiv.

Articolul 34

Asocieri în participație

- (1) În sensul prezentului articol, „asociere în participație” înseamnă o entitate ale cărei rezultate financiare sunt raportate prin metoda punerii în echivalență în situațiile financiare consolidate ale societății-mamă finale, cu condiția ca societatea-mamă finală să dețină, direct sau indirect, cel puțin 50 % din participația sa în capitalurile proprii.

O asociere în participație nu include:

- (a) o societate-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni care trebuie să aplice IIR;
- (b) o entitate exclusă, astfel cum este definită la articolul 2;

- (c) o entitate ale cărei participații în capitalurile proprii deținute de grupul de întreprinderi multinaționale sau de grupul național de mari dimensiuni sunt deținute direct prin intermediul unei entități excluse menționate la articolul 2 și care:
 - (i) își desfășoară activitatea exclusiv sau aproape exclusiv în scopul de a deține active sau de a investi fonduri în beneficiul investitorilor săi;
 - (ii) desfășoară activități auxiliare celor desfășurate de entitatea exclusă; sau
 - (iii) majoritatea profiturilor sale sunt excluse din calculul profitului care se califică sau al pierderii care se califică în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) litera (b) și litera (c).
 - (d) o entitate care este deținută de un grup de întreprinderi multinaționale sau de un grup național de mari dimensiuni compus exclusiv din entități excluse; sau
 - (e) o filială a unei asocieri în participație.
- (1a) În sensul prezentului articol, o „filială a unei asocieri în participație” înseamnă:
- (a) o entitate ale cărei active, pasive, profituri, cheltuieli și fluxuri de trezorerie sunt consolidate printr-o asociere în participație conform unui standard de contabilitate financiară acceptabil sau ar fi fost consolidate dacă asocierea în participație ar fi fost obligată să consolideze astfel de active, pasive, profituri, cheltuieli și fluxuri de trezorerie conform unui standard de contabilitate financiară acceptabil; sau
 - (b) un sediu permanent a cărui entitate principală este o asociere în participație sau o filială a unei asocieri în participație. În aceste cazuri, sediul permanent este tratat ca o filială a unei asocieri în participație separată.

- (2) O societate-mamă care deține o participație directă sau indirectă în capitalurile proprii ale unei asocieri în participație sau ale unei filiale a unei asocieri în participație (denumite împreună „grup de asocieri în participație”) aplică IIR în ceea ce privește partea alocabilă din impozitul suplimentar al fiecărui membru al grupului de asocieri în participație, în conformitate cu articolele 5-9.
- (3) Calculul impozitului suplimentar al asocierii în participație și al filialelor acesteia se efectuează în conformitate cu capitolele III-VII, ca și cum ar fi entitățile constitutive ale unui grup de întreprinderi multinaționale separat sau ale unui grup național de mari dimensiuni separat, iar asocierea în participație ar fi societatea-mamă finală a grupului respectiv.
- (4) Din impozitul suplimentar datorat de grupul de asocieri în participație se scade partea alocabilă a fiecărei societăți-mamă din impozitul suplimentar în temeiul alineatului (2) al fiecărui membru al grupului de asocieri în participație care este perceput în temeiul alineatului (3). Orice sumă rămasă din impozitul suplimentar se adaugă la valoarea totală a impozitului suplimentar în temeiul UTPR în conformitate cu articolul 13 alineatul (2).

În sensul prezentului alineat, „impozitul suplimentar datorat de grupul de asocieri în participație” înseamnă partea alocabilă a fiecărei societăți-mamă din impozitul suplimentar al asocierii în participație și al filialelor acesteia, denumite împreună grup de asocieri în participație.

Articolul 35

Grupuri de întreprinderi multinaționale cu mai multe societăți-mamă

- (1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:
- (a) „grup de întreprinderi multinaționale sau grup național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă” înseamnă două sau mai multe grupuri în care societățile-mamă finale ale acestor grupuri stabilesc un aranjament care reprezintă o structură indisociabilă sau un acord de dublă listare care include cel puțin o entitate sau un sediu permanent al întregului grup care este situat(ă) într-o jurisdicție diferită de cea în care se situează celelalte entități ale întregului grup;
 - (b) „structură indisociabilă” înseamnă un aranjament încheiat de două sau mai multe societăți-mamă finale ale unor grupuri separate, în cadrul căruia:
 - (i) cel puțin 50 % din participațiile în capitalurile proprii ale societăților-mamă finale ale unor grupuri separate care, dacă sunt cotate la bursă, sunt cotate la un preț unic și constituie, din motive legate de forma de proprietate, restricții privind transferul sau alte termene ori condiții, combinate între ele, și nu pot fi transferate sau tranzacționate în mod independent; și
 - (ii) una dintre societățile-mamă finale întocmește situații financiare consolidate în care activele, pasivele, profiturile, cheltuielile și fluxurile de trezorerie ale tuturor entităților din grupurile în cauză sunt prezentate împreună ca fiind cele ale unei singure unități economice și care, în temeiul unui regim de reglementare, trebuie să facă obiectul unui audit extern.

- (c) „acord de dublă listare” înseamnă un aranjament încheiat de două sau mai multe societăți-mamă finale ale unor grupuri separate, în cadrul căruia:
- (i) societățile-mamă finale convin să își combine activitățile numai prin contract;
 - (ii) în temeiul angajamentelor contractuale, societățile-mamă finale vor efectua distribuiri, în ceea ce privește dividendele și la lichidare, către acționarii lor pe baza unei rate fixe;
 - (iii) activitățile societăților-mamă finale sunt gestionate ca o singură unitate economică în temeiul unor angajamente contractuale, păstrând în același timp entitățile juridice separate ale fiecărei societăți-mamă finale;
 - (iv) participațiile în capitalurile proprii ale societăților-mamă finale care compun aranjamentul sunt cotate, tranzacționate sau transferate în mod independent pe diferite piețe de capital; și
 - (v) societățile-mamă finale întocmesc situații financiare consolidate în care activele, pasivele, profiturile, cheltuielile și fluxurile de trezorerie ale entităților din toate grupurile în cauză sunt prezentate împreună ca fiind cele ale unei singure unități economice și care, în temeiul unui regim de reglementare, trebuie să facă obiectul unui audit extern.
- (2) În cazul în care entitățile și entitățile constitutive din două sau mai multe grupuri fac parte dintr-un grup de întreprinderi multinaționale sau grup național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă, entitățile și entitățile constitutive ale fiecărui grup sunt tratate ca membri ai unui singur grup de întreprinderi multinaționale sau grup național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă.

O entitate, alta decât o entitate exclusă, este tratată ca entitate constitutivă dacă este consolidată linie cu linie de către grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă sau dacă participațiile sale de control sunt deținute de entități din cadrul grupului de întreprinderi multinaționale sau al grupului național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă.

- (3) Situațiile financiare consolidate ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă sunt situațiile financiare consolidate combinate menționate în definiția structurii indisociabile sau a acordului de dublă listare de la alineatul (1), întocmite în conformitate cu un standard de contabilitate financiară acceptabil, care este considerat a fi standardul de contabilitate al societății-mamă finale.
- (4) Societățile-mamă finale ale grupurilor separate care compun grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă sunt societățile-mamă finale ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă.

Atunci când se aplică prezenta directivă în ceea ce privește un grup de întreprinderi multinaționale sau un grup național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă, orice trimitere la o societate-mamă finală se aplică, după caz, ca și cum ar fi o trimitere la mai multe societăți-mamă finale.

- (5) Societățile-mamă ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă situate într-un stat membru, inclusiv fiecare societate-mamă finală, aplică regula de includere a veniturilor în conformitate cu articolele 5-9 în ceea ce privește partea lor alocabilă din impozitul suplimentar al entităților constitutive impozitate la un nivel redus.
- (6) Entitățile constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă care sunt situate într-un stat membru aplică UTPR în conformitate cu articolele 11, 12 și 13, ținând seama de impozitul suplimentar pentru fiecare entitate constitutivă impozitată la un nivel redus care este membră a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă.

- (7) Societățile-mamă finale ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă depun declarația privind impozitul suplimentar în conformitate cu articolul 42 alineatul (2), cu excepția cazului în care desemnează o singură entitate desemnată care depune declarația în înțelesul articolului 42 alineatul (3). Declarația respectivă include informații privind fiecare dintre grupurile care alcătuiesc grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă.

CAPITOLUL VII

REGIMURILE DE NEUTRALITATE FISCALĂ ȘI DE DISTRIBUIRE

Articolul 36

Societatea-mamă finală care este o entitate de tip „flow-through”

- (1) Profitul care se califică al unei entități de tip „flow-through” care este o societate-mamă finală se reduce, pentru exercițiul financiar, cu valoarea profitului care se califică ce poate fi atribuit deținătorului unei participații în capitalurile proprii („deținătorul dreptului de proprietate”) în entitatea de tip „flow-through” cu condiția ca:
- (a) deținătorul să fie impozitat pe profit pentru o perioadă impozabilă care se încheie în termen de 12 luni de la sfârșitul actualului exercițiu financiar la o cotă nominală egală sau mai mare decât cota minimă de impozitare; sau
 - (b) să se poată estima în mod rezonabil că valoarea agregată a impozitelor acoperite ajustate ale societății-mamă finale și a impozitelor plătite de deținătorul dreptului de proprietate pe aceste profituri în termen de 12 luni după încheierea exercițiului financiar este egală sau mai mare decât o sumă egală cu profitul respectiv înmulțit cu cota minimă de impozitare.

- (2) Profitul care se califică al unei entități de tip „flow-through” care este o societate-mamă finală se reduce, de asemenea, pentru exercițiul financiar, cu valoarea profitului care se califică ce este alocat deținătorului de participații în capitalurile proprii în entitatea de tip „flow-through” cu condiția ca deținătorul participației în capitalurile proprii să fie:
- (a) o persoană fizică care are rezidența fiscală în jurisdicția în care este situată societatea-mamă finală și deține participații în capitalurile proprii reprezentând un drept la maximum 5 % din profiturile și activele societății-mamă finale; sau
 - (b) o entitate guvernamentală, o organizație internațională, o organizație non-profit sau un fond de pensii, care are rezidența fiscală în jurisdicția în care este situată societatea-mamă finală și deține participații în capitalurile proprii reprezentând un drept la maximum 5 % din profiturile și activele societății-mamă finale.

- (3) Pierderea care se califică a unei entități de tip „flow-through” care este o societate-mamă finală se reduce, de asemenea, pentru exercițiul financiar, cu valoarea pierderii care se califică ce poate fi atribuită deținătorului dreptului de proprietate în entitatea de tip „flow-through”.

Primul paragraf nu se aplică în măsura în care deținătorului dreptului de proprietate nu i se permite să utilizeze o astfel de pierdere pentru calculul profitului său impozabil.

- (4) Impozitele acoperite ale unei entități de tip „flow-through” care este o societate-mamă finală se reduc, de asemenea, proporțional cu valoarea profitului care se califică redus în conformitate cu alineatele (1) și (2).

- (5) Alineatele (1), (2), (3) și (4) se aplică unui sediu permanent prin care o entitate de tip „flow-through” care este o societate-mamă finală își desfășoară activitatea integral sau parțial sau prin care activitatea unei entități transparente fiscal se desfășoară integral sau parțial, cu condiția ca participația societății-mamă finale în capitalurile proprii în entitatea transparentă fiscal respectivă să fie deținută direct sau prin intermediul unui lanț de entități transparente fiscal.

Articolul 37

Societatea-mamă finală care face obiectul unui regim privind dividendele deductibile

- (1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:
- (a) „regim privind dividendele deductibile” înseamnă un regim fiscal care aplică un nivel unic de impozitare a profiturilor proprietarilor unei entități prin deducerea sau excluderea din profitul entității a profiturilor distribuite proprietarilor sau prin scutirea unei cooperative de la impozitare;
 - (b) „dividend deductibil” înseamnă, în ceea ce privește o entitate constitutivă care este supusă unui regim privind dividendele deductibile:
 - (i) o distribuire a profiturilor către deținătorul unei participații în capitalurile proprii în entitatea constitutivă care este deductibilă din profitul impozabil al entității constitutive în temeiul legislației din jurisdicția în care este situată; sau
 - (ii) un dividend de patronaj acordat unui membru al unei cooperative; și
 - (c) „cooperativă” înseamnă o entitate care comercializează sau achiziționează în mod colectiv bunuri sau servicii în numele membrilor săi și care face obiectul unui regim fiscal în jurisdicția în care se află, care asigură neutralitatea fiscală în ceea ce privește bunurile sau serviciile care sunt vândute sau achiziționate de către membri prin intermediul cooperativei.

- (2) Societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni care face obiectul unui regim privind dividendele deductibile reduce, până la zero, pentru exercițiul financiar, profitul său care se califică cu suma care este distribuită ca dividende deductibile în termen de 12 luni de la încheierea exercițiului financiar, cu condiția ca:
- (a) dividendul să fie impozitat în sarcina destinatarului pentru o perioadă impozabilă care se încheie în termen de 12 luni de la sfârșitul exercițiului financiar la o cotă nominală egală sau mai mare decât cota minimă de impozitare; sau
 - (b) să se poată estima în mod rezonabil că valoarea agregată a impozitelor acoperite ajustate și a impozitelor societății-mamă finale plătite de destinatarul unui astfel de dividend este egală sau mai mare decât profitul respectiv înmulțit cu cota minimă de impozitare.
- (3) Societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni care face obiectul unui regim privind dividendele deductibile reduce, de asemenea, până la zero, pentru exercițiul financiar, profitul său care se califică cu suma pe care o distribuie ca dividende deductibile în termen de 12 luni de la încheierea exercițiului financiar, cu condiția ca destinatarul să fie:
- (a) o persoană fizică, iar dividendul primit este un dividend de patronaj de la o cooperativă de aprovizionare;
 - (b) o persoană fizică care are rezidența fiscală în aceeași jurisdicție în care este situată societatea-mamă finală și care deține participații în capitalurile proprii reprezentând un drept la maximum 5 % din profiturile și activele societății-mamă finale; sau
 - (c) o entitate guvernamentală, o organizație internațională, o organizație non-profit sau un fond de pensii, altul decât o entitate care prestează servicii de pensii, care are rezidența fiscală în jurisdicția în care este situată societatea-mamă finală.

- (4) Impozitele acoperite ale unei societăți-mamă finale, altele decât impozitele pentru care a fost permisă deducerea dividendelor, se reduc proporțional cu valoarea profitului care se califică redus în conformitate cu alineatele (2) și (3).
- (5) În cazul în care societatea-mamă finală deține o participație în capitalurile proprii într-o altă entitate constitutivă care face obiectul unui regim privind dividendele deductibile, direct sau prin intermediul unui lanț de astfel de entități constitutive, care fac obiectul unui regim privind dividendele deductibile, alineatele (2)-(4) se aplică oricărei alte entități constitutive situate în jurisdicția societății-mamă finale care este supusă regimului privind dividendele deductibile, în măsura în care profitul său care se califică este distribuit ulterior de către societatea-mamă finală destinatarilor care îndeplinesc cerințele prevăzute la alineatele (2) și (3).
- (6) În sensul alineatului (2), un dividend de patronaj distribuit de o cooperativă de aprovizionare este tratat ca fiind impozabil în sarcina destinatarului, în măsura în care respectivul dividend reduce o cheltuială deductibilă sau un cost deductibil la calcularea profitului impozabil sau a pierderii impozabile a(1) beneficiarului.

Articolul 38

Sisteme eligibile de impozitare la distribuirea profiturilor

- (1) Entitatea constitutivă care depune declarația poate face o alegere în nume propriu sau cu privire la o altă entitate constitutivă care face obiectul unui sistem eligibil de impozitare la distribuirea profiturilor pentru a include suma stabilită ca impozit pe distribuirea presupusă în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol în impozitele acoperite ajustate ale entității constitutive pentru exercițiul financiar.

Alegerea se face anual în conformitate cu articolul 43 alineatul (2) și se aplică tuturor entităților constitutive situate într-o jurisdicție.

- (2) Valoarea impozitului pe distribuire presupusă este valoarea cea mai mică dintre:
- (a) valoarea impozitelor acoperite ajustate necesare pentru a majora cota efectivă de impozitare calculată în conformitate cu articolul 26 alineatul (2) pentru jurisdicție pentru exercițiul financiar până la cota minimă de impozitare; sau
 - (b) valoarea impozitului care ar fi fost datorat dacă entitățile constitutive situate în jurisdicție și-ar fi distribuit întregul lor profit care face obiectul sistemului eligibil de impozitare la distribuirea profiturilor în cursul respectivului exercițiu financiar.

- (3) În cazul în care se face o alegere în conformitate cu alineatul (1), pentru fiecare exercițiu financiar în care se aplică această alegere se constituie un cont de recuperare a impozitului pe distribuire presupusă. Valoarea impozitului pe distribuire presupusă stabilit în conformitate cu alineatul (2) pentru jurisdicție se adaugă în contul de recuperare a impozitului pe distribuire presupusă aferent exercițiului financiar în care a fost constituit.

La sfârșitul fiecărui exercițiu financiar următor, soldul restant din conturile de recuperare a impozitului pe distribuire presupusă stabilite pentru exercițiile financiare anterioare se reduce în ordine cronologică, până la zero, cu impozitele plătite de entitățile constitutive în cursul exercițiului financiar în legătură cu distribuiri efective sau presupuse.

Orice sumă reziduală din conturile de recuperare a impozitului pe distribuire presupusă rămasă după aplicarea celui de al doilea paragraf se reduce, până la zero, cu o sumă egală cu pierderea netă care se califică a unei jurisdicții înmulțită cu cota minimă de impozitare.

- (4) Orice sumă reziduală a pierderii care se califică nete înmulțite cu cota minimă de impozitare rămasă după aplicarea ultimului paragraf de la alineatul (3) pentru jurisdicție, se reportează în exercițiile financiare următoare și reduce orice sumă reziduală din conturile de recuperare a impozitului pe distribuire presupusă care rămâne după aplicarea alineatului (3).
- (5) Soldul, dacă există, al contului de recuperare a impozitului pe distribuire presupusă în ultima zi a celui de al patrulea exercițiu financiar după exercițiul financiar pentru care a fost constituit contul respectiv este tratat ca o reducere a impozitelor acoperite ajustate, stabilite anterior pentru exercițiul financiar respectiv. Cota efectivă de impozitare și impozitul suplimentar pentru exercițiul financiar respectiv trebuie să fie recalulate corespunzător, în conformitate cu articolul 28 alineatul (1).

- (6) Impozitele plătite în cursul exercițiului financiar în legătură cu distribuiri efective sau presupuse nu se includ în impozitele acoperite ajustate în măsura în care acestea reduc un cont de recuperare a impozitului pe distribuire presupusă în conformitate cu alineatele (3) și (4).
- (7) În cazul în care o entitate constitutivă care face obiectul unei alegeri în temeiul alineatului (1) părăsește grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni sau majoritatea activelor sale sunt transferate unei persoane care nu este o entitate constitutivă a aceluiași grup de întreprinderi multinaționale sau grup național de mari dimensiuni situată în aceeași jurisdicție, orice sold restant al conturilor de recuperare a impozitului pe distribuire presupusă din exercițiile financiare anterioare în care au fost constituite conturile respective este tratat ca o reducere a impozitelor acoperite ajustate pentru fiecare dintre exercițiile financiare respective, în conformitate cu articolul 28 alineatul (1).

Orice sumă datorată din impozitul suplimentar adițional se înmulțește cu următoarea cotă pentru a determina impozitul suplimentar adițional datorat pentru jurisdicție:

$$\frac{\textit{Profitul care se califică al entității constitutive}}{\textit{Profitul care se califică net al jurisdicției}}$$

unde:

- (a) profitul care se califică al entității constitutive se determină în conformitate cu capitolul III pentru fiecare exercițiu financiar în care există un sold restant al conturilor de recuperare a impozitului pe distribuire presupusă pentru jurisdicție; și
- (b) profitul net care se califică pentru jurisdicție se determină în conformitate cu articolul 25 alineatul (2) pentru fiecare exercițiu financiar în care există un sold restant al conturilor de recuperare a impozitului pe distribuire presupusă pentru jurisdicție.

Articolul 39

Determinarea cotei efective de impozitare și a impozitului suplimentar ale unei entități de investiții

- (1) În cazul în care o entitate constitutivă a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni este o entitate de investiții care nu este o entitate transparentă fiscal și care nu a făcut o alegere în conformitate cu articolele 40 și 41, cota efectivă de impozitare a unei astfel de entități de investiții se calculează separat de cota efectivă de impozitare a jurisdicției în care este stabilită.
- (2) Cota efectivă de impozitare a entității de investiții, astfel cum se menționează la alineatul (1), este egală cu impozitele sale acoperite ajustate împărțite la o sumă egală cu partea alocabilă a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni în profitul sau pierderea care se califică a(l) entității de investiții.

În cazul în care într-o jurisdicție sunt situate mai multe entități de investiții, cota lor efectivă de impozitare se calculează prin combinarea impozitelor lor acoperite ajustate, precum și a părții alocabile a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni în profitul lor sau în pierderea lor care se califică.

- (3) Impozitele acoperite ajustate ale unei entități de investiții, astfel cum se menționează la alineatul (1), sunt impozitele acoperite ajustate care pot fi atribuite părții alocabile a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni în profitul care se califică al entității de investiții și impozitele acoperite alocate entității de investiții în conformitate cu articolul 23. Impozitele acoperite ajustate ale entității de investiții nu includ niciun impozit acoperit înregistrat de entitatea de investiții care poate fi atribuit profitului care nu face parte din partea alocabilă a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni în profitul entității de investiții.

- (4) Impozitul suplimentar al unei entități de investiții, astfel cum se menționează la alineatul (1), este o sumă egală cu procentul impozitului suplimentar al entității de investiții înmulțit cu o sumă egală cu diferența dintre partea alocabilă a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni în profitul care se califică al entității de investiții și excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică calculată pentru entitatea de investiții.

Procentul impozitului suplimentar al unei entități de investiții este o valoare pozitivă egală cu diferența dintre cota minimă de impozitare și cota efectivă de impozitare a unei astfel de entități de investiții.

În cazul în care într-o jurisdicție sunt situate mai multe entități de investiții, cota lor efectivă de impozitare se calculează prin combinarea cuantumurilor excluderilor profitului pentru activitățile cu substanță economică ale acestora, precum și a părții alocabile a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni în profitul lor sau în pierderea lor care se califică.

- (5) Excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică în cazul unei entități de investiții se determină în conformitate cu articolul 27 alineatele (1)-(7). Activele corporale eligibile și costurile salariale eligibile aferente angajaților eligibili luate în considerare pentru o astfel de entitate de investiții se reduc proporțional cu partea alocabilă a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni în profitul care se califică al entității de investiții împărțit la profitul care se califică total al unei astfel de entități de investiții.

- (6) În sensul prezentului articol, partea alocabilă a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni în profitul sau în pierderea care se califică a(1) unei entități de investiții se determină în conformitate cu articolul 8, luând în considerare numai interesele care nu fac obiectul unei alegeri în conformitate cu articolele 40 și 41.

Articolul 40

Alegerea de a trata o entitate de investiții drept entitate transparentă fiscal

- (1) În sensul prezentului articol, o entitate de investiții în asigurări înseamnă o entitate care ar corespunde definiției unui fond de investiții prevăzute la articolul 3 punctul 25 sau definiției unui vehicul de investiții imobiliare prevăzute la articolul 3 punctul 26 dacă nu ar fi fost constituită în legătură cu pasive în temeiul unui contract de asigurare sau de anuități și este deținută integral de o entitate care face obiectul reglementării în jurisdicția în care este situată ca societate de asigurări.
- (2) La alegerea entității constitutive care depune declarația, o entitate constitutivă care este o entitate de investiții sau o entitate de investiții în asigurări poate fi tratată ca o entitate transparentă fiscal dacă entitatea constitutivă-proprietară este supusă impozitării în jurisdicția în care este situată, în temeiul unui regim bazat pe valoarea justă de piață sau al unui regim similar, în funcție de variațiile anuale ale valorii juste a participațiilor sale în capitalurile proprii în entitatea respectivă, iar cota de impozitare aplicabilă entității constitutive-proprietare pentru profitul respectiv este egală sau mai mare decât cota minimă de impozitare.
- (3) O entitate constitutivă care deține indirect o participație în capitalurile proprii ale unei entități de investiții sau ale unei entități de investiții în asigurări prin intermediul unei participații directe în capitalurile proprii ale altei entități de investiții sau ale unei entități de investiții în asigurări este considerată ca făcând obiectul impozitării în temeiul unui regim bazat pe valoarea justă de piață sau al unui regim similar în ceea ce privește participația sa indirectă în capitalurile proprii ale primei entități sau entități de investiții în asigurări menționate dacă face obiectul unui regim bazat pe valoarea justă de piață sau al unui regim similar în ceea ce privește participația sa directă în capitalurile proprii în cea de a doua entitate sau entitate de investiții în asigurări menționată.
- (4) Alegerea în temeiul alineatului (2) se face în conformitate cu articolul 43 alineatul (1).

În cazul în care alegerea este revocată, orice câștig sau pierdere din cedarea unui activ sau a unui pasiv deținut de entitatea de investiții sau de o entitate de investiții în asigurări este determinat(ă) pe baza valorii juste de piață a activului sau a pasivului în prima zi a anului în care are loc revocarea.

Articolul 41

Alegerea de a aplica o metodă de distribuire fiscală

- (1) La alegerea entităţii constitutive care depune declaraţia, o entitate constitutivă-proprietară a unei entităţi de investiţii poate aplica o metodă de distribuire fiscală în ceea ce priveşte participaţia sa în capitalurile proprii ale entităţii de investiţii, cu condiţia ca entitatea constitutivă-proprietară să nu fie o entitate de investiţii şi să se poată aştepta în mod rezonabil să fie supusă impozitului pe dividende din partea entităţii de investiţii la o cotă de impozitare egală sau mai mare decât cota minimă de impozitare.
- (2) În conformitate cu metoda distribuirii fiscale, distribuirile şi distribuirile presupuse ale profitului care se califică al unei entităţi de investiţii sunt incluse în profitul care se califică al entităţii constitutive-proprietare care a primit distribuţia, cu condiţia să nu fie o entitate de investiţii.

Valoarea impozitelor acoperite suportată de entitatea de investiţii, care este creditabilă în raport cu obligaţia fiscală a entităţii constitutive-proprietare rezultată din distribuirea entităţii de investiţii se include în profitul care se califică şi impozitele acoperite ajustate ale entităţii constitutive-proprietare care a primit distribuţia.

Partea entităţii constitutive-proprietare în profitul net care se califică nedistribuit al entităţii de investiţii, rezultat în al treilea an care precedă exerciţiul financiar („anul testat”), este tratată ca profitul care se califică al entităţii de investiţii respective pentru exerciţiul financiar respectiv. Suma egală cu acest profit care se califică înmulţit cu cota minimă de impozitare este tratată ca impozit suplimentar al unei entităţi constitutive impozitate la un nivel redus pentru exerciţiul financiar în sensul capitolului II.

Profitul sau pierderea care se califică a(1) unei entităţi de investiţii şi impozitele acoperite ajustate care pot fi atribuite acestui profit pentru exerciţiul financiar sunt excluse din calculul cotei efective de impozitare în conformitate cu capitolul V şi cu articolul 39 alineatele (1)-(4), cu excepţia valorii impozitelor acoperite, astfel cum se menţionează la al doilea paragraf.

- (3) Profitul net care se califică nedistribuit al unei entități de investiții pentru anul testat este valoarea profitului care se califică al respectivei entități de investiții pentru anul testat, redus, până la zero, cu:
- (a) impozitele acoperite ale entității de investiții;
 - (b) distribuirile și distribuirile presupuse către acționari care nu sunt entități de investiții în perioada cuprinsă între prima zi a celui de al treilea an care precedă exercițiul financiar și ultima zi a exercițiului financiar de raportare în care a avut loc participația în capitalurile proprii („perioada de testare”);
 - (c) pierderile care se califică care au apărut în timpul perioadei de testare; și
 - (d) orice valoare reziduală a pierderilor care se califică ce nu a redus deja profitul net care se califică nedistribuit al entității de investiții respective pentru un an testat anterior („reportarea pierderilor din investiții”).

Profitul net care se califică nedistribuit al unei entități de investiții nu se reduce prin distribuire sau distribuire presupuse care au redus deja profitul net care se califică nedistribuit al respectivei entități de investiții pentru un an testat anterior, în conformitate cu primul paragraf litera (b).

Profitul net care se califică nedistribuit al unei entități de investiții nu se reduce cu valoarea pierderilor care se califică ce au redus deja profitul net care se califică nedistribuit al respectivei entități de investiții pentru un an testat anterior, în conformitate cu primul paragraf litera (c).

- (4) În sensul prezentului articol, se consideră că are loc o distribuire presupusă atunci când o participație directă sau indirectă în capitalurile proprii ale entității de investiții este transferată unei entități care nu aparține grupului de întreprinderi multinaționale și care este egală cu partea din profitul net care se califică nedistribuit care poate fi atribuită acestei participații în capitalurile proprii la data transferului, determinată fără a ține seama de distribuirea presupusă.
- (5) Alegerea în temeiul alineatului (1) se face în conformitate cu articolul 43 alineatul (1).

În cazul în care alegerea este revocată, partea entității constitutive-proprietare în profitul care se califică net nedistribuit al entității de investiții pentru anul testat la finalul exercițiului financiar care precedă exercițiul financiar în care are loc revocarea este tratată ca profit care se califică al entității de investiții respective pentru exercițiul financiar respectiv. Suma egală cu acest profit care se califică înmulțit cu cota minimă de impozitare este tratată ca impozit suplimentar al unei entități constitutive impozitate la un nivel redus pentru exercițiul financiar în sensul capitolului II.

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII ADMINISTRATIVE

Articolul 42

Obligații de declarare

- (1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:
- (a) „entitate locală desemnată” înseamnă entitatea constitutivă a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni care este situată într-un stat membru și care a fost desemnată de celelalte entități constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni situate în același stat membru să depună declarația privind impozitul suplimentar sau să transmită notificările în conformitate cu prezentul articol în numele acestora;
 - (b) „acord privind stabilirea autorității competente” înseamnă un acord sau un aranjament bilateral sau multilateral între două sau mai multe autorități competente care prevede schimbul automat de declarații privind impozitul suplimentar cu informații anuale.
- (2) O entitate constitutivă situată într-un stat membru depune o declarație privind impozitul suplimentar la administrația sa fiscală în conformitate cu alineatul (5).

Această declarație poate fi depusă de o entitate locală desemnată în numele entității constitutive.

- (3) Prin derogare de la alineatul (2), o entitate constitutivă nu are obligația să depună o declarație privind impozitul suplimentar la administrația sa fiscală dacă o astfel de declarație a fost depusă, în conformitate cu cerințele prevăzute la alineatul (5), de către:
- (a) societatea-mamă finală situată într-o jurisdicție care a încheiat, pentru exercițiul financiar de raportare, un acord privind stabilirea autorității competente cu statul membru în care este situată entitatea constitutivă; sau
 - (b) entitatea desemnată care depune declarația situată într-o jurisdicție care a încheiat, pentru exercițiul financiar de raportare, un acord privind stabilirea autorității competente cu statul membru în care este situată entitatea constitutivă.
- (4) În cazul în care se aplică alineatul (3), entitatea constitutivă situată în statul membru sau entitatea locală desemnată în numele acesteia notifică administrației sale fiscale identitatea entității care depune declarația privind impozitul suplimentar, precum și jurisdicția în care este situată.

- (5) Declarația privind impozitul suplimentar se depune conform unui model standard și include următoarele informații referitoare la grupul de întreprinderi multinaționale sau la grupul național de mari dimensiuni:
- (a) identificarea entităților constitutive, inclusiv numerele lor de identificare fiscală, dacă există, jurisdicția în care acestea sunt situate și statutul acestora în conformitate cu normele prezentei directive;
 - (b) informații privind structura corporativă generală a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni, inclusiv participațiile de control în entitățile constitutive deținute de alte entități constitutive;
 - (c) informații necesare pentru a calcula:
 - (i) cota efectivă de impozitare pentru fiecare jurisdicție și impozitul suplimentar pentru fiecare entitate constitutivă;
 - (ii) impozitul suplimentar al unui membru al unui grup de asocieri în participație;
 - (iii) alocarea impozitului suplimentar în temeiul regulii de includere a veniturilor și a valorii impozitului suplimentar în temeiul UTPR pentru fiecare jurisdicție; și
 - (d) o evidență a alegerilor efectuate în conformitate cu dispozițiile relevante ale prezentei directive.

- (6) Prin derogare de la alineatul (5), în cazul în care o entitate constitutivă este situată într-un stat membru cu o entitate-mamă finală situată într-o jurisdicție dintr-o țară terță care aplică norme care au fost evaluate ca fiind echivalente cu normele prezentei directive în temeiul articolului 51, entitatea constitutivă sau entitatea locală desemnată depune o declarație privind impozitul suplimentar care conține următoarele informații:
- (a) toate informațiile necesare pentru aplicarea articolului 7, inclusiv:
 - (i) identificarea tuturor entităților constitutive în care o societate-mamă deținută parțial situată într-un stat membru deține, direct sau indirect, o participație în capitalurile proprii în orice moment al exercițiului financiar și structura acestor participații în capitalurile proprii;
 - (ii) toate informațiile necesare pentru a calcula cota efectivă de impozitare a jurisdicțiilor în care o societate-mamă deținută parțial situată într-un stat membru deține participații în capitalurile proprii ale entităților constitutive identificate la punctul (i) și impozitul suplimentar datorat; și
 - (iii) toate informațiile relevante în acest scop, în conformitate cu articolul 8, 9 sau 10;
 - (b) toate informațiile necesare pentru aplicarea articolului 12, inclusiv:
 - (i) identificarea tuturor entităților constitutive situate în jurisdicția societății-mamă finale și structura acestor participații în capitalurile proprii;
 - (ii) toate informațiile necesare pentru calculul cotei efective de impozitare din jurisdicția societății-mamă finale și a impozitului său suplimentar datorat; și
 - (iii) toate informațiile necesare pentru alocarea acestui impozit suplimentar pe baza formulei de alocare în temeiul UTPR prevăzută la articolul 13.

- (c) toate informațiile necesare pentru aplicarea unui impozit suplimentar național calificat de către orice stat membru care a ales să aplice un astfel de impozit suplimentar, în conformitate cu articolul 10.
- (7) Declarația privind impozitul suplimentar menționată la alineatele (5) și (6) și orice notificare relevantă se depun la administrația fiscală a statului membru în care este situată entitatea constitutivă în termen de cel mult 15 luni de la ultima zi a exercițiului financiar de raportare.

Articolul 43

Alegeri

- (1) Alegerile menționate la articolul 2 alineatul (3), articolul 15 alineatele (3) și (9), articolul 40 și articolul 41 sunt valabile pentru o perioadă de cinci ani, începând cu anul în care este efectuată alegerea. Alegerea se reînnoiește automat, cu excepția cazului în care entitatea constitutivă care depune declarația revocă, în temeiul articolului 42, alegerea la sfârșitul perioadei de cinci ani. Revocarea alegerii este valabilă pentru o perioadă de cinci ani, începând cu sfârșitul anului în care are loc revocarea.
- (2) Alegerile menționate la articolul 15 alineatele (6)-(7), articolul 21 alineatul (1) litera (b), articolul 24 alineatul (1), articolul 27 alineatul (2), articolul 29 alineatul (1) și articolul 38 alineatul (1) sunt valabile pentru o perioadă de un an. Alegerea se reînnoiește automat, cu excepția cazului în care entitatea constitutivă care depune declarația revocă alegerea la sfârșitul anului.
- (3) Entitatea constitutivă care depune declarația informează administrația fiscală a statului membru în care se află cu privire la alegerea sa.

Articolul 44

Sanțiuni

Statele membre adoptă regimul sancțiunilor care se aplică în cazul nerespectării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive, inclusiv cele legate de obligația unei entități constitutive de a depune și de a plăti cota sa din impozitul suplimentar sau de a avea o cheltuială suplimentară cu impozitul în numerar și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt puse efectiv în aplicare. Sancțiunile sunt efective, proporționale și cu efect de descurajare.

CAPITOLUL IX

NORME TRANZITORII

Articolul 45

Tratamentul fiscal al creanțelor privind impozitul amânat, al datoriilor privind impozitul amânat și al activelor transferate după tranziție

- (1) În sensul prezentului articol, an de tranziție înseamnă, pentru o jurisdicție, primul exercițiu financiar în care un grup de întreprinderi multinaționale sau un grup național de mari dimensiuni intră sub incidența prezentei directive.
- (2) La stabilirea cotei efective de impozitare pentru o jurisdicție într-un an de tranziție și pentru fiecare exercițiu financiar ulterior, grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni ia în considerare toate creanțele privind impozitul amânat și datoriile privind impozitul amânat reflectate sau prezentate în conturile financiare ale entităților constitutive dintr-o jurisdicție pentru anul de tranziție.

Creanțele privind impozitul amânat și datoriile privind impozitul amânat se iau în considerare la cota mai mică dintre cota minimă de impozitare și cota de impozitare națională aplicabilă. Cu toate acestea, o creanță privind impozitul amânat care a fost înregistrată la o cotă de impozitare mai mică decât cota minimă de impozitare poate fi luată în considerare la cota minimă de impozitare în cazul în care contribuabilul poate demonstra că creanța privind impozitul amânat poate fi atribuită unei pierderi care se califică.

Impactul oricărei ajustări a evaluării sau al unei ajustări bazate pe recunoașterea contabilă cu privire la o creanță privind impozitul amânat nu se ia în considerare.

- (3) Creanțele privind impozitul amânat rezultate din elementele excluse din calculul profitului care se califică sau al pierderii care se califică în conformitate cu capitolul III sunt excluse din calculul menționat la alineatul (2) atunci când astfel de creanțe privind impozitul amânat sunt generate în cadrul unei tranzacții care are loc după data de 30 noiembrie 2021.
- (4) În cazul unui transfer de active între entități constitutive efectuat după data de 30 noiembrie 2021 și înainte de începerea unui an de tranziție, baza activelor achiziționate, altele decât stocurile, se bazează pe valoarea contabilă a activelor transferate ale entității care efectuează transferul, în momentul cedării creanțelor și datoriilor privind impozitul amânat, determinate pe respectiva bază.

Articolul 46

Scutirea tranzitorie pentru excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică

- (1) În sensul aplicării articolului 27 alineatul (3), valoarea de 5 % se înlocuiește, pentru fiecare exercițiu financiar care începe de la 31 decembrie din anii calendaristici următori, cu valorile stabilite în tabelul următor:

2023	10 %
2024	9,8 %
2025	9,6 %
2026	9,4 %
2027	9,2 %
2028	9,0 %
2029	8,2 %
2030	7,4 %
2031	6,6 %
2032	5,8 %

(2) În sensul aplicării articolului 27 alineatul (4), valoarea de 5 % se înlocuiește, pentru fiecare exercițiu financiar care începe de la 31 decembrie din anii calendaristici următori, cu valorile stabilite în tabelul următor:

2023	8 %
2024	7,8 %
2025	7,6 %
2026	7,4 %
2027	7,2 %
2028	7,0 %
2029	6,6 %
2030	6,2 %
2031	5,8 %
2032	5,4 %

Articolul 47

Faza inițială de excludere din IIR și UTPR a grupurilor de întreprinderi multinaționale și a grupurilor naționale de mari dimensiuni

- (1) Impozitul suplimentar datorat de o societate-mamă finală situată într-un stat membru în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) sau de o societate-mamă intermediară situată într-un stat membru, în conformitate cu articolul 6a alineatul (2), în cazul în care societatea-mamă finală este o entitate exclusă, se reduce la zero:
- (a) în primii cinci ani ai fazei inițiale a activității internaționale a grupului de întreprinderi multinaționale, în pofida cerințelor prevăzute în capitolul V;
 - (b) în primii cinci ani, începând cu prima zi a exercițiului financiar în care grupul național de mari dimensiuni intră pentru prima dată în domeniul de aplicare al prezentei directive.
- (2) În cazul în care societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale este situată într-o jurisdicție dintr-o țară terță, impozitul suplimentar datorat de o entitate constitutivă situată într-un stat membru în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) se reduce la zero în primii cinci ani ai fazei inițiale a activității internaționale a respectivului grup de întreprinderi multinaționale, în pofida cerințelor prevăzute în capitolul V.

- (3) Se consideră că un grup de întreprinderi multinaționale se află în faza inițială a activității sale internaționale dacă:
- (a) are entități constitutive în cel mult șase jurisdicții; și
 - (b) suma valorii contabile nete a activelor corporale ale tuturor entităților constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale situate în toate jurisdicțiile, cu excepția jurisdicției de referință, nu depășește 50 000 000 EUR.

În sensul literei (b), jurisdicția de referință înseamnă jurisdicția în care entitățile constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale au cea mai mare sumă a valorii contabile nete a activelor corporale în exercițiul financiar în care grupul de întreprinderi multinaționale intră inițial în domeniul de aplicare al prezentei directive. Valoarea totală a activelor corporale dintr-o jurisdicție este suma valorii contabile nete a tuturor activelor corporale ale tuturor entităților constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale care sunt situate în jurisdicția respectivă.

- (4) Perioada de cinci ani menționată la alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) începe să curgă de la începutul exercițiului financiar în care grupul de întreprinderi multinaționale intră inițial în domeniul de aplicare al prezentei directive.

Pentru grupurile de întreprinderi multinaționale care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive la data intrării sale în vigoare, perioada de cinci ani menționată la alineatul (1) litera (a) începe la 31 decembrie 2023.

Pentru grupurile de întreprinderi multinaționale care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive la data intrării sale în vigoare, perioada de cinci ani menționată la alineatul (2) începe la 31 decembrie 2024.

Pentru grupurile naționale de mari dimensiuni care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive la data intrării sale în vigoare, perioada de cinci ani menționată la alineatul (1) litera (b) începe la 31 decembrie 2023.

- (5) Entitatea desemnată care depune declarația menționată la articolul 42 informează administrația fiscală a statului membru în care este stabilită cu privire la începerea fazei inițiale a activității internaționale a grupului.

Articolul 47a

Alegerea unei aplicări amânate a IIR și UTPR

- (1) Prin derogare de la articolele 5-13, statele membre în care sunt situate cel mult douăsprezece societăți-mamă finale ale grupurilor care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive pot alege să nu aplice IIR și UTPR pentru șase exerciții financiare consecutive începând cu 31 decembrie 2023. Statele membre care fac o astfel de alegere informează Comisia până la data de transpunere prevăzută la articolul 55 primul paragraf.
- (2) În cazul în care societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale este situată într-un stat membru care a făcut o alegere în temeiul alineatului (1), statele membre, altele decât cel în care este situată societatea-mamă finală, se asigură că entitățile constitutive ale acestui grup sunt supuse, în statul membru în care sunt situate, cuantumului impozitului suplimentar în temeiul UTPR alocat statului membru respectiv pentru exercițiile financiare care încep de la 31 decembrie 2023, în conformitate cu articolul 13.

Societatea-mamă finală menționată la primul paragraf numește o entitate raportoare desemnată într-un alt stat membru decât cel în care este situată societatea-mamă finală sau, în cazul în care grupul nu are nicio entitate constitutivă într-un alt stat membru al UE, într-o jurisdicție dintr-o țară terță care are cu statul membru în care este situată societatea-mamă finală un acord privind stabilirea autorității competente, care să fie în vigoare pentru anul fiscal de raportare.

În acest caz, entitatea raportoare desemnată depune o declarație privind impozitul suplimentar în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 42 alineatul (5), iar entitățile constitutive situate în statul membru care a făcut alegerea în conformitate cu alineatul (1) furnizează entității raportoare desemnate informațiile necesare pentru a se conforma articolului 42 alineatul (5) și sunt exceptate de la obligația de a depune o declarație, prevăzută la articolul 42 alineatul (2).

- (3) Procentul în temeiul UTPR stabilit pentru un stat membru care a făcut o alegere în temeiul alineatului (1) este considerat zero pentru exercițiul financiar.

Articolul 48

Scutirea tranzitorie pentru obligațiile de raportare

În pofida articolului 42 alineatul (7), declarația privind impozitul suplimentar și notificările menționate la articolul 42 se depun la administrația fiscală a statelor membre în termen de cel mult 18 luni de la ultima zi a exercițiului financiar de raportare care este anul de tranziție menționat la articolul 45.

CAPITOLUL XI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 51

Evaluarea echivalenței

- (1) Cadrul juridic pus în aplicare în dreptul intern al jurisdicției unei țări terțe este considerat echivalent cu o IIR calificată prevăzută în capitolul II și nu este tratat ca regim fiscal aplicabil societăților străine controlate, dacă îndeplinește următoarele condiții:
- (a) consolidează un set de norme în conformitate cu care societatea-mamă a unui grup de întreprinderi multinaționale calculează și achită partea sa alocabilă din impozitul suplimentar în ceea ce privește entitățile constitutive impozitate la un nivel redus ale grupului de întreprinderi multinaționale;
 - (b) stabilește o cotă efectivă minimă de impozitare de cel puțin 15 %, sub care o entitate constitutivă este considerată ca fiind impozitată la un nivel redus;
 - (c) în scopul calculării cotei efective minime de impozitare, acesta permite doar combinarea profiturilor entităților situate în aceeași jurisdicție; și
 - (d) în scopul calculării unui impozit suplimentar în temeiul IIR calificate echivalente, acesta prevede o scutire pentru orice impozit suplimentar care a fost plătit într-un stat membru în conformitate cu IIR și pentru orice impozit suplimentar național calificat prevăzut în prezenta directivă.

- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 52, pentru a determina lista de jurisdicții ale țărilor terțe care au implementat cadre juridice în dreptul lor intern care pot fi considerate echivalente cu o IIR calificată în conformitate cu condițiile prevăzute la alineatul (1) și pentru a actualiza lista respectivă în urma unei evaluări ulterioare a cadrului juridic implementat de o jurisdicție dintr-o țară terță în dreptul său intern.

Articolul 52

Exercitarea delegării

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 51 se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la data intrării în vigoare a prezentei directive.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 51 poate fi revocată în orice moment de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică Consiliului.
- (5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 51 intră în vigoare numai în cazul în care Consiliul nu a formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Consiliu sau în cazul în care, înainte expirării termenului respectiv, Consiliul a informat Comisia că nu va formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Consiliului.

Articolul 53
Informarea Parlamentului European

Parlamentul European este informat cu privire la adoptarea de acte delegate de către Comisie, la orice obiecție formulată cu privire la acestea și la revocarea delegării de competențe de către Consiliu.

Articolul 54
Acord bilateral privind obligațiile de raportare simplificate

Uniunea poate încheia acorduri cu jurisdicțiile țărilor terțe ale căror cadre juridice au fost evaluate ca fiind echivalente unei IIR calificate în conformitate cu articolul 51, în vederea instituirii unui cadru pentru simplificarea procedurilor de raportare prevăzute la articolul 42 alineatul (6).

Articolul 55
Transpunere

Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 31 decembrie 2023.

Statele membre comunică Comisiei de îndată textul respectivelor dispoziții.

Statele membre aplică aceste dispoziții în ceea ce privește exercițiile financiare care încep de la 31 decembrie 2023.

Cu toate acestea, cu excepția regimului prevăzut la articolul 47a alineatul (2), statele membre aplică dispozițiile necesare pentru a se conforma articolelor 11, 12 și 13 în ceea ce privește exercițiile financiare care încep de la 31 decembrie 2024.

Aceste acte cu putere de lege și acte administrative includ o trimitere la prezenta directivă sau o astfel de trimitere se menționează în publicarea lor oficială. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

Articolul 55a

Revizuirea de către Comisie a punerii în aplicare a pilonului 1

Până la 30 iunie 2023, Comisia prezintă Consiliului un raport de evaluare a situației în ceea ce privește punerea în aplicare a pilonului 1 al Declarației OCDE/G20 privind o soluție bazată pe doi piloni pentru a aborda provocările fiscale generate de digitalizarea economiei, convenită în octombrie 2021, și, dacă este cazul, prezintă o propunere legislativă pentru a aborda aceste provocări fiscale în absența punerii în aplicare a soluției pilonului 1.

Articolul 56

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 57

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu

Președintele

PROIECT DE DECLARAȚIE A CONSILIULUI

Consiliul:

REAFIRMĂ angajamentul UE față de Declarația privind o soluție bazată pe doi piloni pentru a aborda provocările fiscale generate de digitalizarea economiei și față de planul de punere în aplicare aferent, aprobat în octombrie 2021, și INVITĂ toți membrii Cadrului incluziv al OCDE/G20 privind erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor (BEPS) să își respecte angajamentul cu privire la cei doi piloni;

REMARCĂ faptul că, începând din 2017, Uniunea a răspuns provocărilor fiscale generate de digitalizarea economiei și că lucrările sale neîntrerupte au contribuit la acordul mondial privind soluția bazată pe doi piloni;

ÎȘI CONFIRMĂ sprijinul constant pentru activitatea desfășurată la nivelul Cadrului incluziv al OCDE/G20 privind BEPS și se angajează pe deplin să finalizeze cu succes lucrările în curs privind elementele pilonului 1, inclusiv convenția multilaterală;

REAMINTEȘTE hotărârea noastră de a pune în aplicare atât pilonul 1, cât și pilonul 2, astfel cum s-a convenit în octombrie 2021; în acest scop, VA MONITORIZA îndeaproape negocierile în curs referitoare la convenția multilaterală privind pilonul 1 și SUBLINIAZĂ că va reevalua situația în mod corespunzător, după caz și periodic, în vederea asigurării unei soluții rapide la provocările fiscale generate de digitalizarea economiei;

SALUTĂ acordul rapid cu privire la acest dosar; SUBLINIAZĂ că utilizarea actului delegat în acest dosar specific nu ar trebui interpretată ca un precedent pentru alte instrumente legislative adoptate în cadrul procedurii legislative speciale care se aplică chestiunilor fiscale.